

Evangeliū

scipsum mutilare: primo qd̄ bō naturaliter amat scipsum
et dñs dīa q̄ sunt de integritate ipsi⁹: t̄d̄ mutilare seipz
est agere p̄tra caritatē: quā quisib⁹ tenet b̄c ad scipsum
Item bō singulāris est ps̄ cōtatis: t̄d̄ inserere sibi nocūm
tum p̄ mutilatōe⁹ est agere h̄c bonū. Tēc de⁹ est insi-
tutor: nature insi-
tuendo membra i
corpe: t̄d̄ mutilās
seipz agit p̄tra deū
in casu tñ licitū est:
vix ex p̄cepto dei
occido: qd̄ alio mo-
do vocāt̄ instinct⁹
spūssanci: q̄ deus
ē auctor nature et
dñs vīce t̄ mōlbu
mane t̄ dñs om̄
membror: t̄d̄ si p̄
cipiat hoi auferi si
bi vitā vel mēbro-
rum aliqđ: nō solū
licitū: sed etiā debitū est hoc fieri: t̄ hoc mō dicit aug. p̄rio
de ciuitate dei q̄ samson interfecit scipm cū philistēis: ad
pbat ex hoc q̄ dñs ad hoc agendū restituit sibi miraculo
se pristinā fortitudinē: vñ dicit ibide aug. q̄ ille hoc latenter
iūserat fieri: q̄ p̄ ipsum miracula faciebat. t̄ hoc etiāz mō
dicit aug. de quib⁹ sancta mulierib⁹: q̄ tpe p̄secutionis
scipas occiderūt: de q̄bus ecclia memoriam facit. Judei
xv. 10 t̄ alij xpian in b̄ ipsos sequentes dicit q̄ etiāz sine tali
p̄cepto diuinō vel instinctu licitū est aliqui se occidē seu
mutilare in casu. s. q̄ videt rōne sua vīte: vel aliqui m̄c-
bri iūminere sibi ludibriū in p̄temptū dei: qd̄ d̄ neglige-
re vīta xpian: multo fort̄ aliquam p̄tem sui copias sed
ad p̄caudū p̄temptū honoris diuinū: t̄ hoc mō dicit q̄
samson interfecit scipuz dñs q̄ philistēi erercebant
in co ludibriū ad laudē idolorū suorū t̄ in diuinū p̄temptū
xrasias vt br. ii. Mach. xiiii. t̄ eodē mō quedaz mulieres
sancte legūt̄ sibi nates amputasse: ne ab infidelib⁹ exer-
ceretur luxuria in corpib⁹ eaz in p̄temptū diuinū. S̄ istud
dictū videt̄ esse ex p̄fess̄ h̄ dic̄t̄ saluator̄ Job. vli. dicen-
tis petro: Cum essem iunior: cingebas te t̄ ambulabas ubi
volebas: cū aut̄ senueris extēndes manū tuas t̄ alij te cī-
get t̄ ducet q̄ tu nō vis. t̄ subdit. Hoc aut̄ dicit significās
qua morte clarificaturus esset dei⁹ sup̄ quē locū dicit aug.
q̄ hic sat̄ ex p̄fess̄ nō a scipio: s̄ ab alio debere occidi q̄
vestigia sequit̄ t̄pi. t̄ eodem mō dicendū de mutilatione.
rō etiā que in dñci⁹ p̄ oposito: nō valer: q̄licet intentio
infidelū sit exercere ludibriū in sanctis ad dei p̄temptū
tñ ex diuina ordinatiōe q̄ ex malis elice bonū: ordinatur
ad dei gloriā t̄ meritū electorū: q̄ patet in martyrib⁹: qui
quāto maiora ludibriū t̄ magis exquisita susti-
nuerūt tanto gloriā te tyrannis triumphauerūt ad tyra-
nerū pfusionem t̄ pyrium meritū: t̄ deligiam q̄ in marty-
ribus triplabat. Ex dicit̄ ps̄ ad primū argūmentū: q̄
marcus amputasse credit̄ sibi pollice instinct⁹ spūssacti.
Et eodem mō dicendū ad secūm t̄ terciū. Ad quartū dicē-
dū q̄ nō est licitū sibi amputare virilia⁹ p̄ter obseruantia
castitatis: tum q̄ hoc nō est efficax remediū: tum q̄ p̄ hoc
nō abscondit⁹ occupant̄ interiorē remediū: q̄ p̄ alia vīa
babet̄ melius remediū: videlicet q̄ conatus liberū arbitriū
resistendo tētationib⁹ cū auditorio dei fm illō. I. Co-
rin. x. Fidelis deus est q̄ nō patet̄ vos tētari super illud
qd̄ potestis: s̄ faciet cum tētatione p̄uentum vt possitis
sustinerē.

Marcus in p̄logo secō vbi d̄ in postilla. Ratio etiam
que inducit̄ p̄o oposito.

Additio.

Necratio est valida t̄ persona auctoritatib⁹ sanctorū
in postilla allegatis: licet postillator̄ eam reuere
videat. i. Regu. xxxi. vbi videat tenere cum hebre
is t̄ alij minus bñ sentiēt̄: qui assertur q̄ saul posset
excusari ab occisione sui: eo q̄ timebat ne in ipsum q̄ erat
principalis in p̄lo fierent ludibriū in p̄temptū dei: quaz
assertionem seu opinionē ibidem recitat tanq̄ veraz vel

saltē tolerabilem: qd̄ manifeste p̄trariaſ bis q̄ in b̄
loco tenerē que manifeste sunt vera put̄ p̄ legenti ea q̄
vicit alibi a postil. ponunt̄ tc. Replica.

Th̄ p̄logo circa evangeliū sancti marci postilla
tor̄ mouet questione an sit licitū quenquaz se-

ipsum mutilare
Et r̄det q̄ non
nisi interueniat
instinct⁹ diuin⁹:
et addit q̄ iudei
t̄ quidaſ sp̄ian⁹
in hoc eos seq̄ui-
tes dicunt q̄ lici-
tum sit nō soluz
semutilareverū
etiam occidē si-
ne tali instinctu
ad p̄caudū
ludibriū t̄ p̄tem
p̄tum honoris
diuinū: sed illuz

modum dicendi reprobat postillator̄ t̄ excludit ratio-
nem eius: q̄ ludibriū t̄ tales p̄temptus deſit ouerte-
re in bonū patientis tc. Hic putat burgen. postil. vel
le in uolueri in p̄traditionis om̄endans illum modū
dicendū. S̄ dīc enī sentire opositū illius primū Re-
gum vlti. S̄ diligenter p̄elegent̄ q̄ postilla. sentit̄ de saul
t̄ alij se interficiēt̄: p̄ burg. ci falsum imponit.
postil. cīm opinione hebreor̄ t̄ aliquor̄ latinor̄ ibi re-
citat̄: sed finaliter in hoc reliquit q̄ beatus aug. i. de ciuitate
te nullam p̄sonam excusat̄ se: nisi interue-
nient diuinus instinct⁹: ita de saul dici pot̄ si vie ale nō
sufficiunt̄: vnde patet burg. fruſtra postil. notasse.

Incipit postilla evangeliū fm̄ Marcum.

Capitulum p̄imum.

Titium evangeliū tc. Euangeliū fm̄
Marcū in duas p̄tes diuidit̄. f.m̄. p̄-
logum et tractatum: sc̄dāb̄. Fuit Jo-
hannes. sicut p̄a et ex p̄dictis Marcus
brevitati studuit in scribendo: et ego si-
militer intendō breuitati studere ipsūz
exponendo: ea enī repetit̄ dicta in matheo omitto:
t̄ ad expositionē ibi positam remittendo: maxime vlti
estet immorātū: dicit g. a. Initium evangeliū.
Evangeliū idem est q̄ bona annūciatio: q̄ ibi annūci-
atur inenarrabile bonū: qd̄ ab antīc̄s patrib⁹ fuit sum-
me desideratū: fīm q̄ dicit̄ saluator̄ Lu. x. Multis pro-
phete t̄ reges voluerūt videre que vos videtis et non
videryunt̄: t̄ audiē q̄ vos auditis tñō audierūt.

b. Tēl. i. saluator̄. b. Xpi. i. vñcti. q̄ cl̄ rex et sa-
cerdos quibus in lege debebat vñctio. c. Filii dei.

Math. autem in principio suū euāgeliū dicit filii dd̄: filii
abraā q̄ ei⁹ genealogia fm̄ humana naturaz enarrare
volebat̄ vñcti in principio euāgeliū sui. Marcus ho illā
tanq̄ sufficiēt̄ enarratā vñctens: vocat eū filii dei.
sez naturalē: nō adoptiū. diuinaz naturam in qua est
idem patri ostendens. Scindū etiā q̄ Marcus ante
p̄uerionem ad fidem erat instructus in lege t̄ proprie-
tis de ipso testimonio phibentib⁹: et ideo a p̄phetis de
ipso incipit suū euāgeliū: sub vno p̄tertū duas p̄phe-
tias iūngens: quaz prima scribit̄ Malach. in. secundus
da Esa. xl. quaz in collectus p̄ er p̄dictis in p̄logo: re-
runt̄ marcus sic solū exprimit̄ Esa. p̄phetaz dices

d. Sicut scriptū est in esa. p̄pheta. q̄ licet ambo p̄phe-
te uno spiritu p̄phauerūt. Esa. tamen principalior̄
est altero: ideo solū nominat̄. t̄ q̄ auctoritas ultima
est p̄philius Esa. res aut̄ denominat̄ a fine. Item q̄ mar-
cus breuitati studebat et dictū est in prologo.

e. Fuit in deserto iohānes. Hic ponit̄ tractatus siue

narratio. Cīra qd̄ p̄siderandū q̄ intentio euāgeliū ē

ostendere reductionē peccatoris in dei per opus me-
diatoris: t̄ ideo primo ostendit̄ p̄sonam mediatoris: se-
cundo reductionē peccatoris ibi. Et statim sp̄us expu-

Barci

lit. Circa primū mediator oñdīc̄ dupl̄c̄iter: primo verbo p̄cursoris: scđo facto & verbo dei pris: ibi. Et factus est in dieb̄. Circa primū describit locus ubi iohes p̄dicabat: cum dī. c Fuit in deserto iohes q̄ p̄dicabat p̄nias agendā ut hoies essent dispositi ad xp̄i de. p̄timo yenturi receptioēz: sic lo-
ci p̄dictio agri-
ebat sue p̄dica-
tioni. Asperitas
enī defter austi-
ritate p̄nie desi-
giunt.

f Predicans
baptismū tē. h
exponit dupl̄.
vno mō d̄ bapti-
fino xp̄i virtute
cui⁹ dimittitur
peccata: t q̄ ta-
le baptismū io-
hannes dare no-
goterat: ō ipsuſ
p̄dicabat dādū
xp̄im̄ p̄m̄o
veturū: et bīn h

li baptizās refert ad baptismū iohānis & qđ sequitur.
P̄dicas baptismū p̄nie tē. ad baptismū xp̄i futurū.
Alio mō exponit de baptismō iohānis et sic baptizās & p̄dicans referunt ad p̄dicat̄ ōēz iohānis & baptismū ei⁹: q̄r̄ baptismō iohānis n̄ dimitteret peccata: suscep-
tioēt illū baptismi erat quēdā p̄testatio agēdi ve-
ram p̄niām de peccato: p̄ qua dimittunt peccata. g
Et egrediebat ad illū omnis iudee regio tē. i. multi de
illa regione & de bierosolymis & est hypbolica locutio:
sicut in coī mō loquēdī dī de aliquo spectaculo tota ci-
vitatis vadit ad tale spectaculū: sicut alio maior ps̄ po-
puli nō vadat. b Et baptiza ab in illo in ior. flumi-
ne. p̄ illud em̄ flumen filij iſrl̄ transferunt adterā p̄missi-
onis: tideo baptismū iohānis p̄uenienter factus est
in iordanē flumine: q̄r̄ erat quēdā p̄testatio penitētie
agende p̄ qua est transīt ad terā p̄uentiū bīn & dicit
math. in. Penitentiā agite appropinquit em̄ regnū ce-
loz. Et quia p̄dicatorez decet austertas vite bīn & di-
cit paulus ap̄ls. 1. Cor. ix. Læfigo corpus meū & in fer-
uitatem redigo: ne forte cum alijs p̄dicauerim ip̄se re-
probis efficiar. video subdit. i Et erat iohannes
ve. v̄lis cameloz tē. in quo oñdī austertas vestitus
& etiam q̄r̄ iohannes veniebat in spiritu & virtute be-
lye: vt bīn Lucci. ideo describit in p̄simili habitu: put
babē. iii. Reg. s. k Et locutas & mel silueſtre ede-
bat. in quo oñdī austertas virtus iste est em̄ cibis
pauperuz in terza illa. l Et predi. di. vc. fortior me
tē hoc aut dicebat iohannes ad remouendum fallam
opinione populi: q̄r̄ credebat ipsum esse xp̄m.
m Cui⁹ nō sum dignus p̄cum. sol. cor. calci. ei⁹ mat.
iii. dī cui⁹ nō sum dign⁹ portare calciamēta: potuit. n.
iohānes vtrūq̄ dicere: math. tñ expressit deportatio-
nem: Marcus aut solutione: tñ p̄ verūq̄ idem intel-
ligitur. q. d. iohānes: tante excellētie est xp̄c: respectu
mei & q̄r̄ nō sum dign⁹ ei⁹ cibibere etiā minūm̄ obsequi-
um. nō em̄ xp̄c hebat calciamēta portanda vel soluē-
da: q̄r̄ scribit. Act. 1. Epit iohes facere & docere. ip̄se au-
tem discipulis ad p̄dicandū missis impoluit sine calci-
amentis incedere: vt bīn Luc. x. t̄dī nō est credibile q̄
calciamētū vtere. n Ego baptizo vos in aqua.
q̄r̄ baptismū iohānis lauabat tñ corpora. o Ille
vō baptizabit vos sp̄s sancto. q̄r̄ in baptismō xp̄i offer-
tur grā sp̄s sancti. p Et factū est. Ille oñdī
tū mediatoris p̄sona: testimonio dei patris: cū bapti-
zaret a iohānerboc est qđ dī. q In dieb̄ illis. si
quib̄ iohānes baptizabat & p̄dicabat anteōz in carce-

re claudere. r Venit iohes a nazareth galilee. in illa
enī ciuitate fuit nutritus: vt bīn Lu. ii. s Et baptiza-
tus est a iohāne in iordanē. q̄nīs em̄ nō indigeret aliquo
baptismate: venit tñ ad baptismū iohānis: primo vt illū
approbaret & ipsum a deo ordinatus oñderet ō maliciant-

aliquoꝝ indeoꝝ q̄
dicebat ipsuſ hu-
na fictōne adiuue-
tum: scđo vt iohā-
nes ipsuſ esse rōm̄
in lege & ap̄bel p̄-
missum ip̄lis denū-
ciaret bīn q̄r̄ iohā-
nēs primo. sed
vt manifestet iſrl̄:
ap̄terca ego veni i
aqua baptizans: &
ideo dīt̄ d̄ eo. Ec-
ce agnus d̄i: ecce q̄
tollet peccata mūr-
di. t Et statim
ascendens d̄ aqua
vidit apertos celos
& sp̄m tāq̄ columbā
tē. In baptismo
enī xp̄i ap̄paruit
tota trinitas: pater

in voce spiritus sanctus in columbe specie: et filius in car-
ne: et cūntamen caro vñita erat filio in vñitate suppositi
vor autem & columba non habebant vñitatē suppositi
cū patre & spiritu sancto: sed tñ in representatione signi:
cū p̄ talē ap̄aritionē trinitatis baptizato xp̄o signi-
ficatum fuit q̄r̄ baptismū xp̄i teberet cōfitem in nomine
patris & filii & spiritus sancti in primitiva ecclēsia ad tē
pus collatus fuit in nomine xp̄i vt habetur Actu. vi. 7. rīx
venomen xp̄i in maiori reverentē habere. Et ad exclu-
dendum erōrem illō qui virtutē baptismi attribuebat
ministris bīn q̄r̄ habet. j. Corin. j. dicentes: Ego sum pa-
tri: ego autem apollo: ego vō cepherē. sed cēstātibus illis
causis rediēt ecclēsia ad formām predictām.

v Tu es filius mens dilectus. p̄ ceteris quia fili⁹ es na-
turalis alī aut adoptiū. r In te ōplacui. ad p̄ficien-
dum in te ōp̄ redemptōnis huāne. qd maiore intellectū
dictor p̄c̄ queri hic: vtrum q̄ueniens fuit celum aperiri
xp̄o baptizato & voce patris audiri. Arguit q̄ non: quia
talī aperto nō fuit bīn veritatem: cū corpora celestia sūt
icoruptibilia: nec bīn apparentia tñ: quia falsitas fuit
in operibus diuinis qđ nō q̄uenit. Item xp̄o bapti-
zato non fuit aperta ianua celestis: sed in passione: cuī er-
go talis aperto celis significaret apertoēz beatitudinis
videat q̄ nō debuit fieri xp̄o baptizato: sed ip̄o passo. Itē
vor patris sup̄ chistū erat quēdā p̄probatio suo predi-
catōis: vnde math. xvii. vbi similis vor facta est sup̄ ip̄z
in transfiguratiōne addidit. Ipsiū audite. sed non predica-
uit immediate p̄ baptismū: s̄ post incarceraōe iohānis:
vt dīc̄ infra eo. ca. ergo tē. Responsio. dicendū q̄ ip̄us
baptizatus fuit a iohāne non vt baptismō indigeret. s̄ ut
virtutē regenerandi aquis conseruat: & vt testimonio iohā-
nēs manifestaret: vt dictū est: p̄pter vtrūq̄ p̄ueniens fuit
celū aperiri: & voce patris audiri: q̄ cū testimoniō
iohānis qđ erat humānū fuit testimoniū dei pris et
sp̄s sancti apparentia in voce & colubā: & similiter creatu-
re irōnabilis & insensibilis testimoniū q̄ illā apertōnē
celestē. Item conueniens fuit ad signandum virtutē
baptismi dāndi per christū: per quem est introitus i re-
gnū dei: bīn q̄r̄ iohāni. illīsi quis renatus fuerit ex
aq̄ & sp̄s sancto nō p̄t introire in regnū dei. qd primum
dicendum q̄ illā aperto nō fuit in corpore celesti: s̄ in ae-
re sicut solet fieri in choruscātōe in qua videt celū aperi-
ri: sic dicit boniū vulgares celum aperitū in choruscā-
tōne: scripture autem sacra communiter tenet modū
loquendū vulgarem: nec fuit ibi falsitas aliq̄: quia sufficiēt
erat ad significāndū apertoēz ianue q̄ baptismū: sicut bīn

Euangelium

aliquos doctores columba illa non fuit vera columba: et tñ
nō fuit ibi falsitas aliqua rōne dicra: qz sufficiebat ad reō
sentandū vel signandū sp̄m sc̄m. Ad sc̄m dicendū qz
p̄ passionē xp̄i ianua celi sit apta: qz cum ad remorēs im-
pedimentū generalē qd crat ex p̄cō ad eū applicat virtus p̄fa-
sionis qz ad sin-
gulares psonas te-
atitudinē intrātes
p̄ baptismū: p̄ quē
incorporant chri-
sto testificunt par-
ticipes redemptō-
nis facte p̄ passio-
nem: tideo conue-
nienter fuit celus
aperiri i baptismō
qz in passione: qz p̄
baptismū est imme-
diata ingressus ad
beatitudinem vī-
sum est. Ad terzū
dicendū qz p̄cō incepit p̄dicare
publice t cōiter dō
incarceratos iohā-
mis: vt dē infra co-
ca. tñ an incarcerated
one dicitā docuit et
miracula aliq̄ fecit
t discipulos habu-
it: vt b̄ ioh. ii. t. iii.
licet nō ita publice
predicauerit: sicut
post.

y Et statim spiritus. **D**ic p̄nter describit̄ reductio pecca-
toris in deū p̄ op̄ mediatoris: et primo p̄ ipsi p̄dicationē
sc̄do p̄ passionis redemptōes ca. iiii. tercio p̄ resurrectio-
nis glorificatōes ca. xv. Circa primū ponit̄ p̄dicatio xp̄i
p̄ viā amor. l. cū dicitōe curado: t mirada faciendo: se-
cundo p̄ viā timor: terzū futuri iudicē incutēdo ca. viii.
Adbuc circa primū p̄mittit̄ xp̄i p̄dicatio p̄ sc̄p̄m tm: se-
cundo cū h̄ p̄ discipulos: sc̄do p̄s incipit circa mediuū terciū
ca. ibi. Et ascendēs in monte. Adbuc circa primū p̄mittit̄
tur xp̄i p̄dicatio. sc̄do ex h̄ ponit̄ iudeoz emulato seq. c.
Adbuc circa primū p̄mittit̄ p̄dicatio. t debita dispositio:
sc̄do p̄dicatiōis executōib⁹. Postq̄ aut̄ tradit̄ iohes.
tercio seq̄ns aliq̄ p̄uersor. ibi. Et ingredieban̄ capbaraū. Cir-
ca primū sciendū q̄ rebita disp̄o p̄dicatōis t mortificatio-
carnis: vt sit subdia sp̄m: fm q̄ paul⁹ dicit. j. cor. x. La-
stigo co p̄ meū t in seruitutē redigō ne forte cū alīs pre-
dicauerim ip̄e rep̄ob⁹ cōficiat̄. Et solitudo p̄eplatōis ut
ibi hauriāt̄ qd postea ip̄o p̄ doctrinam effundat̄: t l3 r̄p̄
talib⁹ nō indigeret cū in carne e nullā fuerit rebello: t ab
instāti sue p̄ceptōis fuerit replet̄: q̄a v̄tūb⁹ t scientiā
verūt̄ eāt̄ talia p̄rebēs alīs formā t exemplū: t iō p̄ p̄-
mittit̄ solitudo dēserti cū dr. y Et statim sp̄i. expu. cū
in dēserti. q̄ est locus aptus p̄teplatiōi. p̄ter segregatiōne
a tumultu seculariū sp̄us aut̄ a quo dō expulsus i de-
serti intelligit̄ sp̄us diuin⁹: t etiā h̄uāt̄: qz xp̄i volūtas
erat oīno dōformis volūtati diuīre. et sequitur mac eratio
carnis cū dr. z Erat in dēserto. xl. dieb⁹. in quibus
sciunavit. vt b̄i math. iiii. a Et tēratab̄ a sathanā. mo-
odus aut̄ oīdo b̄tētātōis h̄ tacce: s̄ exprim̄ math. iiii
b̄ Eratq̄ cū bestiis. nō tñ nocebant ei s̄ mag. aplaudē-
bant. c Eangeli mīni. illi. p̄ hoc on̄debat dñs ter-
striū t celestīū: d Postq̄ aut̄ tradit̄ est. **D**ic p̄nter de-
scribit̄ xp̄i p̄dicatio: t prio q̄tum ad tps cū dr. Postq̄
tradit̄ est iohes tē. sicut cū iohes erat xp̄i precūlō: ita
p̄dicatio ip̄i erat p̄uia p̄dicatiōi xp̄i: t iō p̄cō nō predica-
uit cōiter t publice anteq̄ incarcerare iohes finita ei p̄d-
icatiōne. sc̄do q̄tum ad locū cū subdit̄. e Venit in
gali. p̄dicas euāgelii tē. q̄rāut̄ ibi p̄io p̄dicaverit eo qn̄

do te publica et cōi p̄dicatiōne math. exp̄ressit. iiii. ca.
circa mediū: t ibi est expositū. f Impletū est tem-
pus. s. redemptōis humane p̄p̄bas p̄dicte. g
Et appropinquat regnū dei. qz p̄ rpm agta est ianua ce-
li. b Venitēmī t credite euāgeliō. q̄ sine penitē-
cia p̄teriti dīcti
t fidē xp̄i nō ha-
betur vita bēā.

i Et p̄teris.
Hic p̄ter dīcti
bēā p̄dicatōis
christi fruct̄ sc̄s
aliquoz conuer-
sio ad ipsū: vi-
delicet petri an-
dere t iacobi et
iobis. p̄z littera
vzḡ ibi.

res hominum. Et protin⁹
relictis rhetib⁹ secuti sunt
eū. Et progressus inde pu-
sillum vidit iacobum zebē-
dei t iohannē fratrem eius
t ipsos p̄ponētes rhetia in
nauī t statim vocauit illos
Et relicto patre suo zebē-
deo in nauī cū mercenarijs
secuti sunt eū. Et ingredi-
unē capbaraū: "et statim
sabbat̄ ingressus in synagogā
docebat eos" Et stupebant
sup doctriā e⁹. Erat. n. do-
cēs eos q̄i ptātez h̄nī t n̄ s̄c̄
scribe. Et erat i synagoga
eoz hō in sp̄u īmūdo: et ex-
clamauit dīces: Quid nob̄

et ad discipulatum christi: vltērū ad sp̄ia negocia
nō reuersuri. prius cū vocati fuerant saltem trē illo-
rum ad quandā christi familiaritatē: postea tñ reuersi
sunt ad sp̄ia negocia: te qui loquīt̄ ioh. i. ca. dīces q̄
duo discipuli iohānis baptiste audiētes cū di. de chri-
sto. Ecce agn̄t̄ dei: secuti sunt eū. t ibidem subdit̄ p̄ an-
dreas erat vñt̄ illis duob⁹: et de altero dīctū doctōis
q̄ fuit iohānes euāgelist̄: t de vocatiōe petri ibidem
subdit̄ ista tñ vocatio iohānis t andree fuit insta-
liter verbo iohānis baptiste: p̄ncipaliter aut̄ xp̄i inspi-
ratione. Si aut̄ querat̄ quō boīes secularib⁹ implicari
ad soli xp̄i verbū relictis oībus sequebant̄ eū. Dicen-
dū t̄ humanitas xp̄i instrumentū erat diuinitat̄ (con-
iuncti: sicut man⁹ est instrumentū artificis: t ido sicut
verbū xp̄i in q̄tū vor mouebat aurē: ita in q̄tū in-
strumentū diuinitat̄ mouebant̄ mentes. l Et igre-
dieban̄ capbaraū. Hic p̄nter p̄uersor confirmatio p̄ op̄a miraculosa. Et delcribunt̄ hīc triā mi-
racula. P̄nter est de demoniaco curato: sc̄m est de so-
cru petri sanata: ibi. Et p̄tius egredientes. terciū au-
tem de leproso mundato: ibi et venit ad eū. Circa pri-
mū dīctū. l Et ingredieban̄ capbaraū. illa
em̄ ciuitate in principio sue p̄dicatiōis plures christ⁹
predicauit: t multa miracula fecit: p̄ter q̄lue. t ex-
probabat illi ciuitati: qz p̄ hoc nō fuerit ad deum vere
uersi. m Et statim sabbatis ingressus in synago-
gam docebat eos. synagoga em̄ et locū vbi quiebant̄
legisperit: t cōis ip̄s ad audiēndū doctrinā leḡ. ma-
tutine dieb⁹ sabbato xpm q̄b⁹ diuinis erat vacādū. et iō
tali loco t p̄ce docebat ip̄cō: qz erat dūcēt̄ doctrie
n. Et stupebant sup doctrinā eius. i. admirabantur
tū q̄ legem t p̄phas nō didicerat t tñ clarissime doce-
bar: cū qz doctrinā sua diuinis opib⁹ p̄firmabat: vñ s̄b-
dit̄. o Erit cū docēs eos quasi p̄tatem babēns
t̄ faciēti miracula quod statim ostendit̄ p̄ factus
cum subdit̄. p Et erat in synagoga eoz homo in
spiritu īmūdo. i. obseſsus a demone. q Et exda-
manit doleis de christi doctrina q̄ erat aīaz sal⁹ t me-
dicina. Et quia de salute bonū in torquē dyabolus

Barci

inuidia motu ideo subdit. a. Teneisti an tps p dere nos. i. diminuere et auferre peccatum nostrum nocendi homines. b. Scio quod sis sanctus deus. i. Christus ad salutem hominum. p. prophetas enim de Christo dictas: quod determinauerant templo locum et modum venientis Christi: fuit et plenius declarauit in quodam questione aduentu messie propterea in eo: et quod alias circumstantias sciebat ipsum esse Christum in lege promissum: unde infra eum capitulo: quod non sinebat eos loquitur quoniam sciebat eum. s. ecce Christum fuisse qui expresse dicitur. Luc. iii. veritate nesciebat ipsum esse deum: nec per tentationem Christi deserto dyaboli potuit it scire de Christo utrum esset dei filius per naturam habens eandem naturam numerum cuius prelicet ad hunc finem tripliciter contulerat et videtur fuisse plenus matth. xii. Si ei cognouissent demones ipsum esse deum: nunc induxit et iudeos ad ipsum crucifigendum fuit enim scilicet etiam auctoribus. c. Et accedens eleauit eam apprehensa manu eius et contumuo dimisit eam febris: et ministrabat eis. d. Tenebatur autem factum cum occidisset sol a se feret ad eum omnes male habentem qui non soluz

non cognouerunt demones ipsum esse deum: ut dictum est: nec etiam cognouerunt certitudinaliter ipsum esse Christum in lege promissum: sed fuit hoc cognouerunt quadam coniectura probabilium multorum que in hoc loco et alios locis euangelio pluribus nostrarum scientie exprimitur: sed primum dictum magis videtur consonum textui et dictis auctorum. e. Obmutescet. proponet etiam Christus demones ad tacendum de ipso: ne veris falsa miscerentur: et ne viderebantur testimonium ab ipsis: maxime quod pbarise dicabant ipsum in beelzebub principe demoniorum encere demonia: ut b. Matth. xii. vbi dictu pbarise et plenius excluditur: sicut ibidem exposuit. f. Et discerpens eum spus immundus. et rurum videbat haberi Lu. xii. vbi dicit de isto demoni quod eruit ab illo et nibil ei nocuit dicendum quod demones ab obsecris corporibz solent extire non solu cu. afflictione corporis: sed etiam cum mutilatione aliquam inebri p. hoc quod lucas dicit quod nibil ei nocuit: intelligendum est quod ad mutilationes: quod eruit absque mutilatione inebri. g. autem dicit marcus discerpens eum: intelligendum est quod ad afflictiones: quod licet in eritu non nibil lauerit eum tamen multum affluit: et hoc idem b. Luc. xii. vbi dicitur. Et cum piecisset illud demonum in mediis: p. quod intelligitur obsecris afflictio: ibidem subdit: Eruit ab eo nibil et ei nocuit: p. quod excludit mutilatio. h. Quenam doctrinam hec noua: quod precepit vel. le. addebat nouitatem possessorum: et etiam quoniam modo affirmabat doctrinam suam. i. operationem miraculorum: et non subdit. k. Quia in parte. sp. im. ipse. et p. egredi. Hic ponit secundum mira-

culum: et dividit in duas partes: in principales et incidentes secundum ibi. Tenebatur autem factum. Circa primum dicitur.

l. Et primus egredientes de synagoga: s. post Christi predicationem et eius confirmationem per expulsionem demonis.

m. Tenebatur in domum symonis. sed ibi acciperent refectum post laborem.

n. Recubebat autem socrus symonis febricitans: licet enim virtute nature febris possit curari: non tamen in instanti: Christus autem sanauit eam bic subito: et ita perfecte quod illa milder ministrabat eis ex quo ostenditur ista curatio miraculosa ad discipulos confirmationem.

o. Tenebatur autem factum. Hic ponitur pars incidentalis. o. casione cum buntz nazarenis illi qui habebant infirmos in illa villa adduxerunt eos ad Christum querentes remedium: et hoc est quod dicitur.

p. Tenebatur autem factum. dicit autem theophrastus expistor quod ita tarde adduxerunt eos ad Christum quod illa dies erat dies sabbati: et credebant curatores non esse licitas durante die sabbati: que finiebatur in vespero illius dicitur. q. Et erat omnis ci. et ager ad ianuam. i. multa

de civitate. et est modus loquendi hyperbolico sicut supra dictum est. m. Et curauit multis: i. omnes qui fuerunt ibi adducti qui erant multi. alt. exponitur. Multos. i. plures de adductis quorum fides et devotione curatores merebantur.

n. Et demonia multa ciebant. codice modo duplicitate exponebatur. i. omnia vel plura. o. Ethan sinebat ea loqui. ex causis predictis. p. Omnes sciebant eum. iam dictum est qualiter hoc sit intelligendum. q. Et diluculo valde surgens tecum exemplum: ut p. dicator et mirabilis diuinorum operatur debeat fugere populi aplausum: re runtamen quia non debet omittere salutem animarum: ideo subditur: Eamus in primos vi. et c. ut ibi predicens cetera patent. r. Et venit ad eum leprosus. Hic ponitur tertium miraculum de leproso mundato: cuius fides exprimitur cum dicitur.

s. Si vis potes me mundare. confitendo enim in christo diuinam potentiam meruit curatio: ideo subditur. t. Jesus autem miser. et verten. manus. et tunc eum fuit determinatus legis ex tactu leprosi traheretur immundicia: tamen hoc in Christo locu non habuit quod ex tactu lepram curauit.

v. Dicit illi volo. hic est puncus et quod subditur. x. Mundare. imperatiuum est: ut ostendat se per modum imperii lepram curare tanquam dominus creature.

y. Et comminatus est: prohibendo ne hanc curationem diuulgaret: donec ostendisset se sacerdotibus: et sacrificium in lege preceptum pro sua emundatione obtulisset legalia. n. habuerunt curulis suum et obligatoresque ad Christi passionem qui oblatum est vnuus pfectum sacrificium euacuatuum legaliter: ideo quod tunc Christus legalia seruavit sicut declarauit.

Euangelium

ratum fuit math. v. sup illud verbū: Non veni soluere legem sed adimplere. et sicut alijs seruanda mandauit: et hoc patet. 3 Egressus est predi- et diffusa sermones s. post factam oblationem predicatam. 7 Ut iam non pos. manu. introire in ciuitatem. ppter pressuram boim sibi occurserunt: ad querendū fami- tates et videndum miracula.

In capi. primo vbi dicitur in postillā: non est credibile quod calciamentis vtere- retur.

Additio.

Et calciamen- tis manife- sti est eccl. de omni boim pse- cutione: non solū ru- diū seu impectorum & etiā sanctorum. vñ de moysi. Ero. iii. ea. cui in reverentia.

am terre sancte et dicitus angelū: Solue calciamenta de pedibus tuis. Sicuter de ioseph legit̄: ioseph. v. Vñ non est credibile quod Christus qui non solitariam duxit vitam: sed cum boibus querens est: ut baruth quarto calciamenti vteret. Convenientissimum enim est ut quis cuī eis quib⁹ querat saltes in li- citis et honestis querat. vñ prima ad Cor. ix. Omib⁹ omnia factus sus. Nec obstat illud quod postul. allegat quod Christus imposuit discipulis ad predicandū missis sine calciamenti incedere. primo quod non oīa quod ipsi discipulis ad predicandū missis imposuit Christus ipse seruavit. pcepit enim eis in ciuitate samaritanorum non intrauerit. math. x. ca. qd̄ tñ ipse Christus non seruauit et h̄i ioh. iii. ca. sicuter math. x. Si via gentium ne abierit. Christus aut abire in viā gentium: vñ math. x. vñ vbi legalit̄: Secedit in partib⁹ tyri et sidonis. vñ illud quod legitur Actu. j. Cepit Iesus facere et docere. intelligit̄ de his quod simpliciter sunt bona finis legem naturalem vel diuinam: seu tebis quod pertinet ad perfectionem vite. Tius aut calciamento de se nec est bonus nec malus. finis utramque leges predicant. vñ vñ aug. de doctrina Christiana: In omnib⁹ non vñs rerum: sed libido ventis in culpa est. sed quia illib⁹ quod dicitur Luce. x. Nolite portare peram nec calciamenta. a doctoribus intelligit̄: non ut littera sonat: sed figurative: vnde in glo. ibidez: utrumque de mortui aialis corio sit. vñ nibil mortale vult esse in illis quos ad predicandū mittit. hec in glo. que quidē glo. non mystica censenda est: sed potius litteralis. Nam cetera quod Christus prohibuit discipulis ad predicationem missis ad litteram intellecta sunt impeditiva officii predicatoris in quantum aliquam sollicitudinem superfluum secūtrabunt: sicut est possidere aurum et argentum: sed portare sacculum vel peram et huiusmodi. s. calciamenta: manifestum est autem quod non impedit ad itinerandum: sed potius expeditum. vñ dominus qui Israelitis exiuitib⁹ de egypto ad festinationem credui et ambulando bortabat in esu agni paschalis preci piebat eos bire calciamenta in pedibus: vñ Ero. xii. Quia ius ratō est nec nudis pedibus ambulando per offense la pidis vel bī mōi impedirent ab itinere: ex quib⁹ vñ sed quod Christus non prohibuit predicatoribus materialiter calciamenta: sed intelligendū est: put in glo. allegata hoc enim p̄t̄ infra. vñ. ca. manifeste vbi Christus discipulis ad predicandū missis iubet calciari sandalias. vñ augus. de sensu euangelistarum dicit quod marcus dicendo calcari aliquid hoc calciamentū mystice significatiōnis amouerit: et iō nullaz p̄ditionem includit si vno loco calciamenta discipulis prohibeant et in alio eisdem p̄cipiantur: cum finis mysticam expositionem utrumque sit verum. Si quis aut in tātu voluerit pteruire quod nullo modo calciamenta intelligentiā nisi materialiter: et ex dictis apostoli habebit recordare quod predicatores euangelij debent habere calciamenta: dicit Epib⁹. vlti. Gate et suc-

cincti tē. et sequit̄. Et calciati pedes in preparatione euā gelii pacis: oportet et dicere quod tam in dictis Christi probabantis calciamenta discipulis quod in dictis apostoli p̄cipientis predicatorib⁹ calciari utrobique intelligentiā calciamenta non materialiter: sed spiritualiter. tertio nam coniunctio ecclesie universalis maximā h̄i auctoritatez ipsa enim doctrina catholicorum doctor ab ecclia auctoritatē h̄i dicit enim aug. in li. de utilitate credendi: Non credere euangelio: nisi ecclēsia illud nob̄i tradiceret. constat autem quod ex suetudine ecclēsiae universalis predicatores diuinū verbū materialiter utrumque calciamenti: nec ex hoc reprehendunt nisi forte illi qui ex regula vel constitutiōne ad hoc restringunt. cetera autem nullo modo generaliter utrūque spiritualiter hoc faciunt si ex precepto Christi hoc interdictum predicatoribus: et postilla: vide et sentit̄. quarto quod et his verbis iohannes baptiste aug. intellexit ad līam quod Christus calciamenta materialiter portabat: vñ dicit in li. de verbis domini: De his calciamentis quib⁹ calciati sum: p̄fōrtat me dñs Iesus qui nisi calciatus fuisset de eo iohannes non dirisset cuius non sum dignus corrigāti calciamenti soluere: subrepater ergo humana p̄sumptio dicit̄. Ego euangeliz seruo quia nudo pede ambulo. becille. Et etiā alia ratio ad p̄positum: vide infra ca. vi. in additōne secunda.

In eodem ca. vbi dicit̄ in postilla dicendum quod illa non fuit in corpore celestis: sed in acre.

Additio.

Alius dicendū est finis hīc. sup math. dicente quod reservatione elementorum sed spiritualibus oculis celi aperti sunt: sicut Ezech. in primo sui voluminis apertos esse rememorat: finis quam sententiā nec in corpore celesti nec in acre apertio illa fuit facta: sed tamen respectu ipsius Christi banca apertōnem spūaliter considerans quod etiam modus loquendi euangelistarum testatur: dicit enim Math. iii. Et ecce aperti sunt ei celi. vbi Christus. Quis corporaliter aperte omnibus apertum est: similiter et Mar. dicit de Christo tamen. Vident apertos celos: quasi idola aperto celo ad visionem Christi referatur. s. intellectualem: put Christus baptismō iam sanctificato videt apertum esse celum hominib⁹ quod tamen artea viderat fiendū. vñ in hac apertōne finis Tho. in iii. pte. q. xxix. articulo. v. in corpore quicquidem. Tria sunt consideranda quod pertinet ad efficaciam nostri baptismi. p̄mo quedam principali virtus erit qua baptismū efficacia habet: que quidē est virtus celestis. s. diuina: quod recta significatur per apertōnem celorum. sed ad efficaciam baptismi operatur fides ecclēsiae et eius qui baptizatur. Baptismus enim est fidei sacramentum: per fidem autem cognoscimus celestia que sensum et beatitudinem rationem excedunt ad quod significandū aperte sunt celi. tertio quod per baptismū aperte nobis in tritus regni celestis: prout in postilla.

In eodem ca. vbi dicit̄ in postilla: Si enim cognovissem te mones s̄m esse deum nunquam induxissem.

Another ratio quare demones non induxisse. Additio. Non videat ratio quare demones non induxisse. iudeos ad crucifigendum Christum etiam si cognovissent ipsum esse deum. Demones enim cum sint in termino damnationis quanto ad maiora tecata homines trahere possunt tamen ad illud magis conant̄: tideo beda in hoc loco loquens de dyabolo sic dicit̄: Non igit̄ tunc deinde eius crucifigere plus sufficit: dei filium non esse putauit. Et quo deus et etiam si filium dei ipsum esse putasset adhuc plus sufficeret et crucifigere: dicit̄ autem apostoli. j. ad Corin. ii. dicentes: Si enim cognovissem nunquam gl̄i crucifixisse tē: non facit ad postulatum loquitur enim de boib⁹ quod tanquam viatores quantūcūq; viles sint nondum tamen cōter attingunt ad terminum damnationis.

Thā primō ca. vbi dicit̄: Non tu dicas? Replica solue corrigā calciamenti tē. postilla: Exponens dicit p̄ h̄i significari viles obsequiū. q. d. non sum dignus ei iō minimo obsequiū p̄stare in ei ad līam Christus calciamenti ta soluēda h̄i ap̄lis ne portaret in dixit quod cepit ih̄s

Barci

facere et vocere te. Burgensis hoc dictum egereret for-
 tasse propter postillatorum nudipedem calciamenorum vsum
 gradipendit: non attendes quod sanctus dyoni. ca. ro. ange-
 licie bierarchie singulari mysterio describit angelos di-
 scalciatos: ut consideret ad diuinam illuminationem susci-
 piendas et coicandas nudipedes esse aptiores. Atten-
 dat burg. primus ecclie electus et deputatus rectorum moy-
 sen: non nisi nudipedes ad diuinam contemplandam accedere
 potuisse. Exo. iii. Et prophetarum disertissimum esaias ad
 dei preceptum nudipedem incessisse. Esai. xi. Et magistrum
 vincum nudipedem sedisse: vix ex marie penitentia que
 pedes eius lauit Lu. vii. Apostolosque calciatos non fu-
 isse. et quis omnium illarum rerum sunt rationes mysticae
 doctores et glosas assignare: verum est tam ad Ioram
 illam ostigisse et moysi et esaias et apostolis precepta fuis-
 se: ecclie catholice vslus est in picturis et imaginibus
 aliquorum sanctorum depictis cum calcis: imagines tamen
 apostolorum et christi nudipedes apparent que pictu-
 re libri laicorum dicuntur et rerum gestarum rememo-
 ratiae. unde burg. se inaniter fatigat in commendatione
 calciamenorum in lugillationem postillatorum: quasi di-
 rectiv vel senserit euangelicos predicatorum sub precepto
 christi astritos ad abiectiorem calciorum: quod tam
 non intendit: sed dicit apostolos prohibitos: osta au-
 tem predicatorum verbi dei multa licenter facere que
 facere aplis non licet. osta enim apostolos reliquias
 se omnia que eorum successores non reliquerunt: sed qui-
 clam thesaurizant. constat etiam apostolos vota emi-
 sisse: que successores eorum non emiserunt. Constat ago-
 stolos in illatis otium eliussim fuisse gaudentes: successores
 eorum iniurias acriter vindicantes: et sic de multis alijs
 frustra etiam burgen. se fatigat ad persuadendum christi
 fuisse incessisse calciatum: quia ut dicit suenientissimum
 fuisse conformatum cum bis cum quibus conuersabatur
 in licitis et honestis: allegat ad hoc apostolum. i. Cor.
 ix. Omnis omnia factus sum. et sicut burg. subsu-
 mit de calciamentis: ita ego subsumo de diuinis et pos-
 sessionibus que sunt honeste et licite: igitur conueniebat
 christi fuisse diuitem et proprietarium sicut burgen. ar-
 guit cum calciatum: sed consequens est contra christi pro-
 fessionem: dicit enim: Vulpes foucas habent te. filius
 autem hominis non habet ubi caput suum reclinet: ita
 subsumi per te nuptias et mlt. alius licitus et honestus. pa-
 tet igitur principium Burgensis modicum veritatis
 habere. Item si propter conuersari cum hominibus. p-
 ut allegat burgensis baruth. tertio christus debuit cl-
 se calciatum: igitur fuit calciatum ante quod incarnatus. te-
 net consequentia: quia illa conuersatio cum hominibus
 allegata exponitur ad litteram de conuersatione cum
 iudeis in deserto. apostolus etiam per burgen. allega-
 tur per totum capitulum probat opositum intentio-
 nis sue: quia probat ibi auctoritatibus et rationibus a-
 licitis abstinentiam veris predicatoribus: sicut accipe-
 res sumptos necessarios ab his quibus predicatoribus vide
 boni. in appologis. Nec valet responsum burgensis ad
 argumentum postillatorum: quia facit glosam nouam
 illius dicti. Cepit iesus facere et vocere. et puto suam glo-
 sam fore erori propinquam: illud scilicet dictum intel-
 ligendum esse solum de his que simpliciter sunt bona
 fini legem naturalem et diuinam: quia fini illam glosa
 christus non fecisset nec docuisset opera supererogato-
 ris neque condescensionis neque consilia: que non sunt
 simpliciter bona ad legem naturalem et diuinam per-
 tinentia: als enim non possente omitti sine peccato quod
 falsum est: ut patet math. xii. Melius autem glosatur
 illud dictum quod cepit iesus facere et vocere. i. quic-
 quid ad virtutem et austeritatem vite pertinet quod christus
 docuit ipse primo fecit: et quia nudipedio austera-
 tis est et apostolis precepit: ideo fecit quod est argumen-
 tum postillatorum: sed huic rationi burg. dat instantia
 dicens: christus precepit apostolis. In viaz gen-
 tium ne abieritis math. x. et tamen ipse transit per me-
 dia samariam te. Dic dico quod instantia non vallet: quod

non dicit Actu. i. quod Christus docuit quod fecit: sed dicit quod docuit quod docuit facienda. p-
 ut aug. dicit non enim Christus dicit: discite a me mortuos su-
 scitare super aquas siccas pedibus ambulare non hoc dicit
 sed quid air: Discite a me quia misericordia sum et humilis. potest

etiam dici quod cum Christus transire per
 medianam Samariam
 ibant etiam cum eo
 apostoli qui et euangelii
 prohibiti erant ad
 predicandum gentibus propter cau-
 tas assignatas in gloriis
 auctoritatis allega-
 te: et sic Christus etri
 am seruauit quod occa-
 sionalis fuit eius
 transitus per Samariam
 non principali
 ter intentus ad ibi
 predicandum: ideo
 math. xv. dicit mis-
 sier: Non suus mis-
 sus nisi ad oucas quod
 perierunt domini usque

Et iterum .ii.
 intravit capharnaum
 post dies octo: et auditum est
 quod in domo esset et puenerunt
 multi: ita ut non caperent
 neque ad ianuam: et loqueba-
 tur eis verbum. **E**t vene-
 runt ad eum ferentes para-
 lyticum: qui a quatuor por-
 tabatur. **E**t cum non pos-
 sent offerre eum illi per turba-
 nudauerunt tectum ubi erat

et sequitur: Non est bonum sumere panem de re canibus.

In eodem ca. vbi dicitur Celi aperti sunt postul. exponit de si-
 gno visibili sensibili vel imaginaria visione. considerato. bur-
 gen autem vult aliqd fuisse reale signum in aere: sed soli Christi spiritus
 intentum significare celum apertum: sed doctores per eum allega-
 ti non loquuntur cum percusione restringentes se ad solam spirituali
 visionem Christi: cui signum representativum in aere apparuit
 etiam iohanni baptiste. ppter id quod dicit ioh. i. Ipse baptista
 non accepisse de deo signum agnoscendi baptizatum. Nam
 si per Christum intelligere Christus visione spiritualis illius apertio est
 si mirum videtur ad quem sine: cum aia Christi videtur oia in verbo
 qd. verbis. sic ergo non oportet dici aperte celum ut celum vi-
 deatur: quia posterior est visione oīm in verbo qd. in specie pro-
 pria. intelligibili. igitur ut dicitur quod iohannes viderit imaginaria
 vel sensuali visione sicut ezechiel super Christum celum aperiri sed
 cut videt spiritum descendere ad phibendum testimonium de
 efficacia baptismi Christi per quod aperit ianua celorum. videt in qd. in
 hoc sicut in signo repente.

In eodem ca. postul. preponderat opinione dicentium
 demones non sciuissent Christum: ppter hoc quod dicitur.
 i. Corin. ii. Si enim cognouissent numerum glorie crucis
 resistirent iudeos ad crucifigendum. burg. autem
 abiit rationem dicens quod non videt ratio etiam si nouissent
 cum esse deum: quare non induxerint quia conantur homines
 trahere ad peccata maiora libertius: sed burg. potu-
 it bene videre rationem multiplicem cur ad crucifigendum
 non induxerint. Nam dyabolus sciuit per mortes Christi summum
 non imperium et hoiem salvare et regnum Christi exaltari te. qd.
 quia dyabolo prouident scienter ad sui prouidicium non co-
 natur. unde etiam trahit libenter hoies ad via: non tam
 in sue punitatis destructionem: et sic allegatum de apostolo est
 magis ad oppositionem qd. de hominibus malis de quibus burg.
 exponit: quod nemo utens rationem sibi nisi nocere cupit.

Capitulum ii.

Et iterum intravit in capharnaum. Positum descri-
 pta est Christi predicatio: hic sequitur describit insur-
 gens ex ea iudeorum emulatio: et hoc in quatuor
 casib. i. in paralyticis curatōne: in mathei vocatōne: in di-
 scipulorum Christi arguitōne: et in manus aride sanatōne. secun-
 da pars incipit ibi. Cum preterire videt leui. tertio ibi. Et
 erant discipuli iohannis: quarta in principio seq. ca. Circa
 primū promittit emulatōnis occasiō: sed emulorū pueris
 cogitatio: ibi. Erant autē illuc quidā de scribis: tertio ipso
 pueratō: ibi. Quo statim cognito iei. Iste tres pueri expo-
 nuntur: ibi. H excepto quib. facit modū offerendi
 paralyticū Christi ipso qd. exprimitur cū dicitur. **E**t cum non pos. cu

Euangelium

officiorum illi p̄tur. nuda. tectum. s. dom⁹ in qua erat christ⁹.
Id cui intellectum sciendū q̄ domus in terra illa habent
plana tecta: et ibi ascendunt homines causa recreatiōis ad
habendum acerem et fabulandum adiuvicem: quia de te
cto vni⁹ domus p̄t defacili transiri ad tectum alter⁹ do-
mus: et ppter h̄ di-
cit salvator Mat.

r. Qd̄ in aure audi-
tis: i. in secreto pre-
dicante sup tecta: id
est i publico vbi cō-
ueniunt boies: et in
quolibet tecto est
una clausura: que
aperit qn̄ homines
de domo ascendunt
sup tectum: et clau-
duntur qn̄ descendunt.
Illi ergo qui porta-
bant istum paraly-
ticum: non potentes
ingredi domum in
qua xp̄ erat: ppter
turbā que no solū
erat intra domum
sed etiam ad ostium:
p aliam domū con-
tinuam portaverunt
illū paralyticū sup
tectū domus i qua
erat xp̄: et aperi-
entes clausuras tecti
predictam.

c. Submiserunt.
paralyticū in lecto
ante xp̄: cetera ex-
ponant sicut expo-
rita sunt math. ix.

d. Ecce pteriret.
Hic describit
emulatio iudeorū
ptra xp̄ in Ma-
thei vocatōne. et p
mo ponit emulorū
murmuratio: scđo
ex̄ confutatio: ibi
Hoc audito iesus.
Circa primū dicit

e. Videlicet leui al-
phei. Matheo enim
ante vocatēz leui
vocabat: et erat fili-
us alphei. cetera ex-
ponantur sicut su-
pra exposita sunt:
math. ix. f. Et
erat discipuli ioba-
nis. Hic describit
emulatio iudeorū
ptra xp̄ in disci-
pulorū xp̄ arguitō
ne volentī retoq̄
re apparentez defe-
ctū: i. nō erintz di-
scipulorū xp̄ i ma-
gistrū: et ponit du-
plex casus. secundū
ponit ibi. Et secundū
est iterū: primū ca-

sus est de hoc q̄ arguebant discipulos xp̄: eo q̄ non ie-
mabant sicut discipuli iohannis et pharisei: sed chri-
stus eos difutat discipulos suos rōnabiliter excusando
et exppositio līe p̄ ex his: que dicta t math. ix. ca. pa-
rum antemediū caplin. g. Et sunū est iterū: hic
fact poniē secundus

casus qz argue-
bāt xp̄ discipu-
los eo q̄ euelle-
bant spicas et co-
medebant i die
sabbati: sed xp̄
difutat eos excu-
sando p scriptu-
ras ve. testamē.
et pat̄ expposito
bulīe ex dictis
math. xii. ca. d. in
principio: hec-
cepto qd̄ bicad
ditur. b.

Sub abiatbar
p̄ncipe sacer. et
videt hoc falsū
quia p̄nceps sa-
cerdotum tunc
erat achimelech
vt bi. i. sc̄. xxii.
Dicendū q̄ abi-
athar erat filius
achimelech: et
tūc agebat sacer-
dotis sub patre
verūtamen magis
hic eruprū-
tur abiatbar q̄
pater eius achim-
elech: q̄ inter-
fecto achime-
lech a faule. abi-
athar filius ei
fugit ad dauid:
vt ibid. m dicit:
et fuit socius iti-
neris et laboris
ipsius: et p̄ conse-
quens maioris
nominis et au-
ctoritatis q̄ fue-
rat pater eius:
pter quod hic
exprimitur tac-
to patre.

Capitu. iii.

E intro-
uit itez.
Hic po-
nitur quare ca-
sus de sanatōne
habentis ma-
num aridam.
Ebi pmo ponit

7 pat̄ efaciētes submiserūt
grabatum in quo paralyti-
cus iacebat: Cum autē vi-
disset iesus fidem illoꝝ: ait
paralytico: Fili dimittunt
tibi p̄tā tua. Erant autē
illic qdaz de scribis sedētes
et cogitantes in cordib⁹ su-
is. Quid hic sic loquitur?
Blasphemat quis p̄t di-
mittere p̄tā nisi solus te-
us? Quo statim cognito ie-
sus sp̄u suo: qz cogitarēt
intra se: dicit ill: Quid ista
cogitatis in cordib⁹ vris?
Quid est facilius dicere pa-
ralyticō: dimittūt tibi pec-
ata tua: an dicē: surge tol-
le grabatū tuuꝝ et ambula?
Et aut̄ sciat̄: qz fil⁹ hois
h̄z p̄tātem in terra dimitte
di peccata ait paralytico:
Aibi dico surge: tolle gra-
batū tuuꝝ et vade in domuꝝ
tuā. Et statim surrexit ille:
et sublato grabato abiit in-
de corā oīb: ita vt miraret
omnes et honorificarent deū
didentes: qz nunq̄ sic vidi-
mus. Et egressus ē rursus
ad mare: oīs qz turba venie-
bat ad eum: et docebat eos:
Et cum pteriret vidi leni-
alphi sedentē ad teloneū:
et ait illi: Seqre me. Et sur-
gens secut⁹ est eū. Et secundū
cū occūberet in domo illi⁹:
multi publicani et p̄tōres
simul discubebant eūz iefu
et discipulis eius. Erat enim
multū q̄ seq̄bant eū. Et scri-
be et phariseividētes: qz mā-
ducaret cū publicāis et pec-
catorib⁹: dicebant discipul-
eius. Quare cum publicāis
et peccatoribus mandu-
cat et bibit magister vester?

E intro-
uit itez.

Marci

Iudeoꝝ insidatio: sedo eoꝝ osutatio ibi: Et ait homi-
tercio eorū obstinatōibi. Exentes aut̄. Expositio pma-
rū duar̄ p̄tī p̄t ex dicti math. xii. vbi casus iste plen̄?
ponit. b excepto qd subdit h. b Licet fab. bñfa. au-
malc. Circa qd sciendū qd aliquid se act̄? boni in genēcēt̄
qd tñ ex se nō ba-
bent bonitatem
in genēmo? si-
cūt edificare do-
mū vel bñmō: et
talia nō erāt lici-
ta in die sabbati
Alij autē se ac̄
boni in genē mo-
ris bñ se: sicut
se opa virtutuz:
et talia licita sñc
in die sabbati: d
qbus erat sana-
tio man⁹ aridez
qr erat op⁹ pie-
tatis et cib⁹ erat
ad glaz dei ma-
nifestandā in q-
tuꝝ siebat mira-
culos: et ideo de
talibus nulli dñ
esse dubi⁹ quin
possint fieri i die
sabbati: nō solū
licite: sc̄iā lau-
dabiliter: b est
qd dicit.

b Licet sabba-
tis bñfacere t̄c.

q.d. certū est oibus qd sic. c Nam saluā facere t̄c.
i. boiem curare: et capiſt bicā p̄ ipso boie: qr̄ p̄ci-
palior p̄s bois: et qd tālē modū loquidi dñero. j. Omes
aie qd egressi sunt de seniore iacob t̄c. d At illi tace-
bant no potentes p̄dicere verbis ei⁹ nec tñ volentes
p̄siter veritatē. e Et circūspiciens eos cū ira: pro-
pter eorū cecitatez malicie. Ad maiore intellectū hui⁹
dicti querit vtrū ira fuerit in r̄po. Arguit priuino qd nō
qr̄ nō est nisi duplex ira bñ doctores catholicos. s. ira p̄
viciū t̄ra p̄ 3clū: s. neutra fuit in r̄po: g t̄c. p̄batō mu-
noris. qd greg. dicit. v. moralū: qd ira p̄ vicium excecat
oculū mentis: ira p̄ zelū ipm turbat. led oculū mentis in
r̄po nō fuit excecatus nocturbatus. led oculū mentis in
ponit mansuetudini vt h̄. iii. etbi. led r̄p̄chuit: maxie
mansuetus. qd ira in ipso nō habuit loci. Contrariū di-
citur in littera: Circūspiciens eos cū ira t̄c. Dicenduz
qd ira est appetit⁹ vindicta: ppter illatam iniuria⁹ sibi vel
alteri: vt br. qd rhetorice: talis aut̄ vindicta p̄ appetit⁹
pter ordine r̄omis: t̄ sic est viciosa t̄rā: vocat̄ ira p̄ viciū
de qd iacobi. j. Ia viri iusticiam dei nō operat. Alio
mō p̄ appetit⁹ vindicta: vt illud p̄t̄. iiii. etbi. led oculū
mentis qd ordine recte r̄omis: th̄oc est laudabi-
le bñ qd p̄. lvij. Letab̄ iustus cū viderit vindicta.
t̄c. Illud cū laudabilitate appetit⁹ de quo qd̄ iustitia letat̄
et talis est ira p̄ zelū. bñ qd̄ dicit aug. lug. iobm. ii. ca.
Zelo dom⁹ dei comedit qd̄ oia guerla qd̄ vider emenda-
re cupit: et si emendare nō p̄tolerat et gemit. et talis
ira fuit in r̄po: vñ iob. ii. illud p̄. lviii. Alys domus
tue comedit me. introducit tanq̄ dictū de r̄po. qd̄ p̄-
mū dicendū qd̄ ira p̄ zelum in nobis aliquatenus bñ tur-
bat oculū mentis: qr̄ potentie anime sic se habent qd̄
vna intensa in actu suo alia remittit: et iō motus ire qd̄
est in irascibili pte qd̄ quis sit moderatus ratio: impedit
intellectum a contemplatione veritatis: t̄ sic dñ turbare
oculū mentis talis tñ turbatio nō est peccatum: verita-
men in r̄po nō habuit locuz qr̄ virtute diuina quelibet
potentia pmittebat agere illud qd̄ erat sibi. p̄p̄: ita
Qvna non impeditur aliam in actu suo: t̄qđo sicut

gaudiu fructōnis in anima t̄p̄i non impeditur tolorem
passionis in parte inferiori: sic ecōuerlo motus ire in par-
te inferiori i nullo impeditur actū mentis sue r̄omis. Id
sed in dicendū qd̄ ira qd̄ est p̄ter r̄onem oponit mansuetu-
dinem: aut̄ illa qd̄ est moderata r̄one: qd̄ de r̄one mansue-
tudinis est qd̄ faci-

at talem moderati-
onem. f Ere-
ues autē pharisei.
Hic describit̄ iude-
orum obstinatō: qr̄
nec verbis r̄pi: nec
factis resilierunt a
malo suo: s magis
obstinati sumi inci-
pientes machina-
riū mortem r̄pi.

re et multa turba a galilea
et iudea secuta est euꝝ t̄ ab
hierosolymis t̄ ab idumea
et trans iordanem t̄ qui cir-
ca tyrum t̄ sidonem: multi-
tudo magna audiētes que
faciebat venerūt ad euꝝ. Et
dixit iesus discipulis suis: ve
in nauicula sibi deseruirēt
pp turbā ne p̄p̄merent eum
Multos eī sanabat: ita vt
irruerent in cūvt illū tangē-
rent̄ quotquot aut̄ hēbant
plagas. Et sp̄us imūdi cū
illū videbāt p̄cidebāt ei: et
clamabāt dicētes: "Tu es
fili⁹ tei." Et vehementē cō-
mītabat eis ne manifestaret̄
illū. Et ascendens i mōrē
vocavit ad se quos voluit

g Cum berodia
nisiboc exponit⁹
dupliciter: quia di-
cit aliq̄ qd̄ isti bero-
diani fuerūt qd̄dam
iudei singētes qd̄
dam sectaz nouaz

didentes de herode ascolonita: qd̄ erat messias: moti ex fal-
so intellectu illi⁹ qd̄ dicit Ben. xliv. Non auferet̄ scepterū
de iuda. vbi dñ qd̄ ablaciō regnū tribū iude erat signū ad-
uentus messie. Iste autē herodes obtinuit regnum il-
lud cum tñ est alienigena: quia pater eius fuit idumeus
bñ qd̄ dicit iosephus et ali⁹ historiographi. t̄ quia messias
promisiūz illi⁹ intelligebant regnare temporaliiter: nec co-
debant alium regnare tunc in iudea nisi herodem: ido di-
rerunt cum esse messiam: cum tamē prophetia iacob p̄-
dicta esset bñ veritatem intelligenda de christo: qui nat⁹
fuit tempore dicti herodis: vt habeatur Mathei. ii. Isti
igitur habebant occasionem persequendi christum: eo qd̄
ipsum esse christum sicut erat bñ veritatem erat contra-
rium secte sue. Alij autē dicunt qd̄ isti berođiani erāt mi-
lite herodis antipe qui fuit filius predicti herodis: t̄ do-
minabat in galilea non sicut rex: sed vt tetrarcha: vt ha-
betur Lu. iiij. Et iste incarcerauit iohannē: ex quo habebant
aliquam occasionem persequendi christum quē predica-
uerat iohannes: t̄ ex his patet malicia phariseorum quē
cum peruersis hominibus traxabant consilium ad p̄de-
dum christum. b Jesus autē cum discipulis suis se-
cessit. hoc expōsum est mathei. xij. i Et dicit iesus di-
scipulis suis vt nauicula sibi deseruiret t̄c. ostendens i se
infirmitatem carnis. k Quotquot autem bñ plegas
idest infirmitates varias. l Et spiritus immūdos t̄c.
t̄ hoc condebat virtutē sue deitatis: vt r̄trūq̄ em̄ necessit̄ est
p̄siter fuisse in r̄po. s. infirmitatē carnis t̄ potentia deita-
tis: t̄ ideo vtrūq̄ manifestabat christus in opibus suis
m. Tu es filius di. conjecturaliter loquebant̄. n Et
vehementē p̄minabatur eis. cuius causa assignata ē su-
pra in primo capitulo. o Et ascendens in montem.
Postq̄ descripta est r̄pi predicatione per seipsum tñm: b co-
fecione describit̄ et p̄dicatio etiam p̄ ap̄los. t̄ primo descri-
bitur p̄tatis collatio: cōdo dicit̄ collatōis executio. vi. ca.
ibi. Et vocavit duodecim. Circa primū primo p̄tās con-
fertur sc̄o dubi⁹ remouetur ibi. Et veniunt ad domuz.
Circa primū describitur electio apostolorum: numer⁹: t̄

Euangelium

nomina eorum et pretias eis collata: et prius sententia ex his quod dicitur sicut in mattheo: et hoc excepto. a. Boanerges quod est filii tonitru. sic enim vocati sunt a Christo: quoniam in transfiguratione Christi audierunt verbum dei prius dicentes de Christo: hic est filius meus dilectus tuus: quod quidem verbum vocat tonitruum eum illuz modum loquendi iob.

xxvij. cap. Cum vir parua folla sermonis eiusdem audierimus: tonitruum magnitudinis illius quis potest intueri. b. Et veniunt ad domum. Hic consequenter removet dubium: ex his enim quod ostulerat patres predicandi aplis posset aliquis credere quod in persona propria vellet a predicatione cessare: quod removetur pro hoc quod feruentius predicavit quod per iste feruor primo ostendit in generali: sedo in spali in sequenti capi. Adhuc circa primum dictum feruor primo ostenditur: sedo irrationalis locutio ex hoc insurgens repelliturabi. Et cum audissent sui. Circa primum dicunt. c. Et venient iterum turba ad audiendum verbum dei ab ipso et ipse ita feruenter intendebat predicationi quod discipuli ei non habebant tempus manducandi.

d. Et cum audisset. Hic irrationalis locutio insurgens ex predicatione feruente repellitur: et hinc tribus casibus: scds ponit ibi. Et scribit tercium ibi. Et veniunt magis eius. Circa primum scientibus quod illi qui erant de cognatione sua et pre miris videntes insolitus feruorem in eo: quod si cut deum est ipse feruorem predicandi omittebat horam comedendi: videbat etiam in vultu eius insolita daram: tem ex virtute diuitatis procedente. Ita audiebat eum locutem de divinis ardua et insolita: et quod eius non intelligibilia: id credebat eum locum sicut arreptum vel furiosum: id voluerunt cum tenere et ligare ne sibi vel alii possent nocere: et isti mouebant pietatem. Circa easum secundum quod ponit cum dicit: e. Et scribit considerandum quod isti moti contra Christum inuidia et malignitate: dicabant ipsum Christum brevi quendam demonem pavatum aliis

demonibus superioribus cui virtute expellebat demones inferiores a corporibus obsessis ab eis: et id Christus illo: et isto: irrationalis uba repellit: cum dicit: f. Ecce quoque illis tecum quod rationabiliter loquendo ostendit se non esse furiosum: vera et sancta docendo: ostendit se non breve demonem

priuatim: cum sic pater mendacium ut est iohannis. viii. c. cerera patiente ex his quod dicitur: ea sunt matt. xij. g. Et remununt mater eius. Hic postea ponitur tertius casus: ipso enim predicante nunciatio fuit sibi insidiosa quod mater eius et fratres stabant foris ad tentandum si ex affectu carinali ad matrem dimitteret vel interumperet predicationem: et ipse voceretur malignantem reputat rationabiliter ut patet ex his quod dicitur sanctus Iacobus. tbc. xij.

E. Litera cepit. iij. Vocere ad mare et agregata est at eum turba multa ita ut in nauim ascenderet se teret in mari: et omnis turba circa mare super terram erat et vocabat eos in pabolis multa et dicebat illis in doctrina sua. Audite: Ecce exiit seminarius ad seminandum. Et dum seminat: aliud cecidit circa vias: et venerunt volucres celi: et comedenterunt illud. Aliud vero cecidit super petrosa vbi non habuit terram multam: et statim exortum est quoniā non habet altitudinem terre: et quando exortus est sol estuauit: et eo quod non habebat radicem exaruit. Et aliud cecidit in spinas: et ascendenter spie et suffocauerit illud: et fructum non dedit. Et aliud cecidit in terram bona et dabat fructum ascendente et crescente: et afferebat unum et tricelimum et unum sexage-

Capitu. iiiij.

O. Litera cepit. b. Sequitur ostendit feruor predicandi in speciali: et primo describit feruor predicationis secundum hoc insurgens liuor emulatōnis in principio. vs. ca. Circa primum cuan gelatōnis primo de scribit predicationis fructū. Et de cebat sic est regnum dei: tertio affirmans miraculū: ibi. Et ait in illa die. Circa primum primo describit predicationis ipsius tempus et modus secundo predicationis parabolam sine typis: ibi. Ecce enim secundum: tertio cuius parbole aperit intellectus: ibi. Et cum esset singularis. Et ista pars dividitur in duas: quod prior applicatur intellectus parbole aplis specialiter: secundo predicitur aperientibus per apostolos omnibus generaliter: ibi.

dei: tertio affirmans miraculū: ibi. Et ait in illa die. Circa primum primo describit predicationis ipsius tempus et modus secundo predicationis parabolam sine typis: ibi. Ecce enim secundum: tertio cuius parbole aperit intellectus: ibi. Et cum esset singularis. Et ista pars dividitur in duas: quod prior applicatur intellectus parbole aplis specialiter: secundo predicitur aperientibus per apostolos omnibus generaliter: ibi.

Barci

a Munqđ venit lucerna: tres prime ptes expositae sunt in ab. viii. paucl except. **b** Et cu esset sing. i. extra psūrā turbaz tuc exposuit pabolaz aplis. **c** Mu quid venit lucerna. Hic ostendit doctrina euāgeliā per aplos publicanda: qđ factus est post ascensionē xpi ad celos: tūc cīm di sp̄s sunt p̄ oībem ut in om̄es terā exp̄ret sōn̄ p̄dicatis eo rum: t etiam an̄ passiōne christi missi sunt ad p̄ dicandū: non tam ita diffūlēt: et hoc est qđ dī. **e** Munqđ ve nit lucerna. i. doctrina euāgeliā ca fm illud p̄s. Lucerna pedib⁹ mēs verbū tu um. **f** Ut sub mo dio ponatur tē. i. occulte in latebris doceatur si cut doctrine sus p̄cepte heretico rum t boīm malorum: quasi diceret non.

e Nonne v̄ super candē. p̄boc est in paiz t publice docea tur. q. d. sic.

f Nō est ei ab sconditus tē. qz illa q̄ xp̄c docuit aplos secrete. voluit p̄ aplos predicari publice t manifēste fm q̄ dī cis math. x. Qd̄ in aure audiūt p̄ dicat su p̄fecta.

g Si quis ba bet aures audiē di. i. desiderium intelligendi do ctrinam xpi.

b Audiat. q̄ si dicēt talis nō po test p̄ficere non solū fidi intelli gendo: sed etiaž

alii ipsoz docendo: ideo subdit. **i** In qua mensu men. sue. reine. vo. qđ exponit sic Beda: Si solerit oia q̄ valerit bona facere ac. p̄mis int̄imare studetis ad ent diuina pietas q̄ vobis in p̄nti sensum altiora capi endi offeret t in futuro retributōrem eternā adiūceret: t iō sb̄t. Et adiūcet vobis. **k** Qui cībz dabit illi. q̄ habens fidem t grām ex v̄su talis gratie meretur p̄ iterum sibi dēt gratia ad augmentū p̄cedentis.

l Et qui nō bz. t. fidē t grām quales erāt scribe t pba risei. **m** Etia qđ bz auferet ab eo. qz noticia legis quā hēbant ablata fuit ab eis in q̄ntū non valuit eis ad salutē sed magis fuit eis in augmentū sue damnatio nis fm dictū salvatoris Lu. xii. cap. Seruus quis cīm

voluntatē dñi sui t fecit vapulabit mult. **n** Et dicebat sic ē regnū dei. Hic p̄nter describit xpi p̄dications fruci. primo in vno boīe scđo in coīate ecclie ibi. Et dicebat cui assimilabim⁹. Circa primū saeculū q̄ p̄ semē in telligēt p̄dicatio: sicut p̄z in p̄bola p̄cedentia ex semine aut isto recepto in aliquo boīe fit dīs p̄cessus: qz primo d̄cipit timor diuino rum iudiciorū et si gniificat p̄ berbam q̄ est qđ im̄fectus cum dicat: fructificat primū herba t q̄ extimore ces fat boī a malis: t ut d̄cipit se exercere in bonis adō scđo cō d̄cipit spes diuina p̄ beneficioz: q̄ signa tur p̄ spicas: in qua iam eis spes grani futuri: cum dicitur

Deinde spicas. tec̄io ex hoc datur c̄ritati⁹ amor q̄ bz̄t opus perfectuz t ideo significatur p̄ plenū frumentū: cum dicitur.

o Deinde plenū frumentū: quia v̄t dicitur ad Ico. viii. ca. Plenitudo legi est dilectio: et tunc est homo disposit⁹ v̄t de statu gracie translat ad gloriam idō subditur.

p Et cum ex se p̄ du. fru. statim inc. falcam. si ipse domi nus abscondendo iustos de presenti vita v̄t transferat ad gloriam: idō subditur.

q Om̄ adest mes sis. idest collectio iustoz in patria.

simū: vnu centesimū. Et dicebat: Qui bz aures audiēdi audiat. **Et cū eēt sin gularis interrogauert euz bi q̄ cuz eo erāt. vnu. pabolam: Et dicebat eis. Vob datū ē scire mysteriū regni tei il lis aut q̄ foris sit in pabolis oīa fiunt: vt videntes videant nō videāt: t audiētes audiāt t n̄ intelligāt: neq̄n cōuertant t dimittant eis p̄cta. Et ait ill: nescitis pa rabola hāc: Et quō pabolas oīs cognoscetis? Qui semiat: verbuz seminat. Hi aut st q̄ circa vīa vbi semi nat verbū: t cuz audierit p̄festim venit satanas et aufert verbu z qđ seminatū est in cordib⁹ eoz. Et his si milit q̄ sup petrosa semian tur: qui cum audierint ver bum: statim cū gaudio ac cipinnt illud t no h̄nt radices in se. Et pales sunt: dein de orta tribulatōne t psecu tione p̄pter verbu z p̄festum scandalizant. Et alij sūt q̄ in spinis seminant. His q̄ v̄bū audiūt t erūmne scī t receptio diuītiaz t circa re liqua p̄cupie t introeuntes suffocat v̄bū t sūn fructu eficiet. Et his sūt q̄ sī tāz bonā seminati sūt: q̄ audiūt v̄bū t suscipiūt t fructificat vnu tricelimū. vnu sexage**

r Et dicebat cui assimilabim⁹. Hic p̄sequenter describit fructus p̄di cationis xpi q̄tuz ad p̄municatz ecclie que te paruo

statu crevit ad magnum sicut synapis granum: t patz sē tentia ex dīcis I Matb. viii. ca. excepto quod bic subditur s Et alibus mul. para loque. ver. prout po. au. quod exponit theophilus dicens: Qm̄ turbe erat indocte a cōsuctis nominib⁹ instruit eas p̄ similitudinē rerum sensibili um que erant eis cognite. Et docvideē p̄tradicere ei qđ supra dixit xp̄c aplis codē. ca. Vobis datum eīt nosſe my sterium regni dei. illis autem qui foris sunt in parabolis vt videntes videant t non videant. t math. xiiii. Ju para bolis loquor eis qui videntes non vident tē. Dicendū q̄ sacra scriptura hoc habet proprium: quod sub vna litera habet plures sensus: quorum aliqui sunt patentiores et alij magis latentes: et idō in parabolis xpi turbe

Euangelium

capitulum sensum magis patente non ait latenter: sed tali intellectu docebat Christus aplos ad petrem: ideo subditur.
¶ Secundum autem disci. suis disse. oia. de turbis aut predictis est ut videntes videant et non videant. i. capiat sensus magis patente non ait latenter. y. Et ait illis in illa die. Hic omnes describuntur miracula doctrinae Christi affirmativa et primo describit miracula facta in mari: scilicet in terza in principio sequentia sententia primi petri pater ex his que dicta sunt matri. viii.

Capitulum. v.

Otio venerabile transfretum. Dic post describunt Christi miracula facta in terra ad doctrinam sue affirmatores; et primo describit demoniaci curatio: secundo filie archisynagogi resuscitatio: ibi. Et cum ascenderet Iesus in navum: prima in duas: quod primo describit curatio demoniaci: secundo deuotio ipsius curati: ibi. Lungs ascederet. Expositio prime pater pater ex dicto mad. viii. paucis exceptis quod discurrent. b. Ecce curat ei de me. ho in spi. imm. i. obsecrus a demoni: mathe. viii. dicitur erat duo. Ad quod dicendum quod veritas duo erat demoniaci: ut dicit matthe. viii. erat senior altero in quo erat legio demonum et dicit infra: et iste solo nominatur hic a marco: et aliud tacetur: quod non erat ita famosus in malo. c. Et se die ac nocte in monumento s. gentilium dominatorum super quoque alias demones iam habebant peccatum: et ideo habitabatur corpora eorum erant seputa tanquam habitu in peccatis super ea p. finale iudicium.

d. Et interrogabat eum: quod tibi nomen est. interrogavit autem Christus non quod grangeret: sed ut multitudine demonum in illo hoc ibebarant et confessione eorum appareret: unde subdit. e. Legio nomen est. quia multi sumus. Legio autem pro-

prie dicitur numerus determinatus armatorum in exercitu: et primum sex milia sexcentos sexaginta sex. et unde dicitur legio in demonibus qui militant contra eos. f. Et deprecabatur cum. s. legio demonum. g. Ne se expelleret extra regionem. i. extra hominem habitatores unde et luc. viii. dicit in abyssum. locus enim inferni detest demonibus: gemitum tamen inter homines habitare usque ad iudicium: ut gloriosior sit electio cum victoria in demonibus tentantibus super ratione.

b. Lungas ascenderet. Hic describit curat deuotio: quod gratias de beneficio sibi collato voluit servare. q. Ihesus ait. i. Non admisit cum. i. non receperit cum ad apostolatum vel discipulatum. ppter horum procedentis passionis. Itene ascriberet de moni quod iste facaret si esset discipulus Christi. Ex hoc loco accipitur quod demoniaci et furiosi post curationem non permaneant in ecclesia dei.

k. Et abiit et cepit predicare in decapolis. nomen est regiosis: et dicuntur a deca quod est decem et polis quod est ciuitas.

sine parabola autem non loquebat eis. Secundum autem discipulis suis disserebat oia. Et ait illis in illa die cuius sero erat secundum: Traseam. Et dimicabat turbam assumunt eum ita ut erat in nauis: et alienaves erant eius illo. Et facta est pcella magna venti et fluctus mittebat in nauim: ita ut impuleret nauis. Et erat ipse in puppe super cervicalis dormies et excitant eum: et dicunt illi. Agnus: non ad te pertinet: quod perire? et exurgens dominatus est ventus: et dixit maria. Tace obmutescere. Et cessauit ventus: et secunda est tranquillitas magna. Et ait illi. Quid timidi es? Ne cedas habens fidem. Et timuerit timore magno et dicebat ad alium. Quis putas es tu? et ventus et mare obedient ei. .v.

Et venierat trahis fretum maris in regionem gerusalem. Et exenti ei de nave statum occurrit domum: hunc in spiritu umido: quod domicilius habebat in monumentis. Et neque cathenis iam quisque poterat eum ligare: quoniam sepe pendebat et cathenis vice dirupisset cathenas et pedes comminisset. et nemo poterat eum domare. Et semper die nocte in monumentis et in monte tibico erat clamans et occidens se lapidibus. Videlicet adest Iesus a longe curatur et adoravit eum et clamans voce magna dixit: quid mihi et tibi Iesu fili dei altissimi? Adiuro te per teum neme torqueas. Dicebat enim illi: Ego spiritus umido

ab hoie isto. Et interrogabat eum: Quid tibi nomen est? Et dicit ei. Legio mihi nomen est: quia multi sumus. Et deprecabatur eum multus: ne se expelleret extra regionem. Erat autem ibi circa mortem grecorum magnus pascens in agris. Et deprecabant eum spiritus: dicentes. Aditte nos in porcos: ut in eos introeamus. Et processit eis statim Iesus. Et exirent spiritus umidi introierunt in porcos: et magno impetu greci precipitati sunt in mari ad duo milia: et suffocati sunt in mari. Qui autem pascebant eos fugerunt et nunciaverunt in ciuitatem et in agros. Et egressi se videre quid esset facti: et venierunt ad Iesum: et vident illorum quod a demonio vexabatur sedentem vestitum et sane mentis et timuerunt. Et narrauerunt illi quod viderat qualiter facti essent ei qui demonum habuerat et de porcis. Et rogare ceperunt eum: ut descenderebatur de spiritibus eorum. Lungas ascenderet in nave: cepit illum depescari qui a demonio vexatus fuerat ut esset cum illo: et non admisit eum: sed ait illi: Glade in dominum tuum tuas ad tuos et annuncia illis quanta tribus dominus fecerit: et misericordia tua. Et abiit et cepit predicare in decapolis: quoniam sibi fecisset Iesus: et omnes mirabantur. Et cum trahisset Ihesus in navem rursus trahis fretum conuenit turba multa ad eum et erat circa mare. Et venit quidam de archisynagogis

i. Et cum ascenderet Ihesus in nave. Hic omnes describitur resuscitatio filie archisynagogi et primo describitur b. facti inchoato. scilicet interponit mulier sanguis flue curatio: ibi. Et mulier quae erat in fluxu sanguinis. tertio descripto predicit facti consumatio: ibi. Abiit eo loquente sententia ista triplex pater pater ex his que dicta sunt matthei

Barci

et exceptis aliquoq' q' exponet. Et ad primā pte dī bic.
a. Neque cu ml. di. qm̄ si. mea in extre. est. Matthei. ix.
dī q' archisynagog' dīt xp̄: filia mea modo defuncta
est. Qd dicendū q' euangeliste repetēdo dīta alioq'
v' alioq' alioq' repētē eadē verba: aliq' v' sententiaz

q' alia v'ba. filia
aut archisynago
g laborabat i ex
tremis: v'm dī
cit hic mare: re
ritam erat ita. p
pm̄ morti q' re
putaba mor
tua: vñ etiā s'm
coem modū lo
quēdē de aliquo
q' sicē morti. p
q' dī q' mortu
us ē: q' q' modū
cū distat: q' m̄
bil reputat: r h
mo loquēdē v'
est mātē. Cir
ca scdaz pte dī.

b. Et fuerat m'
ta pessa. s. nō so
lū i facultatibus
etiā i corpore. vt
p'z p'fam seū
te. c. Et statī
iesus i semetip̄o
cogno. vñ. q' eti
de eo. nō ē in cel
gendū q' alioq' vir
tus existēs i chri
sto migrauit ex
tra ip'z: s' talis
exitus intellige
p'modū cāc. pdū
cētis effectus: in
quez dīcāt exire
in quārū cā relu
cer in effectu: r p
talē modū loq'
di dī sap. vii. ca
de sapientia in
creata q' p'natō
nec in alias san
ctas se trāffert:
r amicos dei r p
p'beras cōstituit
q' trāstatio non
pot' itelliq' q' sa
pientia in creata
sit alicubi. vbi prius nō erat cū de necessitate sitib'q' p
sens: s' q' causat ibi nouū effectu: vtrū aut' talis virtus
in christo fuerit virtus diuina tm̄. vel cū hoc humana:
diceat in fine b'ea. d. Quis tetigit. nō querit ex iſ
tantia: s' v' p' confessionē mulieris sanare apparet fides
eius: r a christo comendet: r q' manifestatio miraculi
dicte sanatōis cedebat ad gloriam dei r archisynagogi
assecuratōez: r p' hoc certificare de futura suscitare
filie sue. e. Turba cōpmētē te. licet in tali p'ssura
eu tangeret corporalit: no n̄ tangebat cum cum tali
teuotoc' r fide sicut illa mulier tetigerat: r de tali tactu
singulariter querēbat. Tercia tercia pte dicitur sic.

f. Quid v'le veras mḡm: licet ei credere iōm posse ea
sanare: nō tamen a mortuis suscitare: ex quo p'z q' eo
rum fides erat imperfecta. g. Et non admisit quē
q' se sequi: r ostendens q' in operibus miraculōum
non debet faciens querere ostentationez: in hoc dans
exemplū eius discipulis qui erant facturi miracula re
runtamen quia in operibus miraculōis manifestatur
dei gloria: ideo aliquando faciebat miracula valde pu

blice: sicut patet in lazari suscitatoe: r ceci nati illuminati
one: ostendens exemplum discipulis vt in talibus quere
rent dei gloriam tm̄ r non p'riam. b. Thabitba cumi.
dui sunt dictiones hebraice quaz p'ria est nomē r secunda
verbūm patet per interpretationem. Scindum etiam
q' thabitba n̄ ē no
men coe s' ē p'rius
nomē illius puelle
que fuit suscitata: r
hoc patet p' simile
actu. ix. vbi dī. In
iōpe aut' fuit q'dā
discipula noie tha
bitba. r iō marcus
p' noie p'no rosū
it coe interpretan
do. s. p'ella. Scien
dui etiā q' illius q' dī
ibi interponit. s. ti
bi dico: nō ē de si
gnificato sermois
hebraicis hic positi.
s' additum fuit ab
euangelista ad ma
iore expressionē
q' ad v'bum christi
illa p'ella susci
tabat. i. Et prece
pit illis vehementer
vt nemo illud scir
causa iā est expre
sa p' hoc volens da
re exemplū alijs ve
no quererent ostē
tationē in operib'z
miraculōis.

k. Et iussit dare il
li māducare: ad p
bationē vere resur
rectōis: sicut r chri
stus post resurrecti
nē suā māducavit
cū aplis: r habet
Luc. xxiij. Ad ma
iore evidentiam eo
ruz que dicta sunt
hic r alibi de mira
culis christi: quer
itur v'z christus fe
cerit miracula so
la diuina virtute: r
arguit primo q' sic

Dicit enim leo papaz
in epistola ad flavianū cuj' in christo sint due nature: vna
ex p' est. s. diuina que fulget miraculōis: altera. s. humana q'
succumbit inuriis: ergo sicut se habet humana natura ad
succumbendum inuriis: sic se habet diuina ad agendum
in operibus miraculōis: sed sola natura humana inuri
is succumbit: quia talia pati repugnat deitati: ergo sola
natura diuina agit in operibus miraculōis. Et confirmā
tur auctoritate. p'z. cxxv. Qui facit miracula magna sol'.
ergo sola diuinitas est principium agendi miraculōi. Itēz
opera miraculōa excedunt totam virtutem nature crea
tentur aut humana in christo creata est: ergo vt vide
in nullo attingit opera miraculōa. Contra quia christus
p' tacti corporis sanabat miraculōe: vt dictum ē de mu
liere patiente flum' sanguinis. z. i. vi. ca. Quotquot aut
tangebant cum salvi fiebant: si ergo talis factus n'bil age
ret in sanitationē p'dicta: frustra adhiberetur: quod non co
uenit iōi christo. s. aliquid frustra agere: ergo ille factus ali
quid faciebat: r certum est q' pertinebat ad humanitatem: ergo rē. Responsio in hac questione sic est. p'ceden
dum: q' p'mo videndum est qualiter viri sancti viui v'l de

Evangeliū

functi qz miracula scripta sunt: in illis operati fuerunt: secundum do qualitatem ipsi quantum homo operatus fuerit. Crea pmiū aliquid est certum: vice qz miracula non possunt fieri aliq virtute tanqz principaliter agente nisi virtute divina: quia sicut dicitur ē opatio miraculosa: excedit tota facultate virtutis create. similiter certum ē qz sanctivis ad miracula pnt operari mentorie: qz frequens expertus ē miracula scā fuisse a deo ad preces sanctorum. Sed dubium ē utrū viri sancti i miraculis aliquā operati sūt p aliquā virtute in eis existentes: nō qz illa sit pncipaliter agens sed tñ instrumentalis: vt sic de tanqz pncipaliter agentis fecerit miracula p sanctos tanqz qz quādā instrumenta. Et banc qōnem reliquit aug⁹. tr. ii. li. de ciuitate dei insolitam: vbi enarratis multis miraculis martyrum dicit sic: Siue em de sp̄m miro mō quo res spales operatur eternus. siue p suos ministros ista faciat: et aedes ipsa que p ministros facit: siue quedā faciat etiā p martyrum sp̄s: siue p hoies adhuc in corpe constitutos: siue de ista p angelos qz inuisibilis immutabilis incorporei operantur: vt que p martyres fieri dicuntur eis orantibus tñ impenetrantibus: no etiā operantibus siat: siue alia istis: siue alia illis modis: qz nullo modo apprehendit a mortalibus possunt ei tñ attestat fides hec in qua carne eternū resurrexit p̄dicat. Henc tñ Greg⁹. banc questione determinare videtur. q. li. dyalo. vbi dicit sic. Qui deuota mente deo adharet cū reū necessitas exposcit exhibere signa modo utroq solent ut mira queqz aliquā ex p̄ce faciant: aliquā ex potestate cocessa illis a deo: et hoc p̄nter rōe et exemplo. Ratio autem talis est: cui concedat illud qz ē maius nō est mirū si aliquā cocedat quod est minus: s. maior ē p̄tēs filios dei fieri etiā p adoptionem: cui hoc soluz sanctis concedat: qz miracula operari quod etiā aliquā malis concedit: ut habetur Math. vii. ca. sed primum concedit bonib⁹ sanctis: s. qz dī Joh. I. Quotqz autem receptorū eu3 dedit eis p̄tētē si. dei fieri. Item pbat hoc exemplo: qz petrus suscitauit thabitum orando: ve b̄ actu. it. ca. ananiasō et laphyram morati tradidit subito absqz oratione: s. solum culpa eo ut increpādo. actu. v. et sic videb̄ illud factū fecisse et aliqua potestate sibi cocessa a deo tanqz instruī diuine iusticie. Itē ad hoc videb̄ facere qz grātia dei diuidit p grām gratis datā et p gratiam grati faciente: tñlicet aliquā ab aliquā virtute dicitur sicut qz grātia facieb̄ nihil ponit in aī: tñ te gratia grati dā ab hoībus p̄cedit qz aliquid ponit in aī: et hoc p̄tētē manifeste te gratia grati dā que vocant sermo sapientie et vīmo sc̄iētē. L. v. xij. quia significat quādā eminentes cognitores diuinorum et humanoꝝ qz ponit aliquid in aī: sile fides: prophetia: genera linguarū: et interpretatio sermonum et eadē rōe videb̄ qz grātia sanitatis et operatio virtutū. i. miraculoz que ponunt qz grati dā: dicant aliquā virtutem in aī existentem. Dicūt tñ aliquā qz ista virtus operantis miracula non est aliqua virtus mansueta p modū habitus. s. p modū passionis trāscēntis: sicut et prophetia: p̄ter quod tales non possunt facere miracula quotiensqz volunt nec p̄betare. Sed quicqz sit de conclusione: tñ tamen nō valeret: qz sicut dictū ē talis virtus operandi miracula nō ē pncipaliter: s. tñ instrumentaliter: instruī autē operari nō potest quis sit pfectus p formā suā nisi moueat actualitē p manū artificis sicut p̄tētē qz securis nō potest secare nisi p manū artificis moueat: tñ dato qz talis virtus sit mansueta: nō potest tamē operari ad miracula absqz motioꝝ diuine virtutis pncipaliter agentis: si tñ talis virtus sit mansueta ylq modum

passionis trāscēntis solū: sicut ē motio instruītē. comouēt ab agente pncipali. nūl dico modo. Item ad p̄clusōz inducit illud qz a sc̄is et doctorib⁹ catholici dīte sc̄is noue legis: vice qz efficacitē qz figurant: ita qz tñ hādā iusta diuine misericordie agat ad inductionē ḡre

ipaz instralit̄ at
tin gēdo: vel sal-
tē aliquā dispoz̄
ad ipaz vt cha-
ractere vel ali-
qz sile correspō-
dens in sc̄is qz
non imprimunt
characterē ita qz
in sc̄is est aliq
virtus ad efficac-
tū mō p̄dicto: et
tñ sc̄ra cōsistit i
quibusdā rebus
ſensib⁹lē: tñ
multoforti⁹ vīd-
tur qz in aiab⁹ ſa-
ctoz vīroꝝ defū-
ctoz vel vīuen-

tūz possit ponit aliqua p̄ diuinitus eis cocessa in ope-
ribus miraculosis p̄ modū p̄dictū. Et dicitis p̄tētē qz di-
cendū sit de humanitate xp̄i qz ē organū seu instruī con-
iunctū ipz deitatis sicut manus ē inſtrūtū artificis. Illo
mūnes autē aliqz p̄tēmūcūg sancti nō sūt sic cōiuncti. tñ
sūt qz queda instra deitatis separata et adhuc plus ſepa-
rata ſunt ecclie ſac̄ra inſtrumentū aut p̄tēctū magis p̄-
cipiat efficacitē agentis pncipalis qz ſepatū: et talis vir-
tus operandi miracula efficacior invenit in humanitate xp̄i
qz in quibusdā alijs. Ibis dicitis p̄tētē ad argumē-
ta. Ad primum dicendū qz ſile tenet qzatum ad hoc qz ſicut
humanitas in xp̄o fuit rō patiendi: ſic deitas ē rō et pncipū
faciēt miracula pncipaliter: nō tñ tenet qzatum
ad secundū: qz nō repugnat humanitatē xp̄i operari ad mi-
racula p̄ modū instruī: repugnat autē deitati qualiterā
qz pati. Et rēputant rōne identitatis ſuppoſitiō idem
tā cōmunicant. qz ſicut hec ē vera deus paſſus ē ita hec
ē vera demonstrato xp̄o iſte puer creauit ſtellas. Ad il-
lud qz inducit te p̄tētē. dicendū qz li ſolus non excludit
humanitatē tanqz instraliter agentē: s. tanqz pncipaliter
et ſic intelligēdū ē respectu alioꝝ ſanctorū qz ſolus deus
facit miracula. s. tanqz pncipale agentis. Ad ſecondū
dicendū qz instruī in virtute pncipaliter ager tñ atti-
git ad aliquid qz excedit facultatē. p̄tētē puenietem
ei fin ſe. ſicut calor naturalis in ūtute aī generat car-
ne: ve b̄f. ii. et aī. Argumēta autē in ūtari p̄ducent
tñ p̄ humanitas xp̄i agerat ad miracula ſicut ages in
ſtrumentale et ſecundū qz concedit.

La. vj.

Et facto sabbato. Postqz descriptus ē ſeruor p̄ dicatōis in christo. Hic p̄tētē describit ſuor emulatōis p̄tra iōm. ap̄e doctrinā et miracula ipz: et patet ſententia ex dictis Math. xiiij. exceptis que ſequuntur. b. Nonē hic ē faber tñ. in math. xiiij. or. fabri filius: credebat enim iſti qz eſet eiusdem artis cum patre ſuo putatōio iōſeph qz dicit faber lignarius. Et p̄habili ſe videb̄ qz christus eandem artem exercuit quia nō fu-
it occupatus in doctrina et miraculis vīz qz ad tricēsimā
etatis annū: nec ante fuit intentus studio: fin qz dicit
Johis. vii. quomodo biclitas ſat cū non diſiderit: nec
est veriſimile qz tāto tpe fuerit oſiōſus: magis autē veriſi-
mūle ē qz ſuerit occupatus in arte patris ſui putatōi
qz in aī: et hoc videretur p̄ verbū iſtorū qui erant dena-
zareth: qz modū ſuū viuēndi cognoſebat et fabri cum
vocabant. c. Et non po. ibi vir. ultra facere. Ifud
non poſſe non refertur ad potentiam eius absolute
sed congruit et decenter: qz non erat congruū qz ibi
faceret multa miracula; cuius cauſa ſubditur: cū dicit:

Barci

d Et mira. ppter incre. eoꝝ. fides c̄m credētiū ē inter-
toria de agnō q̄ eis fiāt mīacula sicut p̄z ca. p̄cedēti
de mīlere languisua cui dcm̄ est a xp̄o. Fides tua saluā
te fecit. 7 in mīltis alijs locis in euāgeliō sile b̄.

e Et
circubat castella in circuitu doꝝ. q̄ sui doctrinā ēre
pulerāt cōueni-

enc ad alios do-

cēdos transiuit:

7 ita fecerūt apo-

stoli b̄m q̄ dicit̄

actu. xiiij. capit.

Elobis opore-

bat p̄muz loq. s.

iudeis verbū dei

s q̄ repulistiſ il-

lud et indignos

vos iudicatiſvi

te eternē ecce cō

uertimur ad gē-

tes: sic em̄ pre-

cepit nobis te.

f Et conuoca-

uit duodeci. su-

per⁹ tercio ca-

descripta ē colla-

tio p̄tatis p̄dica-

di facta apl̄s.

Hic describit ex

ecclio dicte po-

testatis. 7 prio-

describit aposto-

lorū missio ad p̄

dicādū: scđo eo

rūz reuerſio ad

christus: ibi. Et

conueniētēs apo-

stoli ad ielū. Dri-

ma in duas: q̄ p̄

describit dicta

missio: scđo ex b̄

surges herodis

opinio: ibi. Et

audiuit rex hero-

des. Expositio-

p̄me p̄tis p̄z ex

dictis Math. x.

exceptis que se-

quunt.

g Sed calcia-

tos ſādalijſ. ma-

tbci. x. dr q̄ non

pozaret calcia-

mēta. Ex q̄ pat̄z

q̄ ſādalijſ non

dicūt calciame-

ta p̄rie: q̄ illis

poteranteti apl̄i

re bi. dicit̄.

h Ungabant

oleo mīltos egs.

Ex hoc loco p̄z

q̄ vñctio extrea

que est infirmorū fuit instituta a christo.

i Et audiuit rex herodis.

Hic p̄tter describit opinio herodis de

ielū: 7 diuidit in duas p̄tes. l. p̄ncipalē 7 incidentalē

ſecunda: ibi.

Ip̄e em̄ herodis:

Circa primum ſcindū q̄

apl̄is p̄dicanū aduentū christi 7 eius mīacula: quia

non ſolū erant predicatorēs: ſed etiā faciētes mīacula

in noīe eius. herodis audiuit famā de ielū 7 credit̄ li-

cet falſo: q̄ ip̄e eſſet iohannes baptista quē ip̄e tecollau-

uerat 7 q̄ a mortuis ſurrexerat. Et quo p̄z q̄ iſte hero-

des nō fuit de ſecta ſaduceorū qui negabāt rufrectio-

nē: ſi de ſecta p̄barisecorū qui ea cōſiderauit: vt babetur

actu. xiiij. cetera patēt et dictis Math. xiiij. k Ip̄e ei-
herodes. Hic ponit p̄s incidentalis: intentio em̄ principa-
lis euāgelistē erat describere gesta xp̄i. 7 q̄ ppter opinio-
ne herodis de christo ſecerat mētiones de decollatione io-
bannis baptiste. iō incidentalis hic describit modū dīcte de
collationis. Et p̄io

describit ei⁹ incar-

cerato ſcollati: ibi

herodias aut̄. ter-

cio decollati tumu-

latio: ibi. Quo au-

dito dīcti ei⁹ ve-

neratē tē. Snia aut̄

iftax trū p̄tū p̄z

ex dīcti math. xiiij.

exceptis q̄ ſequit̄

cīra ſcōam parte.

l Herodias aut̄

insidiabat illi. ipsa

em̄ timebat ne hero-

des ad p̄dicationēz

iobis de p̄ctō ſuo

peniteat: 7 ea ma-

rito ſuo redderet:

7 id querebat in or-

te iobis.

m Herodias aut̄

metuebat iohānē.

solo em̄ metu tene-

baſ ab interfec̄ō.

iohānis: q̄ ip̄e ſai-

citatē ei⁹ que cat̄

nota toti populo ti-

mebat ſi iohānēz

interficeret ne tot⁹

populus insurget̄

contra eū: ut pleni

us p̄z math. xiiij.

n Et libent cum

audiēbat tē. totum

iſtud erat ſimulato-

riū: vt ex tali audi-

tu iohānis: 7 obtē-

peratōne dīcti ei⁹

in aliquib⁹ retinerz

populū ſi a rebelliōe

atra ip̄m: 7 ſimilē

q̄ poſtea iurauit

dare puelle ſaltan-

ti quicqđ p̄teret

fuit malicioſe ſcm̄

ve ratione iuramē

ti 7 mīltitudine ma-

gnozum cum eo co-

medentū baberet

occationē recapitā-

di iohānē abſeq̄ ſe-

belliōe populi qui

habuit eū excusatū

ſalte in parte. ppter

ifta: 7 hanc ſentēti-

am tenet beda ſup-

locū iſtū: et quod ſubditur: o Et contristatus eſt rex.

dicit̄ Beda q̄ licet triftaretur in facie: lerabat tamē i cor-

de. p Et conueniētēs. Hic describit reverſio apostolo-

riū ad christum: vbi p̄io describit⁹ p̄dſcenſio xp̄i ad apo-

ſtoloſ redēntes: ſcđo ad apostoloſ ip̄m ſequenteſ: ibi. At

vide. Circa primum dicit̄. p Et conueniētēs aposto-

li ad ielū. de predicatione redēntes ad ip̄m. q Re-

nunciauerunt ei omnia que egerant mīacula faciendo.

r Et docuerant. predicanco ostendeſtēs q̄ mandatum-

eius executi fuerant fideliter. s Et ait illis. compaciē

do eis de laborib⁹ ſuīs. t Gente ſcorſum tē. vt. ſ.p

Evangeliū

laborem quiesceret aliquantulū: in hoc ostendit xp̄s q̄ p̄dicatores vbi diuini post laborem possunt recipere recreatio nem cōpetentē. v Et ascēderet in nauim. ut segregati a turbis possit quiescere. x Evidenter eos. Illic cōsequētē describit p̄descensio ip̄i xp̄i ad poplīm ip̄i sequente. Et primo describit dicta cōdescensio: scđo phariseorū cōfutatio: ca. sequētē. Circa primū p̄vio: describit cōdescensio ip̄i ad poplīm ip̄i scđo ad discipulos eos de piculo liberādo ibi. Et coegit discipulos suos. tertio ad infirmos ip̄os curando: ibi. Et cū transfretassent. sen tentia autē istaz tri um p̄tū p̄z ex his q̄ dicta sūr mattei xiiii. vñq; ad finem illī. ca. exceptū que sequuntur. Qūtum ad prīmū p̄tē dicit y Erant sic oues nō hñtes pastore. sacerdotes em̄ illī tēpīz et principes erant sicut lupi rāpaces spoliates populi a bonis t̄pali bus et q̄ malū exēplum a spūalib⁹: s christus tanq̄ bo nus pastor pascebat eos spūalitē cōtinue vbo doctrine sue: et aliqñ corpa liter. fin. q̄ dicit cō sequenter.

3. Eūtes emam⁹ ducē. dena. pa. et da bi. illis māducare. Job. vi. dī q̄ iesus quesivit a philipo. Unde emen⁹ panes vt mādueret bī et ibidē subdī. hoc autē dicit tētas eūz ip̄e em̄ sciebat q̄ cēt facturus. et tūc philippus r̄ndit v̄t ibi dicit: Dūcētor denariorū panes nō sufficēt eis tē. q. d. tantū p̄cū non habemus cūz pauperes simus: et bī marcus dicit discipulos generalē hoc respondisse licet aliquo modo sub alijs verbis. 3. Eūtes emamus ducētis denarij. q. d. si vellemus eis dare ad manducādū op̄teret nos ire ad emendū panes p̄tē ducentorū denariorū et h̄c p̄cū non habemus: et sic se excusabant q̄ imp̄tentiam: Dicitur autē bic discipuli respōdisse illud q̄ solū philippus respondit: tūz quia nō solū ex persona sua s̄ etiā aliorū loquebatur. tūz q̄ illud q̄d facit aliquis te aliqua cōmunitate vel dicē: dicitur coitas hoc fecisse vel dixisse: et tunc discipulis se excusantibus te datione ciborū populū christum sequentibus dixit christus q̄d hic habetur.

a Quot pa. ba. ite t̄ yi. et cū cognō. di. quinq̄z et duos pi-

scēs: Jobis. vi. dicit solus andreas hoc respondisse q̄ alia tñ verba dicens: Est puer biconus q̄ habet quinq̄z panes tē. dicit tñ bic discipuli hoc respondisse in gene rali qđ dixit andreas eo modo sicut dictū ē d̄ philippo. Circa secundam p̄tē dicit: b Et stat̄z coegit discipu

los suos aſcēde re nauī. q̄r nō li bent recedebat absq; in agistro suo. eius societa ter doctrina de lectati. c Ad besaidā. locus erat unde recede bat. d Et cū dimisisset eos abit in motē orare. p̄ hoc oñ dēs q̄ p̄dicator vbi diuini debet post sermonē suū ad teū i ora tōe redire vt q̄c quid boni ibi fe cerit glorie dei a scribat.

e Et volebat p̄ fire eos. eo mo do sicut p̄ resur rectionē suā am bulās cū duob⁹ discipulū suis eūtib⁹ em̄ aus fuit se longius ire vt habet Lu. vi ti. nec tñ fuit ibi aliqua duplicitas seu falsitas. s̄m q̄ dicit beatus Greg. hoc em̄ fecit sic oñ deret se eis exte riūs qualis ap̄d eos erat in mer tib⁹ eoꝝ inter: erat em̄ dubium erat aliquan tulū elongati a veritate. et ideo apparuit eis in peregrinā effigie: et fuit se longi ūre. q̄r tales appa ritiones fuit coi ter finis dispositi onē interiorē

i p̄or quib⁹ fuit: et eodez nō dicit hic q̄ volebat p̄terire eos: quia erant que fidei fin⁹ q̄ dicit in textu: quia pu tabant fantasma esse et tamē iam viderant tanta mira cula en̄ fecisse: q̄ credere debebant ip̄m sup aquas pos se ambulare. Circa tertīā partem dicitur. f Lunq; egressi et. de. na. con. cognō. eun. s. illi te terra genua reb. quia per famā quam audierat et miracula q̄ alio corum viderant cognoverunt q̄ ille erat qui infirmos curabat et mirabilia alia faciebat: et ideo subditur. g Et percurrentes vniuersam regionem illam: quia geraseni miserunt p̄ ciuitates ad hoc q̄ adducerentur infirmi ad presentiam christi: et funerium vestimenti

Barci

tius tangerent. Iudei em̄ erāt distincti ab alijs gentibus nō solū in legē s̄ etiā in habitu: qz numeri. x. p̄cipit q̄ faceret fimbrias in angulis pallio: z̄ talē habiti portabat z̄ chris̄: sicut z̄ legē seruauit: z̄ ad tactum bim̄i fimbriarum curabātur infirmi.

In ca. vi. vbi dicit in postilla: nec ē verisile q̄ tanto tpe fuerit vicius.

Additio.

Quoniam chris̄ stus etiā bac vita sumū gradū contemplationis attigit nullo mō dīci potuerit oco- sus etiā si aliquā ab oī actōne seu exercitio corporali cessasset: h̄ em̄ p̄tinet ad concē platiū vitā ab exteriori actione quiescere fm̄ Greg. in. vi. mora. et sō irrationabile ē attribuere xp̄o occupationē in artibus mechanicis ad remouendū ab eo ocoisitare nec ex hoc q̄ illi de nazareth ip̄m fabr̄ vocabant: concludit ip̄m fuisse fabr̄. sicut nec ip̄m habuisse sorores s̄ ip̄i discesser̄t. Blōne sorores c̄ hic nobiscū sunt: s̄ fabr̄ ip̄m dicebāt ad villipēdā doctrinā xp̄i: frequenter em̄ bi q̄ occupātur in actionib⁹ corporalib⁹ deficiunt ab intellectualib⁹ v̄l dicendū fm̄ aug. q̄ eisip̄ fabr̄ ip̄m credebat q̄ fabr̄ filii: qz coiter filii dicuntur habere artē patris.

In codē ca. vi. vbi dī in postilla. Ex quo p̄t q̄ sandalia non dicuntur calciamenta.

Additio.

Anifestū est ex coī modo loquendi q̄ sandalia sunt quedā spes calciamenti. Calciamentū em̄ se b̄z et gen̄ ad oī q̄bus induimur: vñ si apli p̄ bibedant ne alq̄ modo portaret calciamenta. put intellegit postillator: ex consequenti non possent portare sādalia cū sint quedā species calciamenti: z̄ sic essent eis iniuncta contraria p̄cepta: qd̄ ē manifeste p̄tra rōnē. vñ alter dicens dū ē. Ad qd̄ dicendū q̄ calciamenta seu sandalia possint duplicit portari: Uno mō in pedibus put cōius sit. Alio mō ligata sub cingulo vel reconditā in sacculo vel in pera z̄ bim̄i. put pauperes itinerantes quandoq̄ faciunt vt cū coriumpunt vel deficit calciamenta seu sandalia que habent in pedibus. p̄uideant sibi d̄ alij: z̄ q̄ secū portat modo p̄dicto. p̄mo mō nunq̄ fuit. p̄bibit apostolis vti sandalias nec calciamenti. sc̄ in pedib⁹ qz hoc p̄tinet ad velocit̄: cuī expediti? incendū. Unde iſraeliticis yt citius exirent de egypto z̄ nō desidiose ambularent p̄cipiebat a dño: vt haberet calciamenta in pedibus: put ipem̄ et postillator dicit: x. xii. sc̄do vñ mō p̄bibit ē apostolis cūtibus ad p̄dicā dū. s̄. portare calciamenta in sacculo vel bim̄i: qz hoc est in pedimentū itinerati sicut z̄ alia sup̄flua v̄l duplicita q̄ p̄hibeq̄t apostolis eūtib⁹ ad p̄dicandū: vt in p̄nti ea. Veritas buī? distinctio. s̄. te duplicit modo portari calciamenta: p̄t ex modo loquendi sacre scripture. Nā math. x. vbi calciamenta eis p̄hibebant non p̄biet eis portare in pedibus: dicit em̄. Nec calciamenta nec virgam: Similis Luc. x. dicit: Nec peram nec calciamenta: nō exprimēs in pedib⁹. fm̄ marci in hoc ca. p̄itulo nō p̄mitit aplis portare sandalia simpli: qz hoc est p̄tra aliud p̄cepto de directo seu p̄mittit eis calciari sandaliis quod ē portare sandalia primo modo. vñ de expresse dicit: Sed calciatos sandaliis. Similis apostolus ad ephe. vi. in eadem materia dicit. Calciati pedes in preparatione euāgeliū. Mō dicit q̄ portent calciamenta: qd̄ potest intelligi sc̄do modo portandi: s̄ & portent in pedibus: z̄ sic in bis duobus p̄ceptis nul-

la est contradic̄tio. etiam si sandalia z̄ calciamenta p̄ edē sumant: z̄ de hac materia vide supra ca. sūi additionē sedā.

Replica

I In ca. vi. vgi dicit: Nonne bic ē faber. dicit postiliator q̄ nō est verisimile xp̄m a iuuētute v̄sq̄ ad terē celimū annū fuisse ocosus. Burgen dicit xp̄m nō debuisse operari op̄a inēchanica: qz impediisset op̄a intelle-ctualia in quibus xp̄s sumū gradū te-rruit: id ocosus di-ci nō potuit: hic di-co q̄ ab factū q̄ etiā xp̄s nihil opando corporalē ocosus n̄ fuit: p̄biusset tñ exēpli ocosis q̄ ab eo sūmeret velamē ex-cusationis: labora-uit iḡ sicut z̄ ora-uit: nō ad suffragiū s̄ ad exemplū

Mectalis labor in christo potuit remittere sumū gradū intellectualis contemplationis vt Burgen. arguit sicut ne dolor summus in passione potuit remittere sumā fruitionē de quo alibi.

In eodem ca. vi. concedūtur aplis sandalia: postilla-tor volens saluare frām. math. x. vbi p̄hiben̄ calciamenta dicit sandalia ap̄rie nō esse nec dici calciamenta. Burgen. vult q̄ sandalia sunt cōtentā ut sp̄ecies sub gencre calciamenti. Et soluit cā p̄trarietate quam mouet postilla-tor de math. x. z̄ hic per portare in pedibus vel in sacculo v̄l. Sed nō videt matuz de hoc oportere fieri mandatus q̄ raro z̄ viles p̄sonas fieri cōsuevit. s̄. p̄tare calciamenta in dorso ligata. Ridiculosa iḡ v̄i distinctio Burgen. Sa-tis em̄ dictū arbitror de v̄su calciamenti in pedibus xp̄i z̄ taploz sup̄ math. x. De sandaliis aut̄ hic concilis secus est: qd̄ nō pertinent ad genus calciamenti: genus dico lo-gicū: fed̄ ppter situdine v̄sus respectu pedū modū habet calciamenti: que alio noīe dicitur calige. iurta illud actu. xii. vbi dicit petro: Læcia te caligas tuas: grec̄ sermo b̄z sandalia vbi nos caligas: z̄ vt quidā v̄lūt sandalia sūt in soleis integrā super̄ apta. z̄ sic cuī nō sunt calciamenti ha-bēt in aliquid simile. p̄ pedū p̄tra asperitate vie sūt muni-mēta: z̄ sic p̄hibitis calciamenti p̄cedūtur sandalia sine p̄trarietate. Ad plenam em̄ calciatiōes requirūtur multa. s̄. calige ligature v̄l. ab bim̄i curiositate sūt apli p̄hibiti z̄ ceteris q̄ in tra enumerant sandaliis p̄cessis.

AQuoniam. Postq̄ descripta ē erga disciplos xp̄i condescensio: hic p̄nter describit phariseoz̄ cōfutatio: z̄ hoc quadrupl̄t. Primo in eoz obliterantiis: secundo in miraculis christi sequēt ca. ibi. Et exierunt pharisei. tertio in lege p̄missis. x. ca. quarto in pabolis. x. ca. Circa primū primo describitur phariseorum confuta-tio: secundū populorū consolatio: ibi. Et inde surgens. Circa primum primo describit phariseorum obseruatio va-na. Secundo corum interrogatio maligna: ibi. Et interro-gabant pharisei. Tercio eorum confutatio vera: ibi. At ille respondens. Quarto dicte confutationis expositio pla-na: ibi. Et cum introisset in domum. Sententia vñ istarū patrum patet ex dictis mathei. xv. exceptis que sequuntur. b. Pharisei em̄ z̄ omnes iudei nisi er. la. ma. non manū. volentes per mundiam exteriorem pretendere q̄ haberent interiorē cum tamen essent pleni iniquitate et immundicia: fm̄ q̄ dicitur Mathei. xxiij.

c. Et a foro nisi baptizentur non comedunt. quando em̄ exhibant ad n̄egociā exteriōra in publico reputabant se im-mundiam aliquam contrabere ab alijs: qui tamen erāt meliores ip̄is: z̄ ideo redeuntes a talibus negocis lau-bant se: antequā comedentez quasi purgantes immundi-ciam ab alijs contractam. d. Moyses em̄ dixit. hono-

Evangeliū

xa patrem tuū tē. dñs aut̄ dixit hoc vt habeat *Ero. xx.* sed moyses explanauit qualit̄ esset intelligēdū: alia quē intellectū sacerdotes et pharisei docebant. **e** Corban quod est donū. corban nō signat donū generalit̄ acceptū: sed donum deo oblatū vel offerendū pharisei et sacerdotes auctorita mōti dicebāt q̄ inclusus erat filius offere deo bōa sua q̄ puidere parentibus in necessitate positis: et sic euacabant p̄ceptum dei de honore parentū et plenius dictū suū *it math. xv.*

f Si quis habet aures audiēdi audiat. i. si quis habet voluntē audiēdi verā docētiā audit meam et non p̄bāriscorum.

g In secessu exiit purgans oēs escas natura ēm̄ q̄ est sagar in puritatē que est in alimento iuscepto emittit p̄ secēsum retinens illud quod est ibi purum ad corporis nutritiū: et sic purgatur esca corpori nutritiū.

b De corde homi male cogi. p̄ce. id est consensu deliteratiū ad mala age da: q̄ explicat magis in particuliū cum subdit.

i Adulteria. in q̄ bus est violatio thori alieni.

k Homicidē. i. illiciti p̄cibutus psonar. a matrōnō solitarum.

l Homicidia. q̄ bus interfici nocimētū personas proximorum.

m Furtū. quib⁹ res alienae subtrahuntur. **n** Quarētū. inquantū aliqua iniuste retinetur. **o** Negligētū que consistunt i calunias proximorum. **p** Polos in deceptō eorum.

q Impudicīcē. q̄tū ad tactus et aspectus immundos. **r** Oculus malus. q̄tū ad odiū et inuidiā: q̄r nō p̄mittit videre rectō oculo bonum proximi. **s** Blasphemie. i. iuriū in deum. **t** Superbia. te vel p̄sum contemptus.

v Stulticia. i. quelibet iniuria in primo. **x** Et inde surgens. hic consequētē describitur consolatio populo. rum: et primo gentiliū: scđo galileorū: ibi. Et itez exiens.

Licea primū dicēs. **t** Et inde surabit in si. tyri et sy domis. vbi habitat gentiles: ad quos transiit xpc ad be nefaciēdū eis: reliquēs iudeam. ppter malitia phariseorum et ingratisitudine. **y** Et ingressus domus ne mīmē voluit scire. i. inoluit manifestari aduentū ei⁹ **z** discipulos suos ostendens q̄ p̄ dicator et opera tor miraculorū nō debet querere. p̄iam ostensionem.

z Et nō potuit latere. illud non possē non referatur ad eius potētiā absolutam s ad congruentiam: nō ēm̄ eāc cōgruū q̄ adētus medici late ret iſirmos: nec fuit decēs q̄ ma nifestare p̄ suos discipulos: vt dic̄tū est: et ideo manifestatus fu it p̄ alios qui famam eius audierant et alijs eū viderāt: q̄ non solus te iudea s etia de natōib⁹ alijs mīli venie bat ad eū. ppter miracula et sanctatēs q̄ opabāt ut bī. s. iij. ca.

a Mulier ēm̄ statī ut audiuit de eo

cui filia hēbat spm imundiū itrauit: et p̄cidit ad p̄des ei⁹.

b Erat ēm̄ mulier gētilsyrophenissa gnē.

Et ro gabat eū ut demoniū ej̄ce ret te filia ei⁹.

c Qui dixit il li. Dñe p̄us saturari filios

Nō ē ei⁹ bonū sumē panem

filiorū: et mitte canib⁹.

Et il la r̄ndit: et dixit illi. Ut iez dñe.

d Ma⁹ et catelli comedūt sub mensa te mīcis puerū.

Et ait illi. Prop̄ hūc sermonē vade: exiit demo niū a filia tua.

Et cū abiisse

womum: inuenit puellam

b Erat ēm̄ mulier gentilis syrophenissa gnē. i. de syria p̄beni cis. Et em̄ syria nōmen generale. p̄uincie p̄benis autem nōm cuiusdam speci alia contrarie in illa provincia. **c** Et inde p̄ponitur syrophenissa id est de tali contracta oriunda. **e** Propter hūc sermones. i. propter tue fidei confessionem. **d** Exiit demoniū de filia tua. quia confessio fidei te congruo est meritoria miraculi. cetera patent ex dicens *Mathei* tegma quinto. di.

Barci

e Et iterum exiit. Hic p̄m̄ describit̄ solatio galileorū: et prior curatōe demoniacis scđo in ministratōe alimēti p̄ncipio sequētis ca. Circa p̄m̄ p̄te determinata locū vbi r̄pc̄ fecit sequētē curatōe, cū dī. f Inimedios fines decapolēos, decapolis ē nōmē regiōis: vt di-

ctū ē supra ca. v.

et bñoi regiōis
vna p̄se vñ ior
dancalia citra:
vt p̄t̄ in descri
ptōe terre sc̄tē.
Igit̄ mare galil
ee q̄d ē q̄dālāc
p̄ que trās̄ ioz
damis fluuiis re
spicit terminos
vtriusq; p̄is re
gionis p̄dicte.

g Et adducit̄
ei sur. et mū. non
erat talis a natū
uitate. nec ab in
firmitate supue
niet̄ s̄ a demo
ne ip̄m̄ obſidēt̄
ei. auditū impe
diente. et loq̄laz.

b Misit di. su.
in auri. c̄. d̄ri
stus aliqñ sana
uit infirmos tā
gendo corporalē.
ut ostēderet hu
manitatē suā ē
diuinitatis instru
mētū mō supradic̄to. ca. v.

i Et suspiciēs,
in celū ingemuit
vt ondēret se ve
rū hoīem a deo
q̄res auxiliū.
k Et ait illi ef
feta. q̄d ē adapi
re. ondens se ve
rū deū curando
p̄ imperiū.

f Et p̄cepit eis
ne cui dicere. on
dēs q̄bēfē
ctor d̄ suis bene
ficiis. p̄priā lau
dēno debet que
rere. m Quā
to aut̄ eis p̄cipi.
tantomagis p̄di
ca. q̄bēfē
tus de bēfēciis
acceptis deb̄z̄ se
gratia ostēdere
et bñifactorē lau
dare: q̄uis h̄ be
nefactor n̄ q̄rit.

n Et co ampli

us admirabat̄

et tāta eius bñi
litate. o Benefecit oia t̄c. licet nō exprimat hic ni
si vñ surdū et mutum esse curatū: t̄n p̄les fuerūt ceci et
claudi et muti curati: ut bñbet̄ math. xv. sed iter illos
vñus cuius cura fuit mirabilior inter ceteros. q̄i ipo
tria miracula cōcurrerūt: p̄m̄ q̄ dicit b̄c̄rony. quia au
dit̄ fuit ei redditus et affat̄: et a demōe fuit liberatus: et
hic solus exprimitur a marco.

iacētē supra lectū: et temo
niū exiit. Et iterum exiit d̄
fimbo tyri venit p̄ sydonez
ad mare galilee int̄medios
fines tecapoleos. Et addu
cūt ei surdū et mutū. Et de
p̄cabant̄ eū ut imponat illi
manū: Et apphēdēs eum
de turba scorsū: misit digi
tos suos i auriculas ei: et
expūes tetigit liguā ei: et
suspiciēs i celū igemuit: et
sit illi: Effeta: q̄d ē adape
rire. Et statī aptes sūt aures
eius: et solutū ē vinculū lin
gue ei: et loq̄bat̄ recte. Et
p̄cepit illis ne cui dicerēt:

Th diebus illis iterum cū
turba multa eēt cū ie
su ne chērēt q̄d māducārēt
quocatis discipulis ait il
lis. Adisereor sup turbā: q̄
ecce iā triduo sustinēt me
nec habēt q̄d māducēt et si
dimisero eos ieiunos i w
mum suā: deficient in via.
Quidā ei ex eis telōge ve
nerūt: Et r̄ndēt ei discipuli
sui. Unū istos q̄s poterit sa
turare panib⁹ i solitudine?
Et interrogabat eos: Quot
panes hētis? Qui dixerūt
septē. Et precepit turbe di
scubere sup terrā. Et acci
piēs septē panes gias agēs
fregit: et dabant̄ discipul̄ suis
ut apponērēt: et apposuerūt

Th diebus illis. Hic p̄nt̄ ponit̄ p̄lo. **La. viii.**
latio galileorū in alimēti datōe: ut p̄t̄ sua ex his q̄
dāc̄ se math. xv. Excepto b̄ Uicit p̄. dal. math.
xv. d̄ t̄t̄ fies. mageda. H̄d̄ ē q̄ ē eadē f̄gio dupl̄ r̄d̄ta
c̄. Et exierūt pharicū. Hic p̄nt̄ describit̄ cofutatio p̄ha
riseorū i miraculis

Et primo ponit̄ d̄
cta cofutatio: scđo
discipulorū reprobē
sio: ibi. Et p̄cipie
bat eis. Sententia
p̄me p̄p̄ ex dict̄
math. xv. hoc exce
pto. d̄ Sida.
gen. isti signū. i. n
dāvē q̄ accipit̄ si
p̄ nō sicut p̄. Qui
bus iuram i ira
mea si introibūt in
requiē meā.

e Et p̄cipiebat.
Hic ponit̄ discipu
lorū p̄pi reprobē
et prior arguit̄ i eis
ignorātia: scđo on
dit eorū impotētia
sequenti ca. ibi. Et
veniēs ad discipu
los. tercio reprobē
eorū ambitio vñ su
perbia: ibi. Et in de
pfecti. Circa p̄m̄
describit̄ prior re
probē discipulorū
generalit̄: scđo ip̄u
us petri sp̄l̄it̄: ibi.
Et ingressus ē ief̄
Adbuc aut̄ prior ar
guit̄ ignorātia di
scipulorū v̄bo: et se
cūdo factō: ibi. Et
veniēt̄ bethsāida. Circa p̄m̄ dicit̄.

f Lavere a fermē
to phariseorū. i. a
doctrina eorū puer
la: q̄ p̄ponebat tra
ditiones suas diuini
nis p̄ceptis: ut di
ctū ē ca. vii.

g Et fermēto be
rodis. i. a secta er
ronea herodianorū
de q̄ dicit̄ z. 3. iii.
ca. Hoc aut̄ dicit̄
p̄pi discipuli intelle
xerunt de fermēto
vel pane materiali
in quo appareat eo
rum ignorātia: tuz
q̄ christus frequē
ter fuerat eis locu
tus in parabolis. et
eas eis exposuerat
ut dictum est supra
iii. c. et ideo bene in
tellexisse obuissēt̄

verbū christi dictum parabolice. tum q̄ ip̄is videntib⁹
christus faciauerat quinq; milia bonitūm de quinq; pa
nibus: et de duobus p̄scibus: ut dictum est supra. vj. capi.
Item quatuor milia bonitūm de septem pambus. ut dictum
ēt̄ h̄ ca. et ideo bñ debuissent intellexisse: q̄ christ⁹ nō erat
solicitus de materiali pane: nec d̄ ip̄o loquebat̄ cetera pa
tēt̄ ex dictis math. xvij. b̄ Et veniēt̄ bethsāida. Dicat̄

Evangeliū

guis ignoratia discipulorū facta q̄ hoc q̄ ipis p̄sentib⁹ illu-
minant cecū: p̄io im̄fecte: qd̄ notaē cūz dicit: i

In-
ter. en si qd̄ vi. et aspi. ait video ho. velut ar. am. non em di-
stinguebat lineamēta humanoꝝ corporoꝝ: videbat tñ ob-
scure corpora eoꝝ: moueri de loco ad loci et postea illumini-
nauit en p̄fecte: qd̄
notaē cū dī: Itēp
im̄posit man⁹ sup
oculos ei⁹: et subduc-
tur. k Et resti.
ē itavt clarevi. oia.
Certū ē aut q̄ ip̄s
poterat cū statī p-
fete illuminare: s̄
q̄ talē modū fecit
vt designaret disci-
pulos adhuc in p-
te obscuratos cali-
gine ignorantie. et
ad clare intelligen-
dū indigebat maio-
ri illuminatōe. vñ-
de et post resurrecti-
onē sua aperuit il-
lis sensum vt intel-
ligerent scripturas
vt habeat Luce. xx.
iii. Et p̄ talem mo-
dū christus male-
dirit sicut habentē
tm̄ folia: vt habeat
infra. x. ca. ad signi-
ficandū q̄ sacerdo-
tes iudeozim̄ erat
maledicendi et pu-
niendi a. deo: eo q̄
non habebant fru-
ctū iusticie. s̄ tm̄ fo-
lia verborum: s̄m
q̄ dicit aug⁹. in bo-
melia. et simili mo-
do bieremias pro-
pheta qui denunci-
auerat captiuitatē
babyloniam hoc
idem signauit sensi-
bili signo p̄ h̄q̄ de-
mādato domini co-
suit catenās i col-
lo suo: vt habeat hic
re. xvii. p̄ hoc desi-
gnans q̄ sic cathe-
nati ducerent iudei in babylonē captivi. Alij aut̄ exponunt
illuminationē hui⁹ ceci successiue factā. p̄pter parvitatē
fidei ipius ceci et offerentiū ipsum christo. et por̄ esse q̄ ista
cā et p̄dicta occurrit ad istū effectū. l Et ingress. eis.
Hic p̄m̄ scribit̄ icrepatō petri sp̄l̄r: et p̄m̄ icrepatō re-
tri: sedo ieratō ad palmā in martyriū: ibi. Et conuocata tur-
ba. Circa primū p̄mittit̄ d̄ christo hominūm falsa opinio
secundo subdit̄ discipulorū vera cognitio: ibi. Tunc di-
git illis: Uos vo tē. q̄r petrus p̄ se et alijs apostolis respo-
dit: ecce ponit̄ xp̄i passioꝝ p̄niciatio: ibi. Et cepit eos do-
cc. quarto describit̄ petri icrepatio: ibi. Et apprehendēs
petrus eum. Petrus em̄ exzelō christi volebat imp̄edire
eius passionē: et quia iste zelus erat indiscretus: quia pas-
sio christi erat ordinata ad salutē generis humani: id me-
ruit duram reprehensionē. Sententia aut̄ partium ista
rūz patet ex dictis mathei. xvij. c. m Et conuocata tur-
ba. quia christus increpauerat petrum volenter imp̄edire
passionē eius. ideo hic consequenter inuitat fideles ad
tolerātiā passiōis: et primo facit hoc yero: secundo facto
i p̄ncipio sequens ca. Sententia prie p̄tis patet ex dictis
mathei. xvij. hoc excepto quod subdit̄. n Qui em̄ me

professus fuerit t̄ verba mea. hecē vera litera quia sicut
bent antiqui libri et correcti: et etiam greci. et hoc pat̄ p̄
illud quod habetur Luce. ix. vbi eadem sententia ponit
tur per alia verba sic: Qui me erubuerit et meos sermo-
nes. o In generatōe ista adultera. quia iudei de-

scēderat a p̄ib⁹
q̄d̄ idolatrias
cedinauerant
dimiso deo qui
eos desponsauer-
rat in datione le-
gis in monte sy-
nai: et filii ab
eis descendētes
adultera gene-
ratio vocantur.

lā v̄bū loq̄ba: et ap̄phēdēs
eū petr⁹: cepit icrepare eū.
Qui querlus et vidēs disci-
pulos suos p̄mitat̄ p̄ petro
dicens: Glade retro me sa-
thana: qm̄ sap̄is q̄ te sūt:
h̄ q̄sūt hoīm. Et huocata
eba cū discipul⁹ sui: dixit
eis. Si q̄s vult me seq̄: dñe
get semetip̄z: et tollat crucē
suam et seq̄t me. Qui cī vo-
luerit aīam suā salvaz face
p̄det eā. q̄ at p̄diderit aīam
suā pp̄ me et euāgeliū: sal-
uā faciet eā. Quid em̄ p̄de-
rit hoīs si lucret mūdū totū
et tērimētū aīe sue faciat̄
Aut qd̄ hō p̄mutatōis da-
bit p̄ aīa sua. Qui em̄ me
professus fuerit et v̄ba mea i
generatōe ista adultera et
peccatrice: et fili⁹ hoīs p̄fite-
bit eū cū venerit i gl̄ia p̄nis
sui cū aḡ el̄ sanctis: Et dice-
bat ill. Amē dico vob̄: quia
sūt qdā te hic stātib⁹ q̄ nō
gustabūt mortē tōne cōrē
ant regnū dei yeniēs i vir-
tute. La. ix.

Et p̄ dies sex assūpsit
jesus petrū et iacobū et io-
hānē: et ducit illos i mōtem

p. Et peccati-
ce. quia sicut pa-
tres eoz perfe-
cuti fuerant pro-
phetas eos occi-
dendo: ita ip̄i p̄-
sequeban̄ chri-
stum mortes ei⁹

querendo. q Et filius h̄ominis confitebit̄ eum tec-
est̄ vera litera quia sicut habent greci et antiqui: et patet p̄
istud quod habetur Luce. ix. vbi dicitur: Et filius h̄o-
minis erubescet eum. i. nō non recognoscet eum de fu-
si: sicut homo non libenter recognoscit alium de q̄ eru-
bescit: et p̄ talem modū loquendi: dicit bieronymus de
quadam sancta. quia non est confusa christi: Christus
non confundet eam: nec est curandum si est improp̄a
locutio s̄m regulas grammaticae quibus non subiacet
theologia.

Caplin. ix.
Et post dies sex. Dic ponit̄ incitatio ad mar-
tyrium factō. Illud em̄ quod marie excitat ad
tolerantiam martyris et magnitudo premi. q̄
magis mouet vīsa q̄ audita: ideo christus ostendit tri-
bus principalibus suis discipulis gloriam resurrectio-
nis in transfigurationē in qua ostendit se eis in clarita-
te glorie. et primo describit̄ ista ostensio: secundo ex
hoc mouetur questio: ibi. Et interrogabant eum. Sen-
tentia istarum partium patet ex dictis mathei. xvij. ex-
ceptis que sequuntur.

Barci

b Et trāfiguratioē corā ip̄is. nō ē intelligēdū q̄ figu-
ra corporis xp̄i fuerit mutata. s q̄ figura ē extremitati
b̄ corporis: t̄ sūl̄ claritas gl̄e qua tūcī corp̄e suo habuit
ē in extremitate corporis: t̄ ō vocat trāfiguratō: t̄ p̄ ta-
lē modū loquēdī dicit ap̄ls pb̄l. iii. Saluatorē expecta-
m̄ dominū iēsū
christū q̄ refor-
mabit corp̄ bū
militatis n̄fē co-
figuratis corpor-
daratis sue. i
c Et veniēt vō
de nube dices: t̄
sicut i bap̄timo
xp̄i auditiū ē te-
stimonū p̄tis d
filio ei⁹ naturali
sic t̄ in trāfigu-
ratōne: cū? rō c
q̄rboes fuit filii
de adoptiū per
assimilatiō ad
filiaēz natura-
lē ip̄i⁹ xp̄i: q̄ qui
de assimilato fū
dupl̄. vno mo-
do in p̄nti p̄ gra-
tiā: alio mō iſu-
turo t̄ p̄fecti⁹ o
gloriā. fīm illud
i. iobis. iii. Nūc
filii dei sumus t̄
nō dū apparuit
q̄o erim⁹. Sc̄i-
m⁹ q̄m cū appa-
ruerit siles ei eni-
mus: q̄m videbi-
mus ei sicuti ē.
in baptiſmo vno
xp̄i data ē aquis
virtus regenerā-
di per ḡam. In
transfiguratiō
vno ostensa clā-
ritas gl̄e in cor-
pore christi. Et
q̄m istis duob⁹
vt dcm̄ ē affilā-
tur hoīes filio
dei naturali idō
conueniēt fuit ve
in baptiſmo xp̄i
t̄ eius transfigu-
ratōe audiretur
testimonū p̄tis
de ei⁹ naturali si-
latione.
d Et verbum
cōtinuerūt ap̄d
se. fīm p̄ceptum
christi. e Co
qui. quid ēt cū
christus a mor-
tis. Videbat
cīm eis inconveni-
ens q̄ xp̄s more
rēt t̄ resurget
a mortuis: post
q̄s viderant euz
in claritate gloriōsa ab quā aliū venient post resurrecti-
onē ideo terminus resurrectionis vel finis iaz videba-
tur eis cōpletus i christo. f Et veniēt ad disciplos
hic ostendit discipuloz christi impotētia in hoc q̄ nō

poterāt curare demoniacū eis oblatū. Abi sic pcedit: quia
circa hāc curatiōe: p̄tio ondē discipulorū impotētia: se-
cūdo christi efficacia: ibi. Qui r̄ndēs eis dicit ō generatio
t̄c. tertio virtusq; cā: ibi. Et cū introisset i domū. Senten-
tia istaz p̄tū p̄t̄ ex dictiō matb. xvij. exceptis q̄ sequunt̄.

f Et veniēt ad di-
scipulos suos. s. q̄s
dimiserat: assūptis
tm̄ secū tribus co-
ram q̄b̄ trāfigura-
tus fuit.

g. Videlit tur. ma.
circa eos t̄ scri. cor.
qui. q̄z teridebant
eos co q̄ tētaueat
curare demoniacū
eis oblatū: t̄ nō po-
tuerāt: vt p̄t̄ in lit-
terā sequent̄.

b Videlit illū. i.
adterrā. p̄cīt.

i Et spumat̄ stri-
der tentib⁹ ad on-
dēdū rebemētiam
passionis.

k Et cū vi. ei stā.
spūs p̄t̄ur. illū. vi-
des eī se cito eīcī
endū faciebat pei⁹
quod poterat.

l Et interrogauit
patrē ei⁹. nō ex ig-
rantia: s vt ex ip̄o
sione p̄tis appare-
ret oībus diuturni-
tas passionis t̄ dif-
ficultas curatiōis:
vt ex his miraculū
esse evidens.

m Siquid potes
Ex q̄ p̄t̄z q̄ p̄ erat
dubi⁹ in fide dubi-
tans de xp̄i p̄t̄ate.

n Qia possibilia

sūt credēti. fides ei

credētis meret de

congruo vt ei de

beneficiū p̄ oīpotē

tia dei.

o Credo dñe ad-

iu. incredu. incam.

q̄ dicit credo non

erat oīno incredu-

lus s̄ vocavit incre-

dilitatē suaz fidei

sue impfectionem:

quā petebat a chri-

sto suppleri t̄ p̄fici.

p̄ Surde t̄ mute

spūs. nō formalē

s̄ effectiue: q̄i pue-

ro obſesso auditu⁹

impediebat t̄ loq̄-

lam.

q̄ Et factus ē sic

mor. vt p̄ hoc ma-

gis dedarare xp̄i

virtus: q̄ ad tactū

xp̄i surrexit p̄fecte

curatus.

r Hoc genus in nūl. p̄t̄ et. nūl in oratiōe et

icēunio. Demones cīm nō sūt equales in virtute naturali

t̄ ō vñ⁹ alio p̄t̄ difficult⁹ expelli. Ad expulsiōnez autēz isti⁹

requirebat in expellete subiecto. carnis ad spiritū q̄ sit p̄ ie-

curatus.

Evangelii

iuuiū: et magna elevatio spūs in deū que sit p orationē talia aut adhuc non erat in apostolis: qz p tpe illo nō cōpetebat eis sciunare: vt dictū est supra. h. ca. nce erāt adhuc in deū pfecte elevati. qz fuerū rudes et imperfecti vspq re ceperunt post passionem christi pleniorē gratiaꝝ spiritus sancti. Matth. xvij dixit illis christus qz nō poterāt illuz encere pter incre dulitate suam: que cābū ē exposta. Et tenendū qz vtraqz cā. s. illa qz hic expū mit: illa qz i mat. ponit simil con currēt in discipulis. pter quas illū demonē expellere non potuerunt.

s. Et inde pfecti h̄ic consequenter exprimitur discipulorū christi superbia: vbi primo exp̄ mit ip̄i christi bū miliatio: secundo reprimiſ discipulorum ambitio: ibi. Qui cum domi es sent. Circa primū describitur humilitatio christi p hoc qz predixit eis ignorātia sue passioꝝ quā voluntarie cāt passurus: et hoc de bebat discipulis ex emplū ec humilia tionis: verū tamen tanqz adhuc rudes nō capiebāt ab ple nū verbū eius: ido sequitur.

t. At illi ignorabant verbū. qz frē quēter loquebatur eis in parabolis: ppter quod dubitabant si hoc verbus esset parabolicus

v. Qui cū domi es sent. hic reprimiſ ambitio discipulorū. Et diuiditur in partē principali et incidentalē: secunda ibi. Et r̄ndit illi iohannes. Et prime partis patet sua ex dictis math. xvij. exceptis que sequuntur. r. Interrogabat eos. nō ex ignorantia: sed vt ex doctrina sequenti apparet christi nō ignorare verba qz dixerunt inter se ipo absentē. y. At illi facebant. verēcū dia ducti: cuius cā subdit cū dicatur. 3. Si quidē inter se in via disputa. quis eoz vi. cē maior. quod in eis erat verēcūdū et reprehēsibile cū ma gister coꝝ cēt humilius: et immediate eis predicerat bu miliationem sue passionis. a. Respondit illi iohannes Hec est pars incidentalis. Er hoc em p̄ christus dixerat p uulos recipiendos in noī ei qz quis sint parue reputatis ideo iohes mouit questionē de quodā enīcēte demonia i noī carissi: qui tñ nō erat de societate eius qz phibuerant discipuli: vtrū bene vel male fecissent ad sciendum si essent hoc als facturi in casu consumū: et circa hoc p̄p̄o p̄nit responsio christi: scđo. phibitio scandalū ibi. Et qz quis vñ de pusillis tē. tercio declaratio cuiusdā dicit: ibi. Qz em igne salice. Circa primū ē duplex modus dicendi. Dicunt em aliqui qz iste dō quo queluit iohannes nō erat fidelis: aliqui em infideles videntes p experientia nomē christi virtuosū: in nomine eius euīcēdant demones: vt habe-

tur actu. xij. Dicit tamen christus qz ille qui sic facit nō est prohibendus: quia talis electio demons facit ad te clariōnem virtutis christi: nec etiam talis licet sit in fideli habet frontem loquendi contra fidez christi cū gloriatur de signis in nomine eius factis: vt hoc est qd subditur.

b. Memo em ē qui facit virtutē tē. infideles em aliqui bene in aliquibus conueniunt cum fidelibus: vt qz deus sit unus et omnis: tē in talibus sūt cum eis licet nō in alijs: Alij vobis dicit qz iste de qz iohannes quiet ut erat fidelis in christuꝝ et hoc dicit oby. veruntamen nō erat tante perfec tione qz vellet sequi christum: et discipulos eius in modo vivendi: sicut nec modo omnes fide les volunt sequi christum per religionis ingressum: et talis etiā nō est probi dus: quia beneficia diuina non solum dantur p̄ maiores: sed etiā aliquando p̄ minores et p̄ perfectos: vt in hoc etiam decla retur virtus non minis christi qz per magnos et paruos indiffe reter potest operari: et quia tales imperfecti aliquā do ad tēpū cre

dunt: et in tempore temptationis a fide recedunt: o sub ditur: b. Memo em ē est qui fa. vir. in no. meo tē. qz si aliquis imperfectus fecerit miracula in nomine christi et postea recedat a fide: non habet frontem loquendi contra christum in cuius nomine fecerat miracula de quibus gloriabatur. Et quia non solum in nomine christi fienda sunt miracula: sed etiā opera meritoria: ideo sequitur: c. Quisquis em po. de v. ca. aque frigide tē. Hoc dicit ad ostendendum qz quilibet quan tūcūqz pauper potest aliqua opera pietatis facere: qz potum aque frigide potest dare quilibet quātūcumqz pauper. d. Et quisquis scandalū. vnum ex pusillis. Hic consequenter ponitur prohibitio scandalū: et patet sententia ex dictis math. xvij. excepto quod se quitur. e. Vbi vermis eoz non moritur. i. acule us vel remorius conscientia qui continue affligit damnatos. f. Omnis em igne. Hic ponitur declaratio cuiusdam dicit: dixerat em christus qz ad evitandum scādalu p̄s esse amputandus et manus et oculus eru endus: que quidem mutilatio non est intelligenda per abscessionem vel eruptionem alicuius membra. sed per restrictionem ab actu malo quod sit per macerationes carnis et disciplinam vbi necessaria est discretio sapie

Barci

tie. vnde dicitur. **Omnis** enim igne salietur. In quo docet modum acquirendi discretionem sapientie que acquiritur tribulationis igne: quia veratio dat intellectu et hoc est quod dicitur. f. **Omnis** in igne salietur. i. tribulationis igne sapiens efficiatur. sicut enim per ignem decoquetur materia conuertitur in sal: sic per ignem tribulacionis acquiruntur sal discretionis.

tur: et ignis non extinguitur. **Omnis** enim igne salietur: et omnis victima saletur. Bonum est sal. Quid si sal insulsum fuerit in quo illud condietis? Habet in vobis sal: et pacem habete inter vos.

Lxx. x.

Et inde exurgens venit in fines iudee ultra iordanem: et conueniunt iterum turbe ad eum: et sicut consueverat iterum docebat illos. Et acceden tes pharisei interrogabant eum: si licet viro uxorem dimittere tentantes eum. At ille respondens dixit ei: Quid vobis precepit Moyses? Qui dixerunt: moyses permisit libellum repudij scri-

g. Et omnis victimam saletur. sicut enim in lege veteri sal ponatur in omni sacrificio dei: sic in omni opere bono requiritur distinctione. h. **Bonum** est. i. discrecio bona est per quam opera humana habent bonitatem. i. Quid si sal insulsum fuerit tecum? **Hic** accipitur sal pro hominibus discretionem habentibus eo quod aliquis excellens in aliqua proprietate non solum denominatur ab ea concretive: sed etiam abstractive: sicut notabiliter liberalis vel sapiens dicitur ipsa liberalitas vel sapientia: et per talem modum loquendi christus dicit apostolis qui ceteros precelere debebant sapientiam: Vos estis sal terre: matth. v. dicit ergo salvator. i. Quid si sal insulsum tecum? quia si ille qui debet alios dirigere per eminentiam sue discretionis et sapientie fuerit insulsum per defectum discretionis: iste defectus redundat in aliis. k. Habet in vobis sal id est discretionem. l. Et pacem habete inter eos. q. d. per sapientiam pax inter homines acquiritur et etiam conservatur.

In ca. ix. vbi dicit in postilla et similitudine claritas glorie quam tunc in corpore suo habuit est in extremitate corporis.

Additio.

Quid figura sit in extremitatibus corporis patet ex definitione: Figura enim est que termino vel terminis comprehenditur: ut ait geometra. sed et similiter se habeat claritas glorie. s. sicut enim in extremitatibus corporis hoc non est. Claritas enim glorie non solum extremitates continet sed oportet et corporum totum sit gloriosum sicut et totum agile. et ideo in transfiguratione le respelendit facies eius sicut sol. Sed constat et claritas solis non est sibi in extremitatibus eius sed etiam in omnibus partibus suis intrinsecis. Ratione autem quare assumptione claritatis transfiguratio dicitur licet figura non mutetur est quia sicut color qui participat claritatem imperfecte in superficie corporis colorati attenditur: sic et claritas quae est perfecte lucida in eius superficie attendi potest.

Reply.

In ca. ix. vbi dicitur de transfiguratione postillator dicit daritatem transfigurati fuisse in forma et figura corporis per consequens in extremitate. Burgenis autem dicit hoc non esse verum: quia vt inquit clari-

ritas glorie non solum extremitates continet sed totum corpus penetrat cum totum corpus sit gloriosum sicut et totum agile. Et burgenus supponit satis dubium: quod videlicet corpus christi transfiguratione fuerit gloriosum nam sicut et vere passibile et formaliter quod circa glorioso corpore simul stare non potest quia omne corpus gloriosum impassibile est. Cum enim christi transfiguratio fuit facta ad ostendendum gloriam resurrectionis ipsius apostolorum quoniam oculi profundum corporis videre non potuerunt sed solum superficies corporis et figuraz sufficere debuit claritas extremitatum.

Et dato quod redundantia glorie in cor-

pus passibile ex singulari dispensatione fuerit penetrativa: ab oculis tamen non glorificatis videri non potuit nisi superficietenus: nisi burgen. aliud posat miraculum circa miraculum quod contineatur in amotione obicis redundantie glorie. s. quod oculi apostolorum fuisse miraculose eleuatorum ad ostendendum claritatem existentem in profundo corporis: nec ratio Burgen. concludit qua vult ex litera quod resplenduit facies eius sicut sol: sol autem habet claritatem non modo in superficie: sed etiam in profundo: nam sicut burgen. in multis locis sicut in solis non recipienda omnimode quia abs est id est no[n] similiudo: quod currat quatuor pedibus: argumentum autem a simili non valet generaliter: quia stat facies christi sicut solem resplenduisse: et tamen claritatem tantum superficie tenus habuisse.

f.a.r.

Et inde exurgens: **Hic** ponitur confutatio phariseorum de aliquibus in lege permisissis: Et primo describit confutatio phariseorum: secundo sacerdotum sequenti ca. Prima in duas quia primo describit phariseorum confutatio: secundo discipulorum instructio: ibi. Et offerebat illi parvulos. Sententia prime partis patet et dictis matthei decimonono. licet enim mattheus idem factum sub alio referat ordinem: non tamen differt quantum ad veritatem: vt dicit Augustinus: et hoc invenitur frequenter in veteri testamento: ut potest. Reg. et gall. quod eadem dicta et facta exprimitur hic et ibi sub alio tamen ordine.

b. Quid vobis precepit moyses. Matthei decimonono dicit et pharisei hoc dicuerunt christo quasi ei obijicendo. Et dicendum quod christus primo quesuit hoc ab eis ut hic dicitur: quia antea diceret suam sententiam solebat et audiretur corum falsa opinio: quia credebat hoc esse licitum: et ideo tunc quasi obijicendo dicerunt.

c. Moyses permisit tecum. Et in domo iterum tecum: quia discipuli adhuc crudeliter ad plenum non intellexerunt verbum

Euangelii

xp̄: id cū veissent ad dōmū iteꝝ interrogauerūt eū: t̄ ip̄e idē
reperit qđ pr̄ius dicerat i p̄ntia phariseor. **d** Et offe
rebāt. Hic p̄t̄ deſcribit̄ iſtructio discipulorū: t̄ p̄io poſiſdi
cta iſtructio: ſc̄o iſtructiois p̄fimatoib̄. Et p̄ficiſce
te eo te h̄ieri. Dīria in tres: qz p̄ iſtruit discipulos de h̄ili
tate q̄ ē fundamen
tū aliaz virtutuz:

ſc̄o de voluntaria
paupertate: ibi. Et

cū egressus ēet: ter
cio d̄ toleranda ad
ueritate: ibi. Et af
ſumēs iteꝝ duode
cim. Pr̄imū aut̄ co
cer p̄ hoc q̄ dienū nul
lū intrare in regnū
celoz n̄iſ puer. i.
būmlez eo mō lo
quēd q̄ dicit. i. re
gū. xv. Lū eſſes p̄
nūlū in oclis tuis
tē. t̄ p̄z ſuia ex di
ctis math. xix.

e. Et cū egressus

ēet. Hic p̄ter do
cet discipulos d̄ v
lūtaria paupertate.

Līca qđ p̄uo mo
ueſt q̄o: ſecundo po
nit questionis ſolu
tio: ibi. Jesus autē
dixit ei. in q̄ ſoluto
ne xp̄s primo oſte
dit quid ſit neceſſa
riū ad ſalutē: vide
licet obſeruatiōnē
mā
datōz: ſc̄o q̄o re
quirit ad maiores
p̄fectionē: q̄ cōſtitit
in obſeruatiōnē con
ſilioz in q̄ p̄fecitō
prime: abrenūcia
tio iſtaliū: vt quis
libere poſſit ſequi
xp̄m: th̄oꝝ ponit:
ibi. Jesus aut̄ intu
itus ē enī tē ſuia du
ap̄ p̄tū primaz p̄z
ex dictis math. xix.

f. Jesus aut̄ intu
itus. Hic doceſ v
lūtaria paupertas
t̄ p̄io q̄tū ad eius
p̄fectionē: ſecundo
q̄tū ad eius diffi
cultatē: ibi. Qui
contristat̄: tercio
q̄tū ad eius remu
neratōez: ibi. Et p̄
bec cepit ei petrus
dicere. S̄ententia
iſtarū partū p̄t̄ ex
dictis math. xix. ex
ceptis que ſequunt̄:

f. Jesus aut̄ intu
itus ē eum t̄ dilexit eum. p̄ter bonā conuerſatiōnē ſuam

preteritati ostendit ſibi vultum amicabilē: verū tamē
ad p̄fectionē maiorem non poſuit ascēdere. p̄ter impe
dimentū diuitiarum. Aliqui eū ſunt apti ad bene viuedū
in inferiori ſtati, non tamen in maiori t̄ p̄fectionē.
g. Propter me. i. p̄ter amore mei. h. Et p̄ter euā
gelii. i. doctrinā xp̄i. i. Qui nō accipiet cētēs tātū nūc
tē. qz p̄ t̄paliū accipit in p̄nti bona ſp̄nalia: q̄ tantū exce
ptis que ſequunt̄:

f. Jesus aut̄ intu
itus ē eum t̄ dilexit eum. p̄ter bonā conuerſatiōnē ſuam

dunt t̄palia quātū centenariis vnitatē. Alter aut̄ po
test expoſiſ de religiōis q̄ p̄ uno p̄rē canali vel fratre
dimiſſo habent ſp̄nales p̄res t̄ ffrēs multos: t̄ p̄ſelli
ones t̄ agros inquantū ex poſſeſſionib̄ omnīū fideli
um ſufficienter ſuſtentant̄: fm̄ illud apōſtoli. n. Lop.
v. ca. Quasi ni
bil habentes et
omnia poſſiden
tes.

k. Et nouiſſi
mi primi tē. q̄a
reprobatis iude
is quibus data
fuit lex tanq̄ po
pulo a teo pēle
cto gentiles ſūt
vocati. Doteſt
etīa expoſiſ alie
quia aliqui tar
de venientes ad
fidem vel religi
onez aliquando
ita feruide ope
rantur: q̄ prece
dūt meritis illos
qui venerūt in iu
uentute.

l. Erant aut̄ in
via. Hic p̄ter
xp̄c iſtructio diſci
pulos de tolerā
da aduersitate:
t̄ primo ponit
eoꝝ iſtructio:
ſecundo repre
m̄t̄ ip̄oz ambi
tio: ibi. Et acc
edunt: Pr̄imū dō
cet christus exē
plo ſui. qz p̄m
pte t̄ b̄yalt̄ aſſe
debat in bier
ſalem: vbi erat
paffuris mor
tem: fm̄ q̄ diſci
pulis iam predi
cerat t̄b̄ adduc
replicat. t̄ patet
ſententia ex di
ctis math. xx. b
excepto.

m. Et ſtupe
xer hoc q̄ itam
p̄ce et bylaner
ibat ad locum
passionis.

n. Et ſequen
tes timebat. q̄a
nōdū erant pſe
cti vſq̄ ad cole
rantia martyri
quod patuit per effectum: quia petrus inter alios fer
uentior poſt ea timore mortis negauit christum.

o. Et accedunt. Hic ſequent̄ reprem̄t̄ diſcipulorūz
ambitio: t̄ primo duox in ſpeciali: ſecundo omniū in ge
nerali: ibi. Aſſidentes deceſt. S̄ententia prime partis
patet ex dictis math. xx. excepto quod ſequitur.

p. Filii zebedi dicens. Magister vo. tē. math. xx.
dī q̄ mater eō ſormauit iſtam petiſſionē: ſed quia fuſt

Barci

inducta ad hoc
per filios: et dicitur
hunc fecisse:
quod amicos
facim⁹ qdāmo-
do per nos ipsos fa-
cimus.

a Aut bapti-
smo qd ego bapti-
zor. tinctura em̄
sanguinis su⁹ in
sua bñdicta pas-
sione vocat hic
baptism⁹.

b Audiētes de
ce. Hic reprimit
ambitio discipu-
lor⁹ i gnali: et p̄t
sua ex dict⁹ ma-
thei. xx. c Et
proficiſte. eo.
Hic ponit iſtru-
ctiōis pcedētis
affirmatio q illu-
minat̄ ceci: et
p̄t sua ex dict⁹
math. xx. excep-
to qd sequit⁹.

d Ecce sedē-
bat. math. xx. d
q crat duo ceci:
s qd vñ erat ma-
gis notus et cla-
mabat alecto for-
ti: iō hic sol⁹ ex-
primet.

e Alioq̄ esto
i magis quiet⁹
aimo: ac si dicat
a propinquat⁹
tua illuminatio.

f Qui plecto
vestimento suo. i
q medicabat ut
celerius veniret
ad xpm.

g Rabboni. i.
magister mi.

Lx. xj.

OCū ap-
propin-
quasset:
Hic om̄i dei-
bit cofutatio fa-
cerdori. Et p̄-
mo ponit adue-
tus r̄p̄ ad tēplū
scđo subdi⁹ con-
futatio sacer-
dum ibi. Et alia
die. Sua prime
ptis p̄t ex dict⁹
math. xx. excep-
to qd sequitur.

a Et cū apro-
pin. biero. et be-
ad montem oli-
mos en̄ oliveti
est medi⁹ inf̄bie-
rusalem: et berba-
niā: et iō est p̄p̄n
quis ytrig⁹.

b Inuenit⁹

ille dixit eis: Quid vult⁹ vt
faciat⁹ vob⁹: Et dixerūt: Ba-
nob⁹ vt vñus ad tēterā tu-
am et ali⁹ ad sinistrā tuaz
sedēamus in gloria tua. Je-
sus aut̄ ait eis: Nescitis qd
petatis. Potestis bibē ca-
licē quē ego bibo: aut̄ bap-
tismo quo ego baptizor ba-
ptizari? At illi dixerunt ei.
Possumus. Jesus aut̄ ait
eis: Galicē quidē quē ego
bib⁹ bibetis: et baptismo qd
ego baptizor baptizabim⁹
ni: sedere aut̄ ad tēterā me-
az vel ad sinistrā nō est meū
dare vob⁹: h̄ qui⁹ patū est.
Et audiētes tecē indigna-
ti s̄ te iacob⁹ et iohāne. Je-
sus aut̄ vocat⁹ eos ait illis.
Scitis qd hi qd vidēt̄ pri⁹ ci-
pari gētib⁹ dñan⁹ eis: et p̄n-
cipes eoz p̄tātē hñt ip̄oruz.
Nō ita ē aut̄ in vobis: h̄ qd
cunq⁹ voluerit fieri maior
erit vester minister: et qd cunq⁹
voluerit iō vob⁹ prim⁹ ee: erit
oīm seru⁹. Mā et fili⁹ hoīs n̄
venit vt ministraret⁹ ei: sed
vt ministraret⁹: et daret aīaz
suā redēptōez p̄ mltis. Et
veniūt hierico. Et p̄ficiſce
te eo te hierico: et discipulis
e⁹ et pl̄sma mltitudine: filius
thūmei barthime⁹ cecus se-
debat iuxta viā mēdicans.
Qui cū audiss⁹ qd iel⁹ naza-
ren⁹ est: cepit clamare et di-
cere: Iesu fili⁹ dauid misere
re mei. Et cōmīabant̄ illi
mlti vt taceret. At ille mul-
tomagis clamabat: fili⁹ da-
uid miserere mei. Et stans
iesus p̄cepit illū vocari. Et
yo cāt cecū: dicet⁹ ei: Alio-
q̄ esto: surge vocat⁹ te.
Qui plecto vestimento suo
exiliis veit⁹ ad eū. Et r̄ndēs
iesus dixit illi: Quid tibi
vis faciat⁹: Ecce aut̄ dicit⁹
ei: Rabboni vt videā. Je-
sus aut̄ ait illi: Glade: fids
tua te saluū fecit: Et p̄festi
vidit: et sequebat⁹ eū i via.
Lx. xj.

OCū appropinqrrent

hierosolymē et bethanie ad
montem olivārum mittit
duos ex discipulis suis: et
ait illis: Ite in castellū qd
contra vos est: et statim in-
troeunt̄ illi c. inuenie-
tis pullum ligatum: super
quem nemo adhuc homi-
num sedet: Soluite illum et
adducite. Et si quis vobis
dixerit quid facitis: dicite
quia domino necessarius
est. et continuo illuz dimit-
tet⁹ hoc. Et abeunt̄ inue-
nerunt pullum ligatum an-
te ianuam foris in binio et
solvunt⁹ eum. Et quida⁹ te
illic stantibus dicebant il-
lis: Quid facitis soluent̄
pullum: Qui dicerunt eis
sicut preceperat illis iesus:
et dimiserunt eis: Et duxer-
unt pullū ad iesum: et im-
ponunt illi vestimenta sua et
sedet super eum. Multū au-
tem vestimenta sua strau-
runt in via. Alij aut̄ fron-
des cedebant de arboribus
et sternebant in via. Et qui
preibant et qui sequeban⁹
clamabat dicentes: Osanna
benedictus qui venit in o-
mine domini: benedictum
quod venit regnum patris
nostrī dauid: osanna in ex-
celsis: Et introuit hierosolymam in templū: et circū
spectis omnibus cum iam
vespera esset hora: exiit i be-
thaniā cū duodeci⁹. Et alia
die cū exiret a bethania esu-
rit: Lūq⁹ vidisset alonge fi-
cū hñtē folia: venit siqd for-
te iueniret i ea: Et cū venis-
set ad eā: nibil iueit pret̄ fo-
lia. Mō ei erat t̄ps̄ s̄coruz.
Et r̄ndens dicit⁹ ei: Iā nō
āpli⁹ in eternū ex te qd fru-
ctum manducet. Et audie-
bant discipuli ei⁹: et veniūt
iterum hierosolymam. Et
cum introiisset in templum
cepit ejcere vēdētes et emē-
tes in templo: et mensas nū-
mulariorum et cathedras.
vēdētū columbas euertit

pullū ligatū. cū ip̄o
asina erat s̄lī: vñ
q dicit matheus: s
marcus h̄tacet de
ea: qd nō oport̄ q
oia: a qlibet euage-
lista referatur: et qd
principali⁹ querebat
pullū ad obsequiūz
r̄pi. c Benedi-
ctū qd veit⁹ regnūz
pris nostri dauid.
credebāt en̄ ipsūz
cito regnare i gno-
dd et restituere re-
gnū epale qd a ro-
manis erat usurpā-
tū: cui p̄trariū di-
xit v̄ps cora pilato-
iob. xviii. Regnūz
mēci nō ē te h̄ mō-
s sup. de celo: et hoc
diuina ordinatōe si-
gnificabat verbis
laudatiū: cū dice-
bant. d Osan-
na i excelsis: licet n̄
intelligeret: sicut et
cayphas dixit mor-
te xp̄i futuram pro-
salute mō: Jobis
xi. 13 h̄ n̄ intelligēt.
e Et circūspectis
oibus cū iā vespē-
ra esset hora exiit i
bethaniā: licet fuis-
set honorifice rece-
ptus a cō populo.
et predicasse p̄ to-
tam diez v̄lq̄ ad re-
speram: nullus ta-
men iuicauit eūz
ad hospicium i domū
suā: et iō cū discipu-
lis rediit in betha-
niā v̄b manebant
martha maria et la-
zarus. f Et alia
die. Hic oſequē-
tēribit confuta-
tio sacerdotū: et pri-
mo signo sensibili:
scđo factō mirabi-
li: et cū introi-
sent: terro r̄bo ra-
tionabilētē: et re-
mētrū. Sentē-
tia prima p̄t p̄t
et dictis matbari.
capitulo.

g Et cū introiisse
in tēplū. Hic ponit
tur confutatio fa-
cerdotum factō mi-
rabili. Et primo de-
scribit dicta confu-
tatio: secundo inci-
denter ponit⁹ di-
sciplor⁹ instructio:
ibi. Et cū responſa eēt.

Evangeliū

Circa p̄mū scādū q̄ satis mirabile fēm̄ fuit q̄ vñbō pau
per oēs vēdētes t̄ emētes ejaceret te tēplo: t̄ nullus ei resi
stēt: vñ em̄ q̄ dicūt sc̄ti quidā fulgor mirabilis egredie
bat de vultu ei⁹ t̄ oculis: q̄ tr̄ti sacerdotes t̄ etiā alij n̄va
lebat resistere ei: t̄ ista cīctio fūtūgn̄ q̄ sacerdotes effēt
ejaciēti de templo.

t̄ officio tanq̄z indi
gni. b Et nō si
ne. vt quis. trāsser.
vas p̄ tēplū. z loq̄
tur te vasim̄ huma
nis v̄sibus applicā
dis: q̄ vasa diuino
cultui deputata ibi
debebat eēz n̄ alia.
cetera patet ex di
ctis math. xl.

i Et cū vespe effec
llhic incideret de
scribit̄ discipulor̄
iſtructō: eo q̄ petr̄
fecit mētionem de
arefactōe fūcū sub
ita ad maledictio
nez ch̄risti. t̄ ideo
inſtruit eos occa
ſione hui⁹ de effica
cia fidei: sc̄do de ef
ficacia orationis:
ib⁹: Propterea di
co vobis ſentētia
p̄me partis p̄t ex
dictis math. xl. c.
k Propterea di
co vobis. Hic iſtru
it discipulos de effi
catia oronis q̄ p̄ce
dit ex duobus v̄te
licet ex fidei certitu
dine. qd̄ nota cūz
dicit. l Quēcū
q̄ orat̄e perit̄ t̄
Et hoc ē intelligē
clum qñ quis orat̄
pie. p̄ le t̄ p̄ſeuera
ter: n̄i ei quis pie
oreti. t̄ pertincti
bus ad ſalutē. o. o
eius nō eft exaudibilis. itē ſi orei p̄ alio de p̄tinentibus ad
ſalutē p̄t carere effectu ex dīmēto illius p̄ quo orat. Itē
ſi orat̄ pie p̄ ſenon t̄ p̄ſeueraſt p̄t care effectu: q̄ deus
nō ſtatim dat beneficiū perit̄: ſed differt aliqñ: vt p̄gruo
t̄p̄ detur t̄ vt ex dilatōne car⁹ habeat. ſed in ex quo orō
habet efficacia: eft diſpoſitio orantis. l. qñ nō retinet iram
vel rancorem p̄tra illū qui ſibi iniuria fecit: vñ dicit eccl.
xxvii. Homo boi ſeruat irā t̄ a deo querit medelam. q. d.
frustra. t̄ p̄ter hoc ſubdit̄. m Qū ſta. ad orā. di. ſi qđ
ba. aduer. alique. t̄. Sc̄iendū tñ q̄ hoc intelligē de remiſ
ſione offens̄: q̄ homo tenet eē in charitate: ſe remiſſio in
iurie nō ē de neceſſitate. p̄t em̄ aliqñ petet vñ ordinē u
ſtice recopēſatoeſ. p̄ iniuria ſibi facta. n Et veniūt
rurſu h̄ierolymā. Hic ponit ſuſtatio ſacerdotū ſcriba
rum t̄ ſenior̄ v̄bo rationabilis: t̄ p̄z ſuia et dictis mathei
xxi. Ad euidentiam dictoz t̄ dicēdoz querit vtrū ch̄ristus
in predicationib⁹ ſuis debuit vitare offensionē v̄l ſcan
dalū ſacerdotii ſcribar̄ t̄ phariseor̄. Et arguit p̄io q̄ſic
j. ad ty. v. d̄: ſeiorē ne icrepauerit: ſe obſeravat p̄z p̄oci aē
erāt ſeiores ip̄li t̄ p̄fes ḡt̄. Itē. j. ad cor. ix. dr. Sime offe
ſiōe eftote iudeis t̄ gentib⁹ t̄ ecclēſie dei: cū iḡt̄ facta ch̄ri
ſti t̄ dicta fuerint nobis data. p̄ exemplari videſt q̄ debu
it cauere ab offensione p̄dicator̄. Contra esa. viii. fuerat p̄
p̄bteat q̄ ch̄ristus forci in lapide offensionis t̄ petrā ſca
dali duabus domib⁹ iſrael. Responsio: duplex eft ſcan

dalum actiuum t̄ paſſiuū. Actiuum non habuſt̄ ch̄ri
ſto locū: q̄r tale ſcandalū eft dictū vel factū alſiuū mi
nus rectū p̄bēs alteri occaſionē ruine. vt babet ex ver
bis biero. ſup mat̄. Dia aut̄ facta et dicta ch̄riſti fue
runt rectissima: t̄ ideo queſto iſta intelligit̄ de ſcandalō
paſſiuo: qd̄ ē qn̄
do aliquis ex di
cto vel facto al
terius bono ſcā
dalizat̄ ex imp
fectio ſua: t̄ iſſo
ſcandalū aliquā
do p̄cedit ex ig
rantiā vel infir
mitate illius qui
ſcandalizatur: t̄
tūc dicta vel ſcā
bona occultan
da ſunt vel diſfe
renda: q̄ſeg in
firmi vel ignorā
tes inſtruantur
niſi ſint talia bo
na que ſint d̄ ne
ceſſitate ſalutis
que nō ſunt omit
tenda: p̄ter ſcā
dalū alteri⁹. Si
aut̄ infirmi rig
rantes poſt in
ſtructionē debi
tam in ſcandalō
p̄maneat: aaz ta
le ſcandalū nō p̄
cedit ex infirmi
tate v̄l ignorā
tia: ſi malicia: et
tale ſcandalum
ē p̄tenendū: ma
tie qñ ē ſu bonū
coē q̄ ſu boni cōe
ſp̄ e p̄ſendū v̄tili
tati ſpacī quorū
cunq̄ ſuominuz
ſingulariū: tale
aut̄ fuſ ſcanda
lum ſacerdotuz
ſcribarum t̄ p̄ba
riſeorum. q̄ ſu
malicia nitebantur impēdire doctriṇam ch̄riſti in qua
consistebat ſalut̄ populi Item ſuia malia exemplis t̄
moribus trahebatur popl̄ ad peccandū. Item p̄ doctri
nam ſuia mala euacuabat̄ dei manda ta. p̄ter ſuas tra
ditiones: vt dictū eft ſupra: t̄ ideo ch̄riſtus in publico
debuſt vicia corū ſp̄bēdere: nec ab hoc caſſare. p̄t eoz
ſcandalum: p̄ter qd̄ mat̄. xv. cum diſcipuli diſſiſſent
chriſto: Hic quia iudei audito hoc veſbo ſcandaliza
ti ſunt. Reſpondit ſuīt illos: ceci ſunt t̄ duces cecoz
Si cecoz ceco ducatum preſet ambo in foueaz cadat̄
Eo primū dicendum q̄ loquit̄ de ſenibus beneſtate t̄
moribus: non de ſenibus etate malicia corruptis: quia
tales ſunt acriter arguendi: ſicut daniel dure increpa
uit illos ſenes impudicos: Dan. viii. Ad ſecondum di
cendum q̄ homo debet eſſe ſuie offensione iudeis t̄ gē
tibus: ita q̄ dicto ſuo vel facto minus recto non prede
at alicui occaſionem ruine: ſed ſi de veritate ſcandalū
ſumitur rectius ozi ſuim̄ p̄mittitur q̄ ſu veritas relinqua
tur: vñ q̄ dicit beatus Gregoriuſ ſup ezech.

Capitulū. xii.

Ecepit illis parabolice loqui. Hic conſequē
t̄ p̄m̄ ſuſtatio ſacerdotū t̄ ſenior̄ in pab olis.

Barci

Et proprio potco
futatio sacerdo
ti:
tis: sedo pharise
or: et herodiano
rus: ibi.
Et venit ad eum tercio
saduceor: ibi.
Et venit ad eum
saducei: quartu
scribarum: ibi.
Quo ergo dicitscribe. Sedna pri
me preter proximer
etin matth. xii. ex
ceptis quod sequunt
b. Vineaz pasti
nam habo: i. colu
it. et dice a pasto
ta. tu. et est prime
modus coledi quod
ponit sun*v*el pro
guedo terre cur
ca radice vince
ver arboris. radic
es embi pby.
n. de aia sunt orsi
miles: quod sicut i
alibus quod os su
mit alimeti ver
alia nutritur
scip radices tra
bit alimet*n*ascientiu
nascentiu.

C Et fodit lacu
lac*u* prie domini lo
cus ubi recipiu
tur aqua a riuulo.
et ibi colligunt: et
ad similitudine bon
loc*u* ubi recipiu
vini flues a cor
culari habet la
c*u*.

D Hic e
beres. ex hoc di
cit Beda quod sa
cerdotes et legi
piti habuerint co
gnitione de ieu
quod ipse erat vere
xpulege primis
sus: sed ita cogni
tio postea ex in
uidia fuit in eis
obscurata: et hoc
pleni*u*s fuit de
claratu. in matthe
xxi. in. quod quada
de hoc motu si
ne illius cap*l*i.

E Et querebat

euztenere. ex quod

ex eo*u* obstat*u*

in malo.

F Et timuerat

turba. ex quod

ex solo tiore po

polli retardab*u*

tur a morte ei*u*.

G Et mittunt

ad eum. Hic omnis

describit profun

atio phariseo*u* et

herodiano*u*: et

parabolis loqui.
Vineaz
pastinavit ho*u*: et circu*u* dedit
lepe*u*: et fodit lacum: et edi
ficiavit turrim: et locauit a*u*
agricolis: et pegre*u* profectus e*st*
Et misit ad agricultas i*u* prote
seru*u*: ut ab agricultis acci
pereret fructu*u* vince*u*. Qui
apprehensu*u* eum ceciderunt
et dimiserunt vacu*u*. Et ite
ru*u* misit ad illos ali*u* seru*u*
et illu*u* in capite vulnerauerunt
et contumelijs affecerunt. Et
rursum ali*u* misit et illu*u* oc
ciderunt: et plures alios quo
dam cedentes: alias vo*u* oc
cidentes. Adhuc ergo vnu*u*
habens filium charissimum
et illum misit ad eos nouissi
mum dicens: quod fuerebunt
filii mei. Colonii autem dice
runt adiuic*u*: Hic est heres
Genite occidamus eum et no
stra erit hereditas. Et ap
prehendentes eum occiderunt:
et eiecerunt extra vineam.
Quid ergo faciet dominus in vinee
Geniet et perdet colonos:
et dabit vineam alijs. Nec
scripturahab legitur: lapi
de que reprobauerunt edifi
cates: hic fact*u* e*st* in caput
anguli: a domino fact*u* illud
et est mirabile in oculis no
stris. Et querebat eum tene
re: et timuerunt turbaz: Lo
gnouerunt ei quod ad eos pa
bolam hanc dixerit. Et reli
cto eo abiurunt. Et mituit
ad eum quosdam ex pharise
is et herodianis ut eum ca
perent*u* vbo: Qui venientes
dicunt ei. Adg*re*: scim*u* quod ve
rap*u* es et n*on* curas que*u*. Nec
en*u* vides in facie homi*u*: sed
in veritate*u* dei voces. Li
cet dare tributu*u* cesari an
no dabit*u*? Quis*u* sciens ver
saci*u* illo*u*: ait illis. Quid
me tet*u*? Afferte mihi te
nari*u* ut vide*u*. Et illi tule
runt ei. Et ait illi: C*o*ne*u*ma
go hec et inscriptio*u*: Sic*u*
ei: Cesaris. Indes autem ie
sus dixit illi: Reddite igit*u*
quod sunt cesaris cesari*u*: et quod sunt

te*u* deo. Et mirabantur su
per eo. Et venerunt ad eum
saducei qui dicunt resurre
ctionem non esse: et interrogau
bant eum dicentes. Magi
ster: moyses nobis scripsit
ut si cuius frater mortuus
fuerit et dimiserit vrorem:
et filios non reliquerit: acci
piat frater eius vrorem ip
suis et resusciteret semen fr*u*
suo. Septem ergo fratres erant:
et primus accep*u* it vro
rem: et mortuus est non relitto
semine. Et secundus accep*u*
eam et mortuus est: nec iste
reliquit semen. Et tertius
sunt. Et accep*u* eam sicut se
ptem. et reliquit semen. No
nullia o*mn*ia defuncta est et mu
tuerunt*u*. In resurrectio*u* g*o* cum
resurrexerit: cui de his erit
vror*u*. Septem enim habuerunt eam
Et indes iesus ait illi: No
ne*u* erratis: non sciētes scri
pturas neg*u* vtute dei? Lu
cia mortu*u* resurrecerit: ne
quod nubet nequod nubet: sed sūt
sic ageli d*omi*ni cel*u*. Be*ne* mortu*u*
is at quod resurgat*u* legitur i*n*
libro moysi sup*u* rub*u*: quod
dixerit illi deus. inquiens:
ego sum deus abra*u* et de
us ysaac et deus iacob*u*. Non
est deus mortuorum: sed vi
uorum. Eos ergo multum erratis.
Et accessit vnu*u* scribis: qui audierat illos
conquirentes: et videtis quo
niam illis responderit: in
terrogauit eum quod esset
primum omnium manda
tum*u*. Jesus autem responde*u* ei
quia primum omnium man
datum est. Audi israel do
min*u* de tu*u* de vnu*u* est: et dili
ges d*omi*ni te*u* ex toto cor
de tuo*u*: et ex tota aia tua: et
ex tota mente tua: et ex tota
vtute tua. Nec est primu*m* man
datu*u*. Hec autem simile
est illi. Vigiles proximum
tu*u* tan*q* te ipsum. A*da*
ins horum aliud mandatum
non est. Et ait illi scriba*u*: Be
ne*u* magis*u* in veritate dixisti.

patet sententia ex
dictis mathei. xxii.
b. Et venerunt ad
eum saducei. Hic omnis
ponit confutatio
saduceo*u*: et dividitur
in duas: in par
tem principalem et
incidentalem: secun
daria*u*. Et accessit
vnu*u* discubib*u*. Se
tentia prima part
ex dictis mathei.
xxii. i. Et accessit
vnu*u* pars in
cidentalis. quod enim
christus confuta
uerat rationabiliter
phariseos et saduce
os: hoc videtis qui
dicit scriba*u* querit
ab eo.
k. Quod esset sed
m*u* et maximu*m*
datum. quia de hoc
erat tunc questio
nes apud sapientes
l. Jesus autem respo
dit ei: et patet senten
tia ex dictis mathei.
xxii. exceptis que
sequuntur.

m. Bene magis*u*
in veritate dixisti:
Ex dictis videtur
quod ille scriba inter
rogauerat christum
non ad capiendum ei*u*
in verbo sicut alij pre
cedentes: sed ad au
diendum veritatem
quam scire deside
rabat propter vari
etatem opinionum.
vel aliter potest di
ci quod principio ma
licioso quesuit: sed
ex christi responsio
ne contritus: chris
tum commenda*u* et christus eum
videns ipsum eme
datum. Et banc se
cundam exposicio
nem posui mathe
xxii. augustinus vero
libro de consensu
euangelistarum ponit
utrumque dices: Nec
moueat quen*u* quod
Matheus dicit te
tante*u* fuisse a quod
dominus interrogatus*u*. fieri em*bi*
potuit et quis ten
tans accesserit: domi
nus tamen responsio*u*
coriect*u* sit: aut cer
te ipsa*u* testatione*u*

Evangeliū

accipiam malā tāq̄ decipe volētis inimici: s̄ tanq̄ experi volentis ap̄l ignotū. n̄ Et diligē p̄ximū tāq̄ seipsū t̄c. Circa hoc ei tuc erat opinōes totoz: qz qdā dicebat sacrificia & oblatōea maḡē accepta deo q̄ exercitū i ope rib̄ charitatis. alij aut̄ dicebat contrariū: t̄ bū? opinōis q̄ vera ē videt fuisse scriba: t̄ p̄f hoc ē dictuꝝ approbat a xp̄o: cū subdit:

o Non es longe a regno dei. i. a veritate euāgeliū q̄ pli bus locis w̄caē regnū dei t̄ inde credidū est q̄ iste conuersus fuit ad cb̄istum. p Et r̄ndens iesus. Hic de scribit̄ p̄futato scriばz: t̄ primo p̄nitur dicta confutatio: scđo discipulo rū instructio: ibi. Et sedes iesus p̄tra ga zophylatiū. Sententia p̄me p̄tis p̄z ex dic̄i mat̄. xiiii excepto qd̄ subdit: q Qui deuorant domos viduaz. do na eaz sibi attrahē do: fallaciter p̄ filia sententia sanctitatis.

r Di accipi ent. p luxū iudicū. q̄ si m̄lata sanctitas du plex ē iniqtas. fm̄ q̄ dicit hieronym⁹ s̄ Et sedes iesus p̄tra gazophylatiū. Hic ponit discipulōz instructio: sacerdotes enim qui erant auarī toce bat q̄ ille qui plus offerebat in tēplo absolute loquēdo p̄b̄ h̄ebat d̄ mērito qd̄ ē falsū: q̄ quan tias meriti nō accipit fm̄ quātitatē doni absolute: sed p̄ compationē ad facultatē dantis: t̄ p̄mptitudinē sue volūtatis: t̄ deuotionis: t̄ hac sinaz docet christus: cū dicas: s̄ Et sedes iesus p̄ gazophylatiū: locus erat vbi ponebatur pecunia oblatā: p̄ necessarijs tēpli & sacerdotiū t̄ ministroz. t̄ Et multi diuites iactabat mīta. fm̄ doctrinaz illoz sacerdotiū. sequit̄ sententia rpi. v Dic̄a h̄ pau per plus oib̄ misit: nō absolute loquēdo s̄, cōsiderata fa cultate sua: plus est em̄ vni pueri ferre quinqz: q̄ viro for tiſere viginti: t̄ eodē mō plus ē pauperi dare modicū q̄ diuiti multū modo p̄dicto.

In ca. xij. vbi d̄ in postilla q̄ quātitas meriti nō accipi tur fm̄ quātitatē doni.

Dicitio. **E**quātitate meriti quō accipit debet. p̄rie b̄r in pri ma pte. q. lxxv. arti. iiii. in coz. q. vbi sic quātitas meriti ex duob̄ p̄t̄ pensari. Unō modo erradicē charitatis & gracie: t̄ talis quātitas meriti r̄ndet p̄mio es sentiali qd̄ p̄sistit in dei fructōne: q̄ em̄ ex maiori charitate aliqd̄ facit fruct̄ deo p̄fectus. Alio mō p̄t̄ pensari quātitas meriti ex quātitate opis q̄ qd̄ ē duplex. s̄ absolute et p̄portionabil. Dic̄a ei q̄ misit duo era minuta in gazo phylatiū minus opus fecit quātitate absoluſa q̄ illi qui magna posuerūt: s̄ quātitate p̄portionabilis vidua p̄b̄ fac̄ fm̄ siniam dñi: q̄ magis eius facultatem supabundabat:

vtracq; tñ quātitas meriti r̄ndet p̄mio accidentalī qd̄ ē gaudiū te bono creato: hec sanctus Tho. Quibus be ne consideratis t̄ ad p̄positi applicatis: p̄t̄ q̄ hec vi dua cōmendat̄ a cb̄isto: t̄ hoc solū q̄ quantitate p̄por tionabili plus fecit q̄ alij q̄ maiora obtulerūt: nō autē de quātitate me rit̄ essentialis q̄ p̄sistit in radice charitatis: q̄ q̄ de charitas ē cā prima deuotio nis. Unō dixit xp̄ch vidua pl̄meru it sed dixit plus oib̄ misit.

Replica.

In ca. xij. vbi postul ator dīc q̄ quātitas me rit̄ non accipit fm̄ quātitatem doni: ibi. Burg. dicit satis bene t̄ conformē cā sancto tho. t̄ po stul. sed addit de suo q̄ r̄ps nō cō mendauit viduam de quātitate meriti essenti alis quod consi stit in radice cb̄ ratatis que ē cā prima deuotio nis: s̄ sic dicen dovidec christi nō directe ipro basse errore sa cerdotū dicitū q̄ plus meretur qui plus offert. Hoc aut̄ probat christus esse fat sum te vidua q̄ obtulit minuta duo: quia maioris meriti est ex magna deuotio

ne offerre modicum q̄ remissa deuotione multum: q̄a deus plus pensat affectum q̄ censum fm̄ beatū Greg. Si igit vidua cōmendatur ex deuotione que fm̄ Bur gen. causatur ex charitate sequit̄ q̄ eius cōmendatio p̄tinet ad quantitatem meriti essentialis cuius opositum dicit Burgen.

Capitulum. xij.

Ecū egredere tēplo. Superī a p̄io ca. v. q̄ buc docuit christus p̄ viā amoris miracla fa cēdo: t̄ beneficia conferendo: hic incipit toce re p̄viaz timoris terrorē futuri iudiciū incutēdo. Et circa hoc p̄io duplex questio p̄ponit: scđo solvit: abi. Et respōdens iesus. Circa primū p̄ponit q̄onis occasio p̄ hoc q̄ tēplo p̄dixit destruendū: t̄ iō discipulū quest erunt ab ipso primū d̄ tempore būius destructionis qd̄ notaſ cū dicas. b Dic̄ nobis quando hec fierint: t̄ qz post destruētōe tēpli credebāt de p̄linquo ultimum iudicium fieri: ideo de hoc quesierunt secundo: quod notatur cū dicas. c Et qd̄ signum qn̄ becoia incipient consumari. tunc enim erit consumatio būius mundi.

Barci

d Et r̄ndens iesus. Hic ponit dicte q̄ōnis duplicitis solutio. et p̄mo p̄iescō scđeabi. Orate ergo. Circa p̄mū p̄mittit dicte destruc̄tōis tēpli inchoatio: et scđo cōsumatio: ibi. Cū autem videritis. Adhuc circa p̄mū p̄dicat q̄o cuenēdū sit oib⁹ ḡnali: scđo quid discipulis christi specialit: ibi. Videret autē vosmetipos. Ciz ea prūmū p̄dicū tur picula. s. se- ductio erroris: ibi. Videret neq; vos seducat: in- cussio tioris: ibi. Cū audierit: cō motione plebi: ibi. Surḡs gens tē. turbatio orbis: ibi. Et erūt ter- remotus. Et p̄z sententia istarū partū ex dictis math. xxiiij. vslq; ibi. e. Et cū duxerint vos tra- détes tē. cuius s̄nia p̄z ex dicti math. x.

f Cū autē vide- ritis abominati onē. Hic predi- cit p̄lumatio de solutionis tēpli. p̄z s̄nia ex dicti math. xxiiij.

g Dic soluit scđo questio: in cuius solutione salua- tor p̄rio excitat discipulorū deuo- tione que est ne- cessaria tpe ma- gne tribulatiois scđo predicti tri- bulatione fute- ram ante iudici- um: ibi. Et tēc au- te dies illi tri- bulationis. tercō p̄- dicit iudicis ad- ueniū: ibi. Et tēc videbūt filii ho- minis. q̄to exca- tat attentione z credentiū: ibi. Videret vigilare. tēc video cōclu- dit in fine.

b Qd autē di- vo. om. di. vigila- te. onāens q̄ no- loquebat. p̄ di- scipulis tm̄: s. p̄ omnib⁹ fideliib⁹ p̄ntibus t̄ futurū. Sententia autē istarū ptium p̄z ex dictis mathi- xxiiij. Ad mai- rem p̄dictorū in- telligentia que- rit h̄ vtrū cb̄ristus doctrinā suā debuerit tradere scri- pto. Et videb̄ q̄ sic: quia scriptura inuenta ē ad hoc vt

doctrina memorie cōmenideſ: s. doctrina t̄pī erat matime memorie cōmenanda. ḡ tē. Itē figura debet r̄ndere figu- rato. et recouerto. s. lex rex q̄ fuit figura legis noue fuit da- ta in septo ḡ tē. Ad strarū arguit q̄ multi libri ab eo scri- pri habent in canone: s. tm̄ a discipulis suis vt aplis t̄ euā gelūtis: R̄n̄sio: do- ctrina xpi fuit imme- diate tradita a deo q̄ ipse in virtute p̄- lone fuit t̄ ē verus de t̄ hō: yet̄ aut te stamentū licet fue- rit datu a deo n̄ m̄ immediate: s. mediā tib⁹ angelis: vt d̄ galli: in. Lex data ē p̄ angelos in manu mediatoris: t̄ act. vii. dicit stepha- n̄ iudeis: Acce- p̄tis leges in dispōe angelorū: t̄ iō doct- ne t̄pī debebat ex- cellentissim⁹ mod⁹ tradēdi eā q̄ ē i hoc q̄ doctrina aliq̄ n̄ immediate scribit ut pelle mortua: s. ir- mētib⁹ boim q̄ sūt ad imaginē dei fec. qd sc̄m ē de doctrina t̄pī quā im̄p̄ssit mē- tib⁹ discipulorū. Et hoc fuit p̄dictū bie- re. xxxi. Ecce dies venit dicit dñs: et fēiā domini iſrl: t̄ do- mui iuda fed⁹ no- uū: nō h̄i pactū q̄ pepiḡ cū p̄ib⁹ vris in die q̄ apprebedi manū eoz: vt eou- cerē eos de tra ego- p̄ti tē. Et subdit. s. h̄ erit pactū q̄ feri- az cū domo iſrl. da- bo legē meaz invi- scrib̄ eoz: t̄ in cor de eoz scribā eā s. p̄ aplōs aliosq; di- scipulos t̄pī deriu- ta ē doctrina ei⁹ ver- bo p̄dicatōis t̄ etiā scripto. vt p̄ i euā gelūtis aplōs t̄ ep̄lī ex h̄ p̄z solutio p̄ri- mi argumenti. Ad scđim dicēdū q̄ fi- gura dicit a p̄fecti- one figurati: t̄ ido- lex euangelica non solum fuit scripta tabulis lapideis et pellibus mortuis: sicut lex vetus: sed etiam in mentib⁹ humani: vt dictis est: q̄tū m̄ ad p̄mā eius conscriptionē secundario autem fuit scripta in libris vt dictum est.

° Et r̄ndēs iesus cepit dice- re ill. Videret ne q̄s vos se- ducat. M̄lti ei velet i noīe meo dicētes q̄ ego sum: et multos seducet. Cū audie- rit̄ at bella: et opinōes bel- loz: ne tūteriti s. Oportet em̄ h̄ fieri: s. nō dū finis. Ex- urget em̄ ḡes sup̄ ḡtē t̄ re- gnū s. regnū: et erūt t̄remo- t̄ loca: et fames. Initū w- lop h. Videret ātylosmetipos Tradēt em̄ vos in cōclūs t̄i synagogis vapulabitis: et an p̄sides et reges stabitis p̄t me i testimoniū ill: Et in oēs gentes p̄mū ōp̄daci- ri euāgeliū. Et cū duxerint vos tradētes: nolite p̄cogi- tare qd loq̄mini: s. qd datū vobis fuerit in illa hora iō loq̄mini. Nō ei⁹os estis lo- quētes: s. sp̄fūtanc⁹. Tra- det at frater fratrem i mor- tē: et pat̄ filiū: et colurget si- lij in parētes: et morte affi- ciēt eos: Et erit odio oib⁹ p̄t nomē meū. Qui aut̄ su- stinuerit in finē: h̄ salu⁹ erit Cū at videritis abomina- tionē desolatiōis stātez vbi nō dz: qui legit intelligat: Tūc q̄ i iudea sūt fugianti- mōtes: et q̄ sup̄ tectū: ne te- scēdant i domū: nec intro- eat vt tollat qd d̄ domo sua et q̄ i agro erit n̄ reuertatur retro: tollere vestimentū su- um: Ne aut̄ p̄gnātib⁹ t̄ nuē entib⁹ i ill̄ dieb⁹. Orate vo- vt hyeme nō fiāt: Erunt ei- dies illi tribulationis ta- les quales non fuerunt ab iniō creature quam con- didit deus vslq; nūc: neḡ fi- ent. Et nisi breuiasset dñs dies: nō fuisset salua omnif

Evangeliū

Erat autem pascha. Postquam descripta est reduc^{xvij}
ctio petroris i dei p mediatoris predicatione; sic p*nō*
describit eadem reducio p passiois sue redēptionez.
Et q*s*up*p* dicitur passioe*sua* p iudeos inchoādā t*p* gēti
les o*sumadā*; ad q*s* t*me*. p*tinebat* i*dictum* sanguinis i*rlm*:
i*o* primo describit
eius passio p iudeos inchoata; secundū p gentiles con-
sumata ea. sequitū.
Circa primum qua-
tuor p ordinē scri-
batur. Primum ep*sip*
suis t*ri*p venditio n*ex* ei *ignorantia*; s*er* ei *pscītia* t*w*
lūtate. secundo yen-
diti traditio n*o* ex
eius displicētia; s*er*
charitate*ibi*. Et p*ma* die azimor*z*; ter-
cio traditio p*ben*-
sio. n*o* ex sua impo-
tentia s*mititate*.
ibi. Et adhuc eo lo-
q*rto* cōprehensiō
denatio: n*o* ex sua
injusticia s*humili*-
tate*ibi*. Tūni sacerdotes. Circa p*mā*
p*te* p*mittit* vē-
ditionis occasio q*fuit* dupler. P*raia*
sacerdotiū inuidia:
t*becponit* in pri-
cipio. scđa fuit iude
auaria*q* voluit re-
cupere*q* cui vngue-
nti effus*q*; q*po*
niturabi*Et* cu*eēt*
bethanie*z*. tercio
ponit*ipavenditō*.
ibi. Et iudas scari-
oth*z*. scđa pars
principalis incipit.
ibi. Et p*raia* die azimor*z*
vt dictu*z*. Et
diuidit*z* in quatuor
quia primo ponit
paschale cōiunctu*z*
ad pdit oris reuo-
cationē*z*; secundo in-
stituit eucharistie
sacramētū ad cha-
ritatis vniō*z*.
Et manducati*bus*
ill*is*. tercio p*dicit*
discipulor*z* scandala-
lū ad eoz cōfirma-
tio*z*; *ibi*. Et ait il-
lis iclus. Omnes
vos scandalizabi-
min*z*. q*rto* descri-
bit*epi* dñderiu*z*
ad nostrā redēptionē
ibi. Et venit in p*dium*. tercia pars principalis b*uca*. q*incipit*; *ibi*. Et ad huc eo loquente*z* diuidit*z* in tres: q*prio*
describit*iude* fraudulentia*z*; scđa *epi* patientia*z*; *ibi*. Unus
aut*z* de circūstantib*z*; tercio discipulor*z* ignavia*z*; *ibi*. Lūc*discipuli* relieto co*fugerūt*. quarta pars principalis q*in-*
cipit; *ibi*. Tūni i*o* sacerdotes. diuidit*z* in quatuor: q*pri-*
mo describit*accusatio* christi p falsos testes. scđa eius co-

dēnatio p iniustos indices*z*; ibi. Erurgens aut*suffitissi*
sacerdos. tercio p*denati* vituperatio p malignos fatel-
lites*z*; ibi. Et cepe*q*dā conspu*eu*. q*rto* negatio petri p
tres vices*z*; ibi. Et cu*eēt* petrus. Sentiēta aut*bui* tot*ca*. p*ez* ex dictis matb. xxv. v*bi* ista sūt exposita eodez
ordine*q* bic po-
mū*z* t*sub* eisde*z*
p*bis* p*magia* p*te*. t*restat* pau-
ca exponenda*q*
discurrent*z*. In
p*ria* p*te* p*princi*-
pali dicit*z*.

a Erat autem pa-
scha z azima p*bi*
dui*z*. folētias
aut*paschalis* i*deoz* celebra-
tur. xv. dic p*mi*
mensis*z* et *bi* Le-
uit. xxii. hec so-
lētias incipie-
bat a vespere*x*
v*ii*. diei q*n* imo-
labat agnus: et
tū*rescebat* v*z* ad
septimū diem.
b Alabastru*z*
vnguenti nardi-
spicati. dicit*ali*
qui q*n* nardus ē
herba facies spi-
cas in cacumine
de quib*z* extrabi-
tur liquor opti-
mus: sicut aqua
rosacea de rosi:
talis liquor v*o*
cabit*z* vnguen-
tum. Ali*z* dicit
q*est* frutex*z* lar-
bor paruula: et
ind*e* fluit vel ex-
trab*z* liqu*o* mo-
do predicto. In
scđa p*te* p*principa*
li dicit*z*.

c Et p*raia* die
azimor*z*. de ista
die est cōtrouer-
sia inter grecos
z latinos q*ple*
nius tractata ē
matb. xxvi. t*io*
bānis. v*ii*.

g Occurret*z*
bis b*ola*. q*ba*.
istud signū dicit
eis ad inueni-
dū locū p*cena*:
z creditur q*co*
minus illius do-
mus esset disci-
pul*z* *epi* occul*z*.

e Ubi est refectio mea. i agnus paschalis. q*dñs* illi
us domus non solū p*uidit* de loco sed etiā de agno.
f Nobis demonstrabit cenaculū. in illo cenaculo pa-
scha comederūt: t*in* illo post resurrectionē latuerunt
discipuli. p*ter* metum iudeorum: t*in* illo spiritum san-
ctum receperunt*z* in die penthecostes: vt b*actu*. ii.
g Qui intigit meū manū i*cathino*: vas ēsticile ad

Marci

refrigerandū vi-
ni: et in illo erat
iū lactucarum
agrestium cū q̄ car-
nes agnū obebat
comēdi: ut dicit
exo. vii.

b Abba pater
idē significat cū
vnū grecū et ali-
ud latuum.

nouū i regno dei. Et hym-
no dicto: exierūt in mōtem
oliuarum. Et ait eis iesus:
Dēs scādalizabimini ī me
i nocte ista: quia scriptū est
percutiam pastorem et disp-
gent oves. Sed posteaq; re-
lurrexero p̄cedā vos in ga-
lileā. Petrus aut̄ ait illi: et
si oēs scandalizati fuerint:
sed nō ego. Et ait illi iel?:
amen dico tibi: quia tu ho-
die i nocte hac p̄usq; gallus
vocē bis tederit: ter me es
negaturus. At ille ampli-
loquebat: Et si oportuerit
me sumui cōmori tibi. nō te
negabo. Similis aut̄ et oēs
dicebant. Et veniūt in pre-
diūz cui nomē gethsemani
et ait discipulis suis: Sede-
te hic vñec orem. Et assu-
mit petrum et iacobum et io-
hānem le cum et cepit paye-
rer et edere. Et ait illis: Tri-
stis ē ḡia mea v̄sq; ad mor-
tem. Sustinetē hic et vigila-
te. Et cū p̄cessisset paululū
peccidit sup terrā: et orabat
ut si fieri posset trāsiret ab
eo hora et dixit Abba pat̄:
omnia tibi possibilia sunt:
transfer calicem hunc a me.
Sed nō qd̄ ego yolo: sed qd̄
tu. Et venit: et inuenit eos
w̄mientes: Et ait petro.
Symon w̄mis: Non po-
tuit vna hora vigilare?
Egillate et orate: vt nō in-
tretis in tētationē. Spir-
itus qdē p̄mptus ē: caro v̄o
ifirma. Et itē abies ora-
uit eūdē sermonē dicens.
Et reuersus tenuo inuenit
eos w̄mientes. Erant enīz
ocli coq; grauati: et ignora-
bāt qd̄ r̄nderēt ei: Et veit
tercio et ait illis. Dormite
iā et req̄escite. Sufficit. Ce-
nit hora: ecce fili⁹ hoī stra-
deū man⁹ p̄cōz. Surgite
eam. Ecce q̄ metradz̄ p̄e ē.
Et adhuc eo loq̄nter: venit
iudas scarioth vnū d̄ duo
dec̄: et cū eo turba m̄sta: cū
gladiis et lignis a sūmis sa-

cerdotib⁹ et scribis et seniorib⁹.
Bederat aut̄ traditor
eis signum dicens: Quēcū
q̄ osculat⁹ fuero ip̄e ē tene-
re eū: et ducite caute. Et cū
venisset: statim accedēt ad
eū ait rabbi. Et osculat⁹ ē
eū. At illi manus iniecerūt
in iesum: et tenuerūt eum.
Unus aut̄ quidam de cir-
cūstantibus educēt gladi-
um percussit seruum sūmū
sacerdoti: et amputavit illi
auriculam. Et respondens
iesus ait illis: Tanc̄ ad la-
tronē existis cum gladiis et
lignis comprehendere me.
Quotidie eram apud vos
in templo docens: et nō me
tenuistis. Sed vt implean-
tur scripture. Tūc discipli-
e relinquentes eū omnes fu-
gerūt. Adolescēs aut̄ qui
dam sequebaſt eū: amictus
syndone⁹ supernudo: et re-
nuerunt eum. At ille reie-
cta syndone nud⁹ pfugit ab
eis. Et ad duxerunt ieluz ad
sūmū sacerdotē: et cōuenie-
rūt oēs sacerdotes et scribe
et seniores. Petrus aut̄ a-
lōge secur⁹ ē eū v̄sq; intro in
atriū sūmū sacerdoti: et sed-
bat cū mīstris ad ignē ca-
lefaciebat se. Qūmī vo sa-
cerdotes et oēs q̄ciliū quere-
bāt aduersus iesū testimoniū:
vt eū morti tradiderent
nei inēbant. Altī aut̄ te-
stimoniū falsū dicebat ad-
uersus eū: et quenītē testimoniū
nō erāt. Et qdā sur-
gētes: falsū testimoniū fer-
bāt aduersus eū dicentes.
Qūmī nos audiūm⁹ eū dicē-
tē: Ego dissoluā tēplū hoc
manufactū: et post triduū
alīud non manufactū edi-
ficabo: et nō erat p̄uenīs te-
stimoniū illorum. Exur-
gēs aut̄ summus sacer-
dos in medium: interroga-
uit iesum dicens: Non re-
spondes quicq; ad ea quæti-
bi ob̄iectūt ab his? Ille
aut̄ tacebat: et nihil r̄udit

In tercia p̄e p̄cipali dicitur.
I. Et ducite eum
caute. ne forterapi-
atur de manib⁹ ve-
stris: quia popul⁹
cōmuni babebat
devotionem ad cū.

k. Adolescēs aut̄
qdā q̄ iste nō noia-
tur bic: id dicūt ali-
qui q̄ fuit iacobus
frater domini. Alij
aut̄ q̄ fuit iohānes
euāgelista q̄ mior
erat inter aposto-
los. Alij aut̄ dicūt
q̄ fuit iuuenis de il-
la domo in qua co-
mederant pascha.

l. Amictus syndo-
ne. i. veste linea.

m. Sup nudo. s.
corpe: q̄ nō babe-
bat alīa vestē. In
quarta p̄e p̄cipali
dicitur.

n. Audi. cū dicē.
Ego dissol. templū
hoc manufactū rē.
falsū em̄ imposu-
erūt ei: quia hoc n̄
direrat: vt babet
Job. ii. sed sic dire-
rat. Soluite tēplū
hoc rē. p̄dices mor-
tem suam in q̄ cor-
pus ei⁹ qd̄ erat tē-
plū deitatis solu-
tum est: et si de ma-
teriali templo intel-
ligatur adhuc fal-
sum imposuerūt q̄
si absolute direrat:
qd̄ tñ direrat cōdi-
tione: et iō bñ sub-
ditur: Et non erat
cōueniens testimoniū
illorum.

Evangeliū

Dicitus autem dicit illi ego sum. in cōrogatus de veritate diuinorum r̄ndz q̄ p̄d i alijs tacuerat: qz de diuinis n̄ dixit acri vitas si interrogeb̄t: sicut d̄ humanis. In q̄ta p̄c mun̄ p̄ncipali dicit: p̄ Naz et galileos. Iz enim et vna lingua oīm hebreos tñm variis p̄tes indec̄vriabat i alij p̄petate: sic liga galli ca i picardia in ormandia p̄ quā p̄cipit i loqla de q̄nacē sit aliquis.

q Capit anathematizare. i maledicere libipi si cognoscet iefū. Unā anathematizatio ligē iuratioz q̄ est p̄ ex ecratōz. s. q̄n alijs iprecat̄ libimeti p̄ malū pene si ita sit sicut imponit ei.

Ih̄ ca. xiiij. vbi d̄ in postilla abba p̄ide significat z̄.

Additio.

Hab̄a p̄ est p̄tē nōmē syr. i chaldaicū et frequenter b̄z̄ i n̄statioe chaldaica. xv.

Est festum manes sc̄o. h̄ p̄nter d̄scribit̄ r̄p̄ passio p̄ ḡtiles cōlūmata. Et primo describatur ipsius r̄pi crudelis occasio. sc̄o c̄fice lie et reuota tumulatio: ibi. Et cū iam sero esset factum.

Dixi i duas: qui a p̄ describit̄ r̄pi inq̄ p̄dēnatiō: sc̄o in que suis executio: ibi. Et post̄ illusērūt ei. Dixa in qua tuor. qz d̄ r̄pc genili iudici p̄ntat̄: sc̄o ab eo examinat̄: ibi. Et interrogauit eum pilat̄: c̄to c̄ uno c̄tia declarat̄: ibi. Per diē aē festū: q̄rto inq̄ p̄dēnat̄: ibi. Pilat̄ aut̄ w̄les latifacere p̄lo. Sma istar̄ p̄tū p̄z ex dicti mat. xxvij. vbi ista ponit̄ cōdē ordine a p̄ncipio illi? ca. vloz. p̄ mediū: tñ aliq̄ sat

Kursū sūm̄ sacerdos inter rogabat eū et dixit ei: Tu es r̄ps filī tei benedicti. Je sus aut̄ dicit illi: Ego sum. Et videbitis filiū hoīs se dentē a textris v̄tutis tei: et veniētē cū nubilo celi. Sūmus aut̄ sacerdos scindens vestimenta sua ait. Quid ad huc consideram testes? Au distis blasphemiaz. Quid vobis videt? Qui oēs p̄dēnauerūt eū ec̄ reuē mortis. Et cepit qdā colspuere eū et velare faciē e?: et colaphis eū cederet dicere ei: p̄betti za. Et mistri alapis eū cede bat̄. Et cū cēt petr̄ i afo te orsū: veit vna ex ancillis sū mi sacerdotis: et cū vidisset petr̄ calefaciēt se aspiciē illū ait. Et tu cū ielu nazareo eras? At ille negat̄ dices. Neq; sc̄o negat̄ noui qd̄ diccas. Et exiit foras atriū et galilē cātauit. Kursus ac cūvidisset illū ancilla cepit dicere cūcūstantib: qz h̄ ex illis ē. At ille itez negauit. Et p̄ pusillū rursus q̄ asta bāt dicebat petro: Vere ex illis es? nā et galileos. Ille aut̄ cepit anathematizare et iurare: qz nescio hoīem istū quē dicitis. Et statim gall̄ itez cātauit. Et recor datus ē petr̄ vbi qd̄ dire rat ei iesus: priusq; gall̄ cā tet bis: ter me negabis: et ce pit flere.

.xv.

Est festum manes sc̄oli. Us faciētes sūm̄ sacer dores cū senio ibi et scribis et vniuerso p̄cilio: vincientes iesū duxerūt et tradiderūt pilato. Et interrogauit eū pilatus: Tu es rex iudeoz? At ille r̄ndes ait illi: Tu dicas. Et accusabāt eū sūm̄ sacerdotes in multis. Pilatus aut̄ r̄nsū interrogauit eū dices: Non r̄ndes qzq? Vide in quātis te accusant. Jesus aut̄ ampliō nihil re spondit itay miraretur p̄

latus. Per diem aut̄ festū solebat dimittere illis vñ ex vñctis quemcunq; pe tissent. Erat aut̄ qui dice batur barrabas: qui cū seditionis erat vñctus qui seditione fecerat homicidi um. Et cum ascendisset turba: cepit rogare sicut semper faciebat illis: Pilatus aut̄ respondit eis et dixit: Vultis dimittam vobis regem iudeorum? Scie bat enim q̄ per inuidiam tradidissent eum summī sa cerdotes. Pontifices aut̄ concitauerunt turbam: ut magis barabān dimitteret eis. Pilatus aut̄ iterū iterū respondens ait illis. Quid ergo vultis faciam regi iudeoz? At illi iterū clamauerunt. Crucifige eum. Pilatus vobis dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: crucifige eum. Pilatus aut̄ volens populo satiū facere dimisit illis barabā: et tradi dit iesum flagellis cesum ut crucifigeretur. Pilates aut̄ duxerūt eū i atriū p̄torij et puocāt totā cohorte: et induit eū purpura: et impo nūt ei plectrētes spineā corona: et ceperūt salutate eū. Que rex iudeoz? Et p̄cutie bat̄ caput ē barudine: et cōspuebat eū: et ponētes gēua adōabāt eū. Et postq; illi fert ei exuerūt illū purpura et induerūt eum vestimen tis suis: et educunt illū ut crucifigerent eum. Et angariauerunt pretereuntez quemplam symonem cyre neum venientem te villa: patrem alexandri et rufi: ut tolleret crucem ei. Et per ducūt illum in golgatha locum quod est interpretatū calvarie locus. Et dabant ei biberem myrratum vñ vñ et non accepit. Et crucifigentes eum diviserunt ve stimenta eius mittentes for

ibi infēposita q̄ b omittēt qz mar breuitati studi bat̄ et dc̄m fuc a p̄ncipio libā b. b Post illusērūt. Hic p̄nter describit inq̄ hīc late in r̄pum executio: vbi p̄io ponitur ip̄i r̄pi iudicati crucifixio. sc̄o crucifixi illusio: ibi. Et p̄terētes blasphemava nt̄. sc̄o illus̄ expiratō: ibi. Et sc̄tā hora serra. Sma istar̄ p̄tū p̄z ex dictis ma thei. xxvij. excep̄tis q̄ sequunt̄. c Patre alecrā dri et rufi. b dicit biero. q̄ nōmen isti symonis hic exprimit̄ roēfili or suoz q̄ erat discipuli christi. d Et dabat ei biberē vñ vñ dr̄ mirbat̄ ex p̄ p̄rietate mirratis q̄ valde amarista tñ amaritudo causabat̄ et admittiō fel lis. Alij aut̄ eīz dīcūt q̄ nō solū su it ibi miratio sell̄ etiā myrrbe. e Et nō acc epit. Contrarij̄ tñvidet. Bobis xir. vbi dr̄. Em accep̄tisse biesus acerum z̄. Id quod dicendū et aliquid acc epit ad gustandū modicū tame npter impletio nem. p̄betie di centis. In siti mea potauerunt me aceto. Et qz illō qd̄ modicū ē quasi nibil repu ta: ideo hic dici tur: Qnō acc epit: sc̄ilicet ad p̄fecte bibendū.

Marci

Erat autem hora tercia et crucifixerunt eum: Job. xix. dr: Erat autem hora quasi sexta. Cum veritate erat hora media inter sextam et tertiam: medius vero denotatus ab utroque extre- morum: et ideo ab euangelistis aliquando denominata terciam aliquam hora. *g* Tidens autem cetero quod sic clausus expiravit. *tc.*

sorte super eos quod quod toleret. *E*rat autem hora tercia et crucifixerunt eum. *E*t erat titulus cause eius inscriptus: Rex iudeorum. *E*t cum eo crucifixum duos latrones: unum a dextris et alium a sinistris eius. *E*t ipsa est scriptura quod dicitur: *E*t cum iniquis reputatus est: *E*t pretererunt blasphemabat eum in omnibus capita sua et dicentes: *V*ah quod testis templi dei et in tribus diebus redificas. *S*alvum fac temetipsum descendens de cruce. *S*imiliter et summi sacerdotes illudentes ad alterutrum cum scriptis dicebant alios salvos fecit: seipsum non potest salvum facere. *C*hristus rex israel: descendat nunc de cruce ut videamus et credamus. *E*t qui cum eo crucifixi erant concubabant ei. *E*t facta hora sexta tenebre facte sunt per totam terramque in horam nonam. *E*t hora nona exclamauit Ihesus voce magna dicens: *H*elyo! *L*amazabattani. *Q*uo est interpretatus: Deus meus: tu quid dereliquisti me? *E*t quidam de circumstantibus audientes dicebat: *E*cce helyam vocat. *C*urrens autem unus et impensis spongeam aceto circumponensque calamo: potuisset ei dicens: *D*initi videamus si veniat helyas ad deponendum eum. *J*esus autem emissa voca magna expirauit. *E*t velut templi scissus est in duo: a summo usque deorsum. *T*idens autem cetero

quod aspicebant ubi ponere: ad hoc ut transacto sabbato veniret ad ungendum corpus eius.

Capitulum xvij.
Et cum transisset sabbatum. Postquam descripta est reducacio peccatorum in deum et ipsi predicatore et suis passionis redēptiones. *H*ic

*Q*uoniam describit dicta redactio per suam surrectionem: *r*atiōne primo manifestatio suae resurrectionis: secundo sublimatio sue ascensionis: ibi. *E*t dominus qui dem iesus prima in duas: quod primo describit manifestatio resurrectionis per denunciationem angelii: secundo per apparitionem ipsius domini: ibi. *S*urgens iesus. Circa primam partem describit aduentus mulierum et devotione ad sepulchrum: ubi audierunt ab angelo resurrectionem domini: et hoc est quod dicitur:

a *E*t cum transisset sabbatum regnus eius durauerat sabbatum: erat enim littera aliquid emere sed in responde eiusdem die eminabat solennitas: et tunc emerunt aromata ut in crastino beneiret ad sepulchrum ideo subditur:

b *E*t valde mane una sabbato. *i*. prima die: illius tempore domande post sabbatum: sicut dicitur gen. 1. *E*t factus est responde manes dies unius. *i*. primi. *S*ciendum etiam quod omnes dies illius hebdomade vocabantur sabbata propter festum: quod erat festum eius et solemnitas paschalialis durabat septem diebus: prima in dies et septima erat celebriores intermedii: ita quod illis poterant enim aromata illa.

c *O*rto iam sole. *i*. ad ostium a propinquitate. *S*ol. *n*. potest intelligi orientem duplo uno modo perfecte quam pro egreditur et parat super eum: et sic

non accipit h. *A*lio modo quoniam lux eius incipit appareat. *i*. in aurora et sic accipit h. *o*rtus solis: *i*. id est Iohannes. xx. dr. *A*dbuc tenebre erant: quod aurora media est in tenebris noctis: et luce perfecta diei: *i*. id est ab utroque potest noxiari sic mecum ab extremis: quod pri-

Evangēlium

epat naturā vtriusq; extremi. d Quis revoluet nobis lapidē. q.d.nō possum⁹ revoluere per nosipas: qz erat magn⁹ valde. ⁊ postea subdit: e Viderunt revolutū la pide. p angelū q̄ venerat ad manifestandū rpi resurrectiōne factā. f Et introeūtes in monumentū i. intra clau

suram q̄ erat circa monumentū. Dicit aut̄ monumētū q̄ mones metē. s. illius qui aspicit ut ore p̄ aia sepulti: ⁊ p̄ cogitet de mor te p̄ pia. g Viderunt inuenēt. Lu. xxiij. d Ecce duo viri astiterunt sec illas i. vestē fulgēti. i. duo angeli i. spe cie viroꝝ: p̄ pter b dicit Aug. q̄ ibi apparuerūt tres an geli: vñ extra mon umētū intrat̄ predictā clausurā sedens sup lapidē revolutuz: s. intra monumētū apa ruerūt duo: vñus ad caput ⁊ alii ad pedes vbi positum fuerat corpus ihu et dicit Job. xx. b Dicte dicā eius ⁊ petro. Specia liter nominat petrū alīc non fuisse. au sus venire ad p̄ sen tā dñi q̄ nega uerat. i Inua

serat. n. eas pauor ex insolita apparitōe angeli ⁊ ex visiōe custodū q̄ iacebat ibi q̄si mortui. k Et enīm quicq; dixerūt. Contrariū videt math. xxviii. vbi dicit: Currēt nūciare discipulis. qd soluit Aug. qz cū dī bicāmē q̄cō dixerūt. l. custodib⁹: nec etiā angeli loquēti responderūt s. cūcurrerūt nūciare aplis: quod audierāt ⁊ viderant. l. Surgēs aut̄ ibs. Hic manifestat resurrectio p̄ appari tionē dñi: ⁊ diuidit in tres partes fin̄ tres apparitōes: se cūda ibi: Post hoc aut̄ duob⁹: tercia ibi: Nouissime autē. Circa prūmū dicit: l. Surgēs aut̄ ibs ma. p̄ma fab. tē Scindū q̄ apud hebreos dies hebdomade dehominant̄ a sabbato: qz dehominatio fit a digniōi: ⁊ ideo dies illa que imēdiatē sequit̄ sabbati: vñ p̄ma sabbati: ⁊ alia scindā sabbati. i. a sabbato: ⁊ sic de alijs. Dixerunt autē aliqui q̄ xps resurrexit media nocte: ⁊ tūchē dictio mane non refert ad surgens: sed ad verbuꝝ qd sequit̄ apparuit: q̄ illa hora p̄mo apparuit marie magdalene. Alij autē dicunt q̄ resurrexit in aurora: ⁊ tūchē mane refert ad surgens ita q̄ determinat hora resurrectōis: binus opinōis est aug. ⁊ coiter tenetur. m De qua elecerat septē demonia. ex hoc dicit̄ aliqui q̄ fuerūt due marie ⁊ quelibet fuit co giominata magdalena: vñ earum fuit foroꝝ lazari no minata a magdalo castro: qd cessit in partē eius dehere dictate paternā: ⁊ ista nō legēt̄ fuisse demoniaca. Alij que fuit nata de magdalo: non tñ dñia illius castri: ⁊ ista dicit̄ fuisse peccatrix: et p̄ter peccata sua possessa a demonijs. Grego. autē dicit̄ q̄ fuit eadē ⁊ q̄ per septē demonia intellegunt̄ omnia vicia: ⁊ vñ ecclēsie in officio hoc tenet. n Post hoc autē. Hic describit̄ secunda apparitio que fa cta fuit duobus discipulis rpi euntibus in emaus: quam apparitionē describit plenī lucas. xxiij. Et qz erant dubij in fide: vt ibidem dicit̄: idco christus apparuit eis in alia effigie: vt p̄ hoc designaret q̄ talis erat apud eos in mēte. Dicunt autē aliqui q̄ hoc factum est per aliquaz muta

tionē factā in facie xp̄i: factū in trāfiguratiōe per claritatem glorie ad horā: vt dictū fuit supra. ix. ca. Alij ho dicunt q̄ ista mutatio fuit tñ i oculis videntiū: buic dicto concordat qd dicit̄ de ista apparitiōe: luce. xxiij. Oculi autē eorum tenebant̄ ne eñ agnosceret̄ qualis

tercūq; tñ faciū sit nō fuit ibi ali qua falsitas: cuius rō est: qz sic aliquid pot̄ fungi abh̄s: ita ⁊ faciū primū aut̄ sit si ne falsitate: vt pat̄z in pabolis noui ac veteris testamēti quid̄ aliquid fungit̄ ver bis ad veritates aliquā puenici tñ designāt̄ et codē mō h̄ebrah̄ stus facto appa ruit in effigie: vt dic̄t̄: Et finit̄ se longi⁹ ire: vt habeat Luce xxiij. ⁊ p̄ hoc de signaret̄ q̄ erat quodāmō alie nus ⁊ lōginiq; ab eouz cordi bus quibus ap parebat p̄t̄ du bium in fide: et hoc est qd̄ dicit̄ Grego. homel. xiiij. qz adhuc in eoz cordib⁹ pe grin⁹ erat eis a

fide ireflongi⁹ finit̄. o Nouissime aut̄ recubētib⁹ tē. Hic describit̄ tercia apparitōe qua dicit̄ aliqui q̄ nō fuit facta in die ascētōis dñi: sed an qz hic subscr̄bitur. Et exprobrait̄ incredulitatē illoꝝ: ante cū diez ascētōis resurrectio dñi tot argumentis fuerat de clarata q̄ iam tūc nō erat increduli. Alij autē dicunt q̄ facta fuit in die ascētōis: ⁊ ad hoc p̄co dat̄ textus eoz dicit̄: Nouissime aut̄ recubētib⁹ tē. sīl q̄ postea subdit̄: Et dñs quidē iesus postq; locut̄ est eis assūptus ē in celo. Ex quo videt̄ q̄ ista apparitio fuit facta imēdiatē an ascētōe sūa. Ad argumētū in oppositū tot̄ dici q̄ increpauit̄ in incredulitatē non apostolor̄: sed aliquo ⁊ alioꝝ q̄ erant cum eis qui de resurrectiōe xp̄i nō credebāt ad plenū aplis. Alij etiā dicit̄ q̄ increpa uit̄ in incredulitatē aplor̄: nō q̄ tūc erat in eis: s. q̄ querat̄ an sicut p̄z de tho. qui nō credit̄ alijs discipulis. Job. xx. ca. ⁊ sīl alii nō crediderūt marie magdalene: q̄ eoz viderat̄ ⁊ alios mulieribus. Et puenicēt̄ xps recedes ab apostolis increpauit̄ bāc in incredulitatē ad designā dum q̄ gentes ad quas apostoli erant mitteendi: vt p̄z ex sequēt̄: essent merito increpāt̄ a deo ⁊ cōdemnāt̄ si nō credēt̄ apostolis de his q̄ ipi viderant̄ in christo: vnde subdit̄: p̄ Fūtes i mī. vni. p̄re. evan. om̄i creature. i. om̄i homi q̄ habet puenicā cū om̄i creaturaꝝ esse. n. puenicēt̄ cu maiat̄ sp̄ vñcere cū vegetabilib⁹ ⁊ plantis: p̄ sentire cu aialib⁹: p̄ intelligere eoz angelis: ideo designat̄ nomine ois creature. q̄ Qui credi. ⁊ bap. su. nō em̄ sufficit fides absq; baptismo: per quē aliquis incorporeā xp̄o si assit facultas recipiendi baptisimū: si aut̄ nō assit facultas sufficit baptisim⁹ san guinis: vt in martyrib⁹. q̄ p̄ xpo fuerūt interfecti anq; essent baptizati. vel flammis sicut est in babētib⁹ fidei xp̄i qui desiderat̄ baptisim⁹ sed pueniunt̄ morte anteq; b possit adimpleri. r Signa aut̄ eos q̄ cre. b̄c sequēt̄

Barci

in primitiva eis ecclia fides erat nutrienda et firmada miraculio gra miraculorum non solum dabant aplis et alijs maiorum: sed etiam frequenter alijs simplicibus credentibus.
q Linguis loquuntur nouis. Hoc factum est in aplis et alijs credentibus qui erant cum eis: quoniam per gram spissantem in die pentecostes receperunt donum linguae. r Serpentes tolleret. s p d paulo act. xviii. qui perclusus a vipe i nolle lesus fuit: sed vipe pedecepit ad manus eius in igne excusit. t Et si mortiferum quid biberet non eis nocebit: Sup ergos manum unponet et benebatur. Et dominus quidam iesus postquam locutus est eis: assupit est in celum et sedet a terris dei. Illi autem profecti predicaverunt vbique domino cooperante et bono confirmante sequentibus signis.

Explicit euangelium fm Marcum.

v Assumptus est in celum. non virtute aliena: sed propria: tu regne deitatis qui potest omnia: tu regne humanitatis gloriose: quod corpus gloriosum obedit ad nutum aie quantum ad motum locorum et totum agilitatem: que erat in corpore christi gloriose: et ideo nubes que suscepit eum ab oculis apostolorum: ut bene dicatur. et angeli assistentes non fuerunt ibi nisi ad ostendendum quod creatura corporalis et spiritualis subiecta est obsequio christi. r Et sedet a dextera dei. si referat ad christum regnum deitatis: sic ista sessio importat equalitatem cum patre: sed in diuinitate filius est equalis patri. Si autem referat regnum humanitatis: hoc potest esse duplicitate. Uno modo inquit est unita actualitate ipsi verbo: sic ista sessio importat quoddam associationem honoris: quod eadem veneratio et veneratio humana inquit unita verbo cum ipsa deitatem: sicut vestis regia cum ipso rege quoniam est ea actualiter induit. Alio modo se: et sic sedetur ad terram patris designatus esse in portuibus eius bonis: sicut tertera est propter nobiliores et portiores corporis. Designat etiam quoddam iudicarii potestate que coicata est ipsi christo homi: quod sicut fuit iudicatus in forma humana: sic veniet ad iudicandum mundum secundum quod dicitur Act. i. Quoadmodum vidistis eum ascendere in celum. s. in forma humana cui copertus videtur oculis corporalibus: et de loco ad locum moueri. Ita veniet in eadem forma ad iudicandum mundum. Veritatem iudicandi fuit forma humana passibili: ascendet autem in celum et veniet ad iudicium in forma humana impassibili et gloria. y Illi autem apostoli et christi discipuli. z Profecti. sed mandati christi predicti. a Predicaverunt vbique. sed mandato dicitur: ps. xviii. In omnem terram erunt sonus eorum. b Dominum cooperante. eos dirigendo et prefigendo: c Et sermonem affirmante sequentibus signis: sicut enim veritas quod subiecta facultati naturali intellectus declaratur et firmatur per reductionem ad prima principia per se notata: sic veritas qua trascendit naturale lumen intellectus cuiusmodi est doctrina fidei catholicae: scilicet quantum ad principales articulos fidei declaratur et firmatur per opera miraculosa soli deo possibilia: cu em talia sunt ad testimonium veritatis ipsius doctrinae declarata est veritas: cu deo non possit esse testis alicui falsitatis: et hoc modo declarata est veritas euangelica coram principibus et potestatibus auctoritatis sui mundi. Ad laudem et gloriam domini nostri iesu christi enim est honor et gloria in seculo seculo: Amen. Explicit postilla fratris Nicolai de lylra super marcum.

Problema eiusdem super Lucam incipit.

Licies bouis a sinistris ipsorum quatuor sicut fuit dictum in principio euangelii secundum mattheum. Ezechiel propheta in visione aialis quatuor facies habentis designata sunt Christi euangelium fore quadrifarie describendum videlicet a marbeo in facie humana: a Marco in facie leonina: a Luca in facie bouina: a Iohanne in facie aquilina: et ideo in libro posito circa euangelium Luce quatuor designantur: primus est elegantia stili: cu dicitur: Facies. materia libri: cu subdivisus bouis. ordo euangelij: cu dicitur: Quodammodo numeri: cu additur: Iporum quatuor.

Circa primum considerandum quod facies est eleganter et nobilior per corporis: et ideo conuenienter per faciem noticia et eleganter scripture designata sunt in euangelio Luce specialiter repetit ut per intuendum: ppter quod dicitur beatus hiero. Sermonem Luce tam in euangelio quam in actibus apostolorum scriptor est: et seculari redolere eloquentia: ppter quod de hoc potest dici illud quod scribitur Apoc. i. Facies eius sicut sol lucet in virtute sua: quod sicut claritate solis resplendet tota mundi materia: sic ex descriptione euangelij secundum lucam tam eleganter tradita refulget et relucet tota universalis ecclesia. Circa secundum considerandum quod licet Lucas euangelista describat totum decursum euangelij: incipiens a Christi miraculosa conceptione pertransiens quod eius naruitate: confirmationem mortis: et resurrectionis: terminas eius euangelium in eius ascensionem: et sic in eodem incepit actus apostolorum in quo terminauerat Christi euangelium: tamen eius principalis intentione est circa Christi mortem et passionem describendam: ppter quod ipse Lucas designat in facie bouis qui est animal immolacionis secundum traditionem legis: ppter quod suum euangelium incepit a sacerdotio Zacharias: ac quod officium spectat immolare: et ideo materia principalis bouis libri designata in facie bouis: quod sicut dictum est Lucas principaliter describit secundum Christum pro nobis immolatum: ppter quod de hoc potest exponi quod scribitur Proverb. xiii. Ibi plurime sunt segentes: ibi manifesta est fortitudo bouis. In euangelio enim luce continet segentes plurime: videlicet domini nostri Ihesu Christi que sunt aiaz: pabula: ibi etiam manifesta est fortitudo bouis: virtus enim fortitudinis est circa terribilia bone mortis: fortis enim pauidus est circa bona morte ut dicitur. iiii. etbi. mox autem Christus non solum fuit bona sed etiam preciosissima: fuit etiam circa maxime terribilia: et ideo viri fortitudinis Christi bonis maxime apparuit in ipso: Et quod Lucas per ceteros describit hanc mortem et passionem: ut dicitur est: ideo de eius euangelio descriptione conuenienter dicitur quod ibi est manifesta fortitudo bouis: quod ibi maxime relucet fortitudo Christi bonis pro nobis immolati ad modum bouis. Circa tertium considerandum quod facies bouis erat tercias in situ illius aialis habentes quatuor facies: Facies enim bouis erat prima: quod recto aspectu: propheta sita: et quod secunda facies leonis secunda: quod erat in dextera: quod tertia prius est sinistra: et sic facies bouis quod describitur in sinistra parte erat in tercias: ppter in principio matthei plenius fuit declaratum: et sic inter quatuor euangelia euangelium Luce tenet tertium locum: quod notatur cum dicitur: Et sinistris. In figuram huius dicitur Iudei. viii. et generaliter habebat in dextera tuba: et in sinistra lampade. Per gedeon vero mattheus euangelista potest intelligi: quod gedeon interpretatus circuens in eterno: et mattheus describit Christum natum de eterno virginalem per tubam vero in eius dextera existente intelligit euangelium marie: quod est quasi quidam ringulus leonis qui assimilatur sono tunc terribilis: per lampadem in sinistra existente intelligit euangelium Lucc: quod procedit lucide et clare: et ideo de hoc sinistra potest exponi quod scribitur Proverbii. iii. In sinistra illius diuinitatis et gloria. In euangelio enim luce virtutem diuinitatis actualiter: quia et exercitus virtutum acquirit gloria beatorum. Circa quartum considerandum quod licet plures scripsierunt euangelia: tamen quatuor sunt approbatavimus dicitur in prologo super mattheum: et hoc propter figuram sacramenti ostensum Ezechiel propheta in animali habente quatuor facies: et in rotunda quatuor facies habente: Ezechiel. i. et iste quaternarius